

கல்கி

..KI

பிப்ரவரி 1, 1943

3

அனு

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கீழ்க்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு லாசி மூலம் உங்களுடைய
லியாபா லிலசாய பண்டங்களை வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்க்க
ஏற்பாடு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராமவிலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

202/203, மெளன்ட் ரோடு, மதராஸ்.

போன்: மதராஸ் "8536" :: தந்தி: "RMAHSL" மதராஸ்

கீழ்க் குறிக்கப்பட்ட:

1. குளங்கைக் ரோடு, சென்னைப்பேட்டை, சேலம்,
2. ராஜகித், கோயமுத்தூர், :: ::
3. கண்டோன்மெண்ட், திருச்சிநுப்பன்லி, ::
4. திருவினாயகி தெம்புதேவத் தெரு, மதுரை, ::
5. 29 A, சென்னைப்பேட்டை, பெங்களூர், ::

—: மார்க்கெட்கள் :—

1. மதராஸ் — திருச்சி — பெங்களூர்
2. மதராஸ் — வேலூர் — சேலம் — கோயமுத்தூர்
3. மதராஸ் — திருச்சி — மதுரை — திருநெல்வேலி
4. கோயமுத்தூர் — கன்னிக்கோட்டை
5. கோயமுத்தூர் — கரூர் — திருச்சிநுப்பன்லி
6. சேலம் — நாமக்கல் — திருச்சிநுப்பன்லி
7. சேலம் — உளுத்துப்பேட்டை — கடலூர்
8. மதுரை — திருச்சிநுப்பன்லி — தஞ்சாவூர் — நாகை
9. மதுரை — திருச்சி — சும்பகோணம் — நாகை

உங்களது பணியைச் செய்ய எப்போதும் காத்துள்ளோம்.

கொலம்பியா கன்னக்

ரிகார்டுகளில்

டாக்கீ பாட்டுகள்
U.R.ஜீவரத்னம் பாடிய

GE. 6065 [வீதியதாம்
மானில மீது
GE. 6066 [பூதலம் புகழ்
வீதியாரையம்]

மாதவீ பாடிய
GE. 6068
மலர் மாரஜே
அதிருப்பமான

கண்ணக்
N.S.கீருஷ்ணன்
T.A.மதுரம்
GE. 6067. பாடிய
கண்ணன் என்

பிரீதிவிராஜ் டாக்கீ
பாட்டு

N.S.கீருஷ்ணன் பாடிய
GE. 6067. எந்தனிடது

ஸ்ரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதுராஸ்.

GE. 6060

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எங்கனிடம் கிடைக்கும் :

S. கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி ரூப்பன்ளி.

அன்று வேலையை நன்றுதுவக்குங்கள். காலைவேலையைத் தவிர்த்து அரைகுறை துக்கத் தையும், சோம்பலையும் தூத்தி. உற்சாகத் தையும் ஊக்கத்தையு மனிக்கவற்றது ஒரு பெ லாபி அற்றது உதாமி. வாங்கும்போது தானாகப் காபி, உலைய வாங்கத்தவருத்திடக். அவைகள் எப்போதும் உயர்த்தவை.

● மற்ற விவரங்களுக்கும், மேலிக் கூட்டங்களுக்கும் எழுதிக் கொள்ளவும்.

நரஸூஸ் மான்யுபாக்காரிங் கம்பெனி

தலைமை ஆபீஸ்

1 :

சேலம்.

ஸௌத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன்

(மதராஸ்) லிமிடெட்

80, செம்புதாஸ் தெரு, மதராஸ்.

தந்தி
"GOODWILL"

தபால் பெட்டி
113

டெலிபோன்
2724 & 3890

தலைமை ஆபீஸ்: செட்டி நாடு

இந்தியா முழுவதும் முக்கியமான இடங்களில் பிராட்களாக இருக்கின்றன

இரும்பு சமான்கள், எலக்ட்ரிக் சமான்கள், தண்ணீர் சமான்கள், சகலவிதமான துணிகள் முதலியவைகளுக்கு மொத்த வியாபாரிகள்

இன்ஜினீரிக் டிபார்ட்மெண்ட்:

சகலவிதமான கான்சுராக்ட் வேலைகளும் செய்யப்படும்

கோஸ் ஏஜெண்டுகள்:—

பிளட்விட்டா:	-	இரத்த கத்தி டாலிக்
ஆஸ்க்யூ:	-	ச சா யன் ப் பொருள்
கல்பகா:	-	காஷிக் ஸோப்
பி. கே. பரல் & கோ:	-	மருத்து சமான்கள்
ஹெப்மர் பிரதர்ஸ்:	-	கட்டலி, ஆஸ்பத்திரி
இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்கள்
ஸோட்பூர் கிளாஸ் ஒர்க்ஸ்:	-	கண்ணாடி சமான்கள்

பிராடியுஸ் டிபார்ட்மெண்டு
207, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு
மதராஸ்

பீஸ் கூட்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு
28, சிடங்குத் தெரு
மதராஸ்

என்ன சேதி?

உயிர் தீர்ப்பு

சென்னைக் கவர்னர் சபிபத்திற்
தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பிரதானம்
செய்து வரும்போது, துணைக்குடைப
மனநிலைநூன்று ஐப்பாண் பீதிவயப்
பொக்கும்படியான ஆறாநல் மொழி
களைக் கூறி வந்தார். "புத்தத்தையப்
பற்றி ஜோஸியம் சொல்வது முட்டாள்
தனம்; ஆனால், எங்குதத் தெரிந்த
வகையில் எழிரிகள் இப்பொழுத்குந்
படை பெடுக்கும் சந்தர்ப்பம் மிகக்
குறைவு" என்று. "மூச்செய்வாக,
சென்னை மாகாணத்துக்கு அந்த
அபாயம் ரொம்பக் குறைவு" என்றும்
ததரியம் கூறினார். சென்ற வருஷத்
தில் மூன்று நாளில் சென்னை ககரைக்
காசி செப்பப் பண்ணியதை ஞாபகப்
படுத்திக் கொள்ளும்போது, இப்போது
கவர்னர் துரை இத்தகைய ததரியம்
கூறுவது நமக்கு அவியலாத தைநீ
யத்தை உண்டாக்குகிறது. ஐப்பாண்
யர் ஏன் சென்னை மாகாணத்தில் படை
எடுக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு வேறு
காரணங்கள் பல இருக்க, ஒரு விசேஷ
காரணத்தை நாம் சொல்லக் கூடும்.
அதாவது அவெக்ஸாந்தர் சக்கரவர்த்தி
எதனால் சென்னை மீது படை பெடுக்க
வில்லையோ, அதே காரணத்தான். இவ்
காலத்திற்கு முன்பு சென்னைக் கமா
ண்டர் ஒன்றில் நடந்த விவாதப் போட்டி
யில் "அவெக்ஸாந்தர் மீதே நமிக்
கரையிலிருந்து சென்னைக்கு திரும்பிப்
போயிராமல் சென்னைக்கு வந்திருத்
தாம் என்ன ஆகி விருக்கும்?" என்று
ஒருவர் கேட்டாராம். அதற்கு ஆல்பெ
ர்டோலஸ் ஒருவர், "குவம் நடுவின்
சுற்றத்தினால் செத்துப் போயிருப்
பார்!" என்று பதில் அளித்தாராம்.
ஐப்பாணியர் சென்னைக்கு வரமாட்
டார்கள் என்பதற்கும் இதே காரணம்
பொதுமல்லவா?

பாய்ந்தா லும் பாயலாம்

நீமது சென்னைக் கவர்னரைப்போய்
தன்னடக்கம் இல்லாமல் ஐக்கியமாக
கவர்னர் பின் வரும் புத்த ஜோன்ஸ்த்
மதக் கூறி விடுக்கிறார்:—

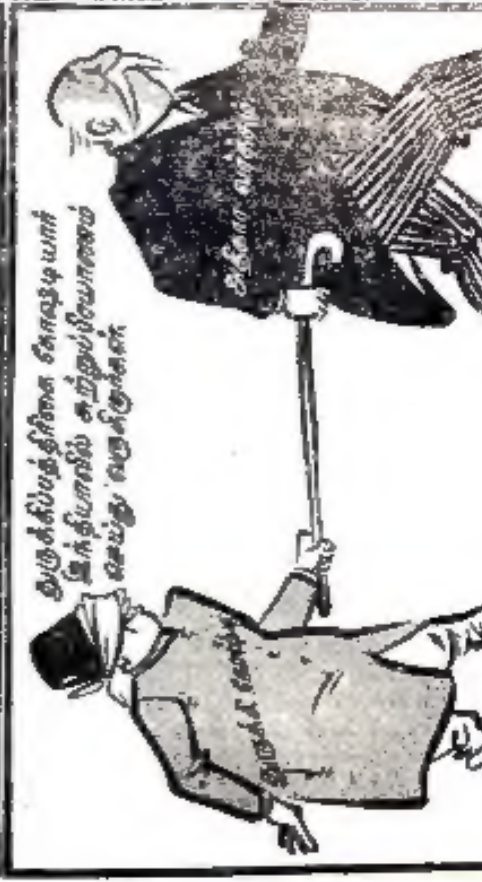
“ஜப்பானியர் காலமும் திருநெல்வேலி மாவட்டம் அப்படிப்பட்ட அளவுக்கு இப்போதும் மீத பாய்ந்தா லும் பாய்வார்கள்!”

கேசதேசத் துருப்புகள் ஈரமயம்
திருகனில் தொம்ப சிதாநமாச முல்
னேதும் இரகசியம் இறதாநே என்
னமோ தெரியவில்லை ஈரமயம் திரு
கனில் கேசத் துருப்புகள் சித்திரத்தின்
வெற்றி யுடைய வேண்டும் என்று
எம் பிராசத்திக்குமாய வேண்டாமா
என்ற தம் சங்கடத்தையும் மேற்படி
ஜோஷ்யம் ஏற்படுத்தி விடுகிறது
சிறீ:

ஆஸ்திரேலியா முதன் மத்திரி மிஸ்டர் கர்டீஸ் சமீபத்தில் விடுத்திருக்கும் அறிக்கையோ ஸ்கொல் ரெஸ்கே செய்வதாயிருக்கிறது. "ஐப்பாளியர் தங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் புத்த வசதிகளை வெவ்வேறு இப்போது உபயோகத்துக்குத் தயாராக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! ஐக்கிரகை!" என்று அவர் எச்சரித்திருக்கிறார். ஏன் எப்படியானாலும் சென்னைவில் உயம் ரெலிஞ்சிடுகிறது என்று கூதிரித்ததை நாம் ஸ்கூலிப் போவதில்லை.

இலங்கை தேயர்களுக்கு

ஜனவரி 10உ "கல்கி" இதழ் இயங்கை பேயர்களுக்கு மிகவும் தாமதித்துக் கொண்டதற்காகத் தெரிவித்து, இதைப்பற்றி விசாரித்ததில் தாமதம் ஏற்பட்டது இத்தியாலுக்கும் இயங்கைக்கும் அடுவில் உள்ள சென்சார் ஆபீஸில் என்று தெரியவந்தது. "இயங்கை" என்ற பெயர் இருந்தாலே சென்சார் ஆபீஸில் சந்தேகப்பட்டு விடத்திறிடுகிறார்கள! இதனால் பேயர்களுக்கு ஏற்படும் சிரமத்தை உத்தேசித்து இனிமேல் "இயங்கை" என்ற பெயராலே எந்தக் கட்டுகாரியமும் குறிப்பிடுவதில்லை என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். ஆகவே, அடுத்த இதழிலிருந்து பத்திரிகை தாமதமின்றி இயங்கை பேயர்களுக்குக் கொண்டிருமன்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பூசு சீவப்பு வர்ணம்!

இந்தப் பூசுவெண்தான் ஐந்து கண்டங்களுக்குள்ளே, ஆப்பிரிக்கா எம்பது ஒரு கண்டமாகும். இந்த ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தைப் பூசுவெண் படங்களில் பார்த்துப்போடுவதென்றால் நமக்குச் சொல்ல முடியாத ரோகம் கண்டாய் துண்டு. என்னென்ற, படத்தில் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தைக் கண்ட துண்டமாக வெட்டி வெவ்வேறு வர்ணங்களில் பூசியிருப்பார்கள். "ஆக! இதென்ன வர்ண வேறுபாடுகள்! சிவப்பு, பச்சை, நீலம், மஞ்சள் என்னு கண்டம் உறுத்துவென்றவனா! என்னால் ஓரே சிவப்பு வர்ணம் மிக்குதாம், பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு அழகம் மிக்குதும்?" என்று நினைக்கும்போது, நமக்குக் கண்ணீர் கூட வந்துவிடும்.

அருந்தாற்போல், உதாரணத்துக்கு இந்தியா நோக்கத்தைப் பார்ப்போம். ஆக! எவ்வளவு அழகம் ஓரே சிவப்பு வர்ணம் பூசியிருக்கிறது? கண்ணுக்கு எவ்வளவு குளிர்ச்சியா மிக்குத்தோ! ஓரே இந்தியா! ஒன்றாக இந்தியா! இம்மயமில்லாத இந்த இவ்வகைத் தீவு வகையாக ஓரே சிவப்பு திறமையுள்ளிருக்கும் இந்தியா! டாக்டர் முக்தி என்ன, வைத்தியர் மிகத்தொகை என்ன, ஸர்ஜன், பி. ஏ. ராமன்மாயி ஐயர் என்ன — இப்போத்ப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் ஆனந்தக்களிப்பை அளிக்கும் அக வர்ண இந்தியா! — ஆப்பிரிக்காவுக்கும் இந்தக்கவைய அளிக்கும் அகக் கக்கடாரோ? தரித்திரம் பிடித்த ஐரோப்பாவின் படத்திலேதான் முப்பத்திரண்டு வர்ணங்களில் பூசிய அகிலம் செய்கிறார்களே! அது, வெள்ளைக் காரர்களின் தனியேயுள்ளது! ஆனால், உறுப்பு மனிதர் — நான் நிம்மனமான கருவகைக் கறுப்பு மனிதர் — எங்கும் ஆப்பிரிக்காவுக்கு என்ன வந்தது? ஆப்பிரிக்கா கண்டம் முழுமையாகும் ஓரே நிம்மனமான சிவப்பு திறத்தைப் பூசியும் போதாதோ? பார்க்க எட்டெனாய் பிரேதோ?

இப்படி வெள்ளை எத்தனையோ தரம் தரம் என்ன மிட்டுக்கொடுக்கும், நம் மூடைய என்னும் திறமையெல்லாம் கடைசியாக வந்து விட்ட தென்றே நோக்குவதோ, ஆப்பிரிக்காவில் பூசியிருந்த திறமையில் ஒரு திறத்தை நினைமேல் அறிந்து விடலாம்! — அறிந்து விட்டு அங்கே அழகான சிவப்பு திறத்தைப் பூசலாம்!

ஆப்பிரிக்காவைத் துண்டம் போட்டுப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்குத் துரோபிய நோக்கத்தில் இதாவியும் ஒன்று. ஆப்பிரிக்காவில் பிசிட்டன், பிரேன்ஸ், இதாவி இந்த மூன்று நோக்கங்களுக்குத் தாம் பெரிய பங்குகள் இருந்தன. செழிப்பான பிரேதோங்க வெள்ளை பிசிட்டனுக்கே வழக்கம்போல் சொத்தம் மிக்கு, ஆப்பிரிக்காவின் பிரம்மாண்டமான பாண்டை எழுத்திரங்களை வெள்ளைப் பிரேன்ஸ் இதாவியும் பங்கு போட்டுக் கொள்வதற்கு, இதாவி நம்முடைய ஆப்பிரிக்கா சாம்ராஜ்யத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் பயங்கர தூரணம் விஞ்சு அரினீனியா மீது படை வெடுத்து அட்டுறியங்களை செய்து வரவரும் அறிந்ததே, அதுமைய பவன் வெகு சீக்கிரத்தில் — முனோவின்மீது காதலிடுமேயே — இதாவி அதுபவிக்கிறதைப் பார்த்தோம்.

எப்போதும் பாதி தூரத்துக்கு மேல் எத்திருந்த ரோமனின் படைகள் சேவையாக்குவதற்கு மூன்றாம் வந்த வழியே நிரம்பி ஓட ஆரம்பித்தன. எம் அமெரினில் பிடித்த ஓட்டம் டொப்புகு, பெங்காலி, திரிபோலியில் கூட திறமையிலும், குளிர்ச்சியும் எங்கெங்கும் போய்த தான் ஒருவாறு நின்றுவிடுவது.

திரிபோலியில்மீது ஐதீயன் ஐரக் கொடி எப்போது ஏற்றப்பட்டதோ, அப்போது ஆப்பிரிக்காவில் இதாவிய சாம்ராஜ்யம் அந்தமனம் ஆயிற்று. ஆப்பிரிக்காவில் இதாவிக்குச் சொத்தம் மிக்குத்த பிரேதோங்க அங்குமே — ஊடுருத்தும் இடம் கூடப் பாகிஸ்தான் — பிசிட்டோவாரின் கைக்கு வந்து விட்டது.

இப்படி இதாவியிட மிக்குத் தரம் பதறிய ஆப்பிரிக்காப் 'பிரேதோங்களை வெள்ளை என்ன செய்வது? — ரோம்பையும் போலிக் வெண்டியை விஷயத்தான், வந்த முடியில் நிரம்பவும் இதாவியிடம் ஒப்புவிக்கலாமா! கூடவே கூடாது. அப்படிச் செய்வது மகா பாண்டமும். ஆப்பிரிக்காவில் இதாவிக்கு என்ன உரிமை? அடித்துப் பிடுங்கிய உரிமை வைத்தனரேயே ஒன்றும் விடலாது. வந்த நடுவில் அகாரணமாய் நோக்க உரிமை முதுகுப் புறம் தாக்கிய மகா பாண்டங்களுக்கு ஆப்பிரிக்காவைத் திருப்பிக் கொடுப்பதா? — ஒருதரம் கூடாது. இவ் வன்ன செய்வது?

அந்தப் பிரதேசங்களில் ஐயங்களுக்கோ வேறுத்துவிட்டாயா?—அந்தப் பாகம் வளங்களில் மனிதர்கள் வாழ் இருக்கலாம் என்பதே உத்தேசம். இங்கு சிவனாகக் காணப்படாத கார்ட்டு பிரதேசம் மனிதர்களாகவோ இருப்பார்கள். ரீசிட்வுக்கு ஆட்சியில் அந்தநேரம் வர வரும் பதிகத்தில் காட்டப்பட்ட இத்தியங்கள் — பரிசீலிக்க — இவர்களே இவ்வுழை அந்தநேரத்துக்குத் தயாராக விக்கியோ! அப்படி வீடுகள், வட ஆயிரிசிக்காலிகள் கார்ட்டு பிரதேசம் ஐயங்களுக்கோ அந்தப் பிரதேசங்களில் ஒன்று விடப்படு? மேலும், அப்பிரதேசங்கள் பெரும்பாலும் பாகம் வளம் வீடுகள் பிரதேசம், மத்திய தரைக் கடல் ஓரம் வீடுகள், மிகவும் முக்கியமானவை வரவித்தே?

ஆகவே இவ்விதமிட மிகுந்த வளப்படுத்திய ஆப்பிரிக்கப் பிரதேசங்களைக் காணும் ரீசிட்வுகாரர்கள் பாதுகாப்பில் மேல் இருப்பதற்குத் தயாராக வீடுகளும், படத்தில் மேற்படி பிரதேசங்களுக்குக் கொடுக்கப் செய்யப்படும் வசதிகளும் பூர்த்தி செய்யப் படுகின்றன. அப்படிச் செய்யப் பட்டால், ஆப்பிரிக்காவில் ஏதாவது பாதிக் குழைக்கப் பட்டால் மேல் செய்யத் தீர்மானிக்கும்.

சரி, பாக்விஷயம் ஆப்பிரிக்கப் பிரதேசங்களில் பத்தி என்ன? அவைகளும் செய்யத் தீர்ந்த பூமிக்கொன்றைக்கு ஏதேனும் வழி உண்டா?

பாக்விஷயம் பிரதேசங்களில் மிகப் பெரும் பகுதி பிரதேசங்களுக்குக் கொடுத்தவாறு. ஆனால், அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு ரீசிட்வுத்திட்டங்களுடன் உறவு கொண்டுள்ள இவ்விதம் பிரதேசங்களுக்கு அவை கொடுத்த என்ன முயற்சிக்கொள்ள முடியாது? — அப்படியானால், பிரதேசம் அவையின் செய்யத் தீர்ந்ததில் பூமிக்கொன்றை வேண்டியதானோ?

இப்போது: இந்த நல்ல காரியம் தீவிரமாக முடியாதபடி சில 'உத்தரவு' கொள்கங்கள் குறுக்கிடுகின்றன.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு வரை பிரதேச ஆப்பிரிக்கப் பிரதேசங்கள் இவ்விதம் பிரதேசங்களில் அதிகாரத்தில் மேல் இருந்து வந்தன. சிலசொன்று ஒருநாள் சில அலுவலர் செய்கின்ற வேளியாகவே. "பிரதேச ஆப்பிரிக்காவில் அமெரிக்காவின் வசத்து இவ்விதமிட்டது — பிரதேச ஆப்பிரிக்கா அதிகாரிகள் நோக்கம் கட்டியுடன் கொத்தி விட்டார்கள்" என்பதற்கு அச்செய்திகள்.

புதிதாய் நோக்கம் கட்டியுடன் கொத்தி பிரதேசம் தலைவர்களுக்கும், முன்னமே நோக்கம் கட்டியுடன் கொத்தி பிரதேசம் தலைவர்களுக்கும் நடத்த வந்த உண்டாகக் குறுகிய நேரங்களில் கார்ட்டு வந்தன. "இந்த பிரதேசம் கார்ட்டு இப்படி ஒத்துமையுடையதே என்பது. மேலும் கொள்குந்தர்கள், பிரதேச ஆப்பிரிக்காவும் செய்யத் தீர்ந்ததில் பூமிக்கொன்றைத் தவிர வேறு வழி என்ன?" என்று நோக்கியது. ஆனால், ரீசிட்வுக்கு வேண்டிய கார்ட்டு — வேண்டிய கார்ட்டு உத்தியோகம் நடத்த நேரமும், அவர்களுக்கு ஒரு நாள் காலம் மொத்தம் எதிர்ப்புக்குப்பாடலையும் தெரிவித்தது. இப்படி பிரதேசம் கார்ட்டு ஒத்துமையுடன், வந்த முடியுமா என்பதும் ஒத்துமையாகவோ இருந்து வந்தன, ஒருவேளை ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள பிரதேசப் பிரதேசங்களில் பிரதேசங்களாகக் கொடுக்க வேண்டிய காரணம், அப்போது ஆப்பிரிக்காவைத் தாக்கு, ஒரே செய்யத் தீர்ந்ததில் பூமிக்கொன்றை பூமிக்கொன்றை மேல் ஒன்று பட்டு வரும் பாக்விஷயம் விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆப்பிரிக்காவில் வரும் காலத்தின்பற்றி நாம் இவ்விதம் ஒருபுறத்தில் பெருமையுடன், இவ்வேறு பாகம் வளங்களும் பட்டுக் கொள்குந்தக்கும் உடையதில், நம் தலைவர் சிலசொன்று காலத்தின்பற்றிப் போடுகிறார்கள் சில புண்ணியவர்கள்! உண்டாகப் படத்தில் இத்தியங்களில் மேல் பூமி வீடுகளும் அழகாக செய்யத் தீர்ந்ததில் ஆபத்து வரப் போகின்றதென்று கொள்குந்தர்கள்! அவர்கள் சில என்னும், பனிபூமி ஒன்று தீர்மானிப்பட்டு இத்தியா நோக்கில் 'பிரதேச'ங்களாக உத்தரவு அனுப்பச் செய்து திரும்பியும் வந்திருக்கும் பிரதேசங்களாக, இவர்கள் முதலில் உண்டாயின, "இதோ பாக்விஷயம், பனிபூமி மொத்தமும் என்ன நடத்தது என்பது பாக்விஷயம். அவர்ப் பற்றி ஒன்றும் கொள்குந்தர்கள், கார்ட்டு, கொள்குந்தர்கள்" என்று வரையப் போதிக்க கார்ட்டுவிருக்க. உடனே, நம் வளம் பாக்விஷயம் உண்டாகுது விட்டு, "ஆனால் ஒரு விஷயம் பட்டுக் கொள்குந்தர்களிடமிருந்தும், தெரிந்து வந்ததில் கொள்குந்தர்கள். இந்த புத்த முறையில் இத்தியா நோக்கம் உத்தியோகம் அமையுது மட்டும்தான்!" என்று ஒரு மத்தியமாய் கொள்குந்தப் புண்ணியம் பூமி இருக்க.

இதைக் கேட்டதும், "ஐயோ! இந்தியாவின் மெய்யு நீர்த்துக்கு ஆபத்தா!" என்று நயக்குப் பீதி உண்டாகிறது. ஒரு வேளை பீட்டிடி. லார், "இனிமேல் ஆப்பிரிக்காவிலேயே வேண்டிக்கொள்ளத்தக்க காலையைக் கவகாலம். இந்தியாவை விட்டுப்போய் விடலாம்" என்று நினைத்தது விட்டார்களோ என்று பயப்படுகிறோம்.

"புத்தம் ஒரு வேளை அநிசேதமாக நிகழ்ந்தது. இந்திய உத்தரத்தின்மேல் பக் விட்டதற்கு நேருவின் கிடுகிடு!" என்று கவலைப்பட உண்டாகிறது.

இந்தப் பயத்தினாலும் கவலைகளாலும், பிரேம ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த டைப்பாண்டாவின் உருப் பேரெய் சித்திரமும் கு ன் வே க ட் ட ட பு ய் நோக்கி, புத்த முடிவைப் பற்றி அலர், க் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கவனிக்கிறோம். நான் வேண்டியாக, அவர்கள் புத்தம் நிகழ்ந்து முடிந்தது கிறும் எம்மதற்கு நமக்குப் பயங்கரம் விடும். ஆப்பிரிக்காவிலும் குளியலிலும் ஜெர்மன் தாண்டிவருகிற நகர நோக்கிதான். ஆனால், கையினால் விடுகிறதும், க். என் விடாட்டிவிடுத லும் மேலும் வேறு தரம் இருக்கிறது. ஆகவே, சித்திரம் குளியல்களும் புத்த முடிவுக்குத் தவிர குறிப்பிட வில்லை. "அந்த நேருவின் தீவிரத்தின் பின்னர் சான்று அகலவும் காரணம் உத்தரத்தின் இடைவிடாது நடந்து வேண்டும்" என்று மட்டுத்தான் சொல் லுகிறார்கள்.

நான் வேளை; புத்தம் தந்தது யாத்ருக்குள் முடிந்த நயவை பீட்டிடி லார் உடனே கவிட்டுப் போய்க்விடுவார்கள் என்ற பயத்துக்கு இடமிக்கது. புத்தம், வருஷக் கணக் காகக் கூட நடக்கலாம்.

இன்னும் கொஞ்சம் நினைவாக வேகெடுப்போது, "புத்தம் அப்போது முடிந்தான் நான் என்று? புத்தம் முடிந்ததும் பீட்டிடி லாருக்கு அங்கனங் கவனம் நிகழ்ந்து என் பீதக் கெண்டும்? ஏன் இந்தியாவைக் கவி ட்டு அவர்கள் போகவேண்டும்? இப்போது அவர்கள் இந்தியாவை விட் டுப் போவதற்குள்ள தடைகள் என்னும் அப்போதும் இருக்கத்தானே செய் யும்?" என்று கதிரியம் பீதக்கிறது.

அதோடு, சொந்த ஐயவர் 250. இந்தியா நோக்கெழும் நடத்த சம் பயங்கலும் குரபகம் வருகின்றன.

அன்று இந்திய உத்தர நினைப்பைக் கொண்டே குரபகவர்களைக் அநேக குக்குத் தட்டினமே ஜெயிதாக்கும் உத்தரம் கெட்டதது! இது ஏன்? புத்தம் முடிந்ததும் இந்தியாவை அநாதையாய் விட்டுவிட்டுப் போகும் உத்தரம் மட்டும் பீட்டிடி லாருக்கு இருந்தான். மேற்படி உத்தர நினைத் தின் அங்கனங் நினைவாக நட வடிக்கலாம் எடுத்திருப்பார்களா? அடுத்த வருஷமே அந்தக்குத் வரு ஷமே நடக்கப் போகிற காரியத் தைப் பற்றி இந்த வருஷத்தின் போகே கூடாது என்று தடை செய் திருப்பார்களா?

ஆகவே, பீட்டிடி லார் புத்தத்தின் ஐந்தாவதுமே இந்தியாவைத் தனி யாகத் தனக்க விட்டுப் போய்க்விடுவார்களா என்ற பயத்துக்குக் கொஞ்சமும் இடமிக்கது. அத்தகைய உத்தரமும் அங்களுக்கு இருக்க முடியாது.

எனவே, இந்தியாவின் மெய்யு நீர்த்துக்கு ஆபத்தான வருஷமாகும், புத்தம் முடிவதற்கு முன்னாலேயே அத்தான் தான் உத்தர. அநாதை புத்தம் முடிவ தற்கு முன்னம் கவிரை நினைவாக சிதையிடுகிறது வேளையேனென்றும்; கவிரை—முன்னம் சிக் சமரம் உத்தரவேன்றும். இந்திய சித்திரத் தையே சித்திராய் ஆகவேன்றும். அநாதை உத்தரவாய் நோத் நினை வாக சித்திரை நடத்த வேன்றும். அப்போது புத்த முடிவின் நடக்கும் புத்த நினைவாக உத்தரவாக நடது நோத் நினைவாகக் குத் தேவையாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்திய வாகுக்கு உத்தர அபாயம் உண்டு. 4

இப்படியேனவர்கள் நடக்க வேண்டு மேன்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் ஒருமதுவுத் திருப்பது உண்மைதான். திருப்பித் திருப்பி இதே பக்கவிதைய அகர் பாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், கவனம் என்னைத் தீர, சித்திரை, டாக்டர் முருகி, அகண்ட முகம், ஐயப் பிண்கு, நினைக் கி. பி.—இங்கனங் மேரும் சேர்ந்து போதும் உத்தரம், மேற்படி குற்றை மனிதர்க் தனி குரம் வரத் வரிக் கிறும் போகிறது?

ஆகவே, ஆப்பிரிக்காவின் எங்கனங் தான் கித்திரையாக மெய்யு காரணம் பரிவைய போகிறதும், இந்தியாவின் மெய்யு காரணத்துக்கு இப்போதாக்கு அங்கனங் பயசிக்க வேண்டுகார் நோன்றுகிறது. அப்படிதம், பகவான் இருக்கிறார்!

அக்கப் போர்

"காசி"

ஒரு சமயம் இத்தாலியத் துருப்புகள் கண்டை போட்டும் கொண்டிருந்ததை ஒரு ஜெர்மன் சேனாபதியும், இத்தாலிய சேனாபதியும் ஒரு மகிழ்ச்சி மெல் விடும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கனர். திடீரென்று ஜெர்மன் சேனாபதி "அவர் என் ஒட்டமாய் ஒடுகிறார்!" இத்தாலியர்கள் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!" என்றார். இத்தாலிய சேனாபதி இதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போய்த் தமது பூதக் கண்ணடியால் ஒடுகிறவர்களை வரவென்று கண்ணுக்குக் கவனித்தார். அவர் முகத்தில் சந்தோஷம் தோன்றிற்று. "ஒடுகிறார்கள், வரவென்றுதான், ஆனால் சிங்கம் மாதிரி ஒடுகிறார்கள்!" என்ற பெருமையுடன் கூறினார்.

"இன்னே? ஜெர்மன் ஜெனரல் ரோமெல் ஒன்றாம் கம்பச் சிங்கம் மாதிரி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்."

"ஆமாம்! ரோமெல் இப்படி ஒடுவதில் மர்மம் என்ன? ஏதாவது இல்லாமல் போகிறது!" என்று சிங்கமேதாவதின் சொல்லிக் கொண்டே விருக்கிறார்கள். தெருவின் போரையு முடியவரைக் கேட்டால், "நிமீப் போய்விட்டிருக்கிற ஒன்பதாம் மட்டத்தில் ராஜா" என்னும் பழமொழியை உத்தேசித்துத்தான் ஒடுகிறார்!" என்றார்கள்.

புத்தம் எப்போது முடியப் போகிறது? ஸ்திர்மரின் பதமாய் பிரசங்கங்களின்படி, அது 1941ம் வருஷத்திலேயே முடிந்திருக்கவேண்டும். சொந்த வருஷம் எச்சில், ஸ்கெவெட்டி, ஸ்கெட்டி முதலியவர்கள் பேசிப்பதைக் கேட்டு இந்த வருஷமே புத்தம் முடிந்து விடுமோ என்று புத்த கண்டாக்கடர்கள் பயத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கெல் வெய்ன், அப்படி சொன்னதும் ஆபத்தான கோரது போலிருக்கிறது. என்னென்று கண்காணாவதில் பத்து நிசங்கள் இடைவிடாமல் கடிப்பேசிய எச்சிலும் ஸ்கெவெட்டும் இந்த வருஷம் புத்தத்தில் மிக மிக முற்போகத்தனக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைப் பற்றித்தான் நினைவாகப் பேசி ஒருமுதலான முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது புத்தம் எப்போது முடியுமென்று இவர்களாலும் சொல்ல முடியவில்லை.

சென்ற மார் புத்தத்தின்போது கோரது துருப்புகளின் நிலவரம் மார்ஷல் போத்தையின் மோட்டார் ஒட்டியான பியரி என்பவனைப் பற்றி "புத்தம் எப்போது முடியப் போகிறது? மார்ஷல் என்ன சொல்கிறார்?" என்ற விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு அவன் "அவர் புத்த முடிவைப் பற்றிப் பேசுவதே இல்லை, அவர் ஏதாவது சொன்னால் உடனே உங்களுக்குத் தெரியும்போதும்" என்ற கூறி வந்தான். சில நிமிஷம் கழித்த அவன் "இந்த மார்ஷல் புத்த முடிவைப் பற்றிப் பிரெஸ்டித்தார்" என்றும், கண்டோரும் "என்ன சொன்னார்? என்ன சொன்னார்?" என்ற ஆரத்தடன் விசாரித்தார்கள். "மார்ஷல் என்னைக் கூப்பிட்டு 'என் பியரி! புத்தம் எப்போது முடியும், சொல் பாக்ஸோம்!' என்ற கேட்டார்" என்றார்கள்.

சென்ற மாதம் கண்டவரின் எதிரி மிக அங்கம் படைவெடுத்த வற்போது பொது ஜனங்கள் ஏ. ஆர். பி. விதினைக் கரிசன அற சரிசன விதியாயும். ஆனால் சொன்னவன் பற்றி இப்படியென்றதும் குறை உரு முடியாது. இரண்டாம் கோரதுகள்.

21-1-41-ல் தேதி வந்து சொன்னால் ஏ. ஆர். பி. ஒத்திவைப் பற்றி உத்தேசிக்க எல்லாம்? அந்த அபாயம் கண்டு வந்திருக்கிறதே மார்ஷலின் ஒரு தெருவின் பூட்டிவிருந்த விட்டை உடைத்துக் கொண்டு ஒருவன் உள்சென் போனானாம். மதமடியும் "ஆம் கெய்ன்" என்று வந்தியபோது அவன் திருடிய காமாக்களை எழுத்துக் கொண்டு வெளியே போய்விட்டதாகக் சொல்கிறார்கள்.

அந்தத் தெருக்காரர்கள் ஏ. ஆர். பி. விதினைக் கண்டிப்பாய் அதாரித்த, தெருப் பக்கம் எட்டிக்கூடப் பார்த்தலில்லை வென்பதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

மீட்டரில் ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு மாதம் துக்கு மேற்பட்ட உணவுப் பொருள்களை 'ஸ்டாக்' செய்து வைத்திருந்ததன் மூலம் மாதம் நிறைவாகத் தண்டனை விதியைப் படுமாம். மூன்று மாதத்துக்கு உணவு செல

சித்த ஸ்வத்துக் கொள்ளும் பொதுவாய்
சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு விடுவதற்கு
எவ்வளவு?

கொண்ட வேண்டியிருக்கும். கொண்டு
புதிய காணயங்களில் ஒரு பக்கத்தில் பிரீட்
லும், மற்றொரு பக்கத்தில் திராட்சை இலை
யும் போட்டிருக்கும்.

“நீதிக்கெதிராகப் பிரித்தல்
தருப்புகள் வாயும்”

என்ற ஒரு பத்திரிகைத் தலைப்புக் கூறு
கிறது. பூரோஷ ஸ்தலத்தையப் பூரூபப்
பாத்திரம் வாயில் எப்படி பிரித்தல்
தருப்புகள் புத்தகம் செய்யும் டை ஆபிரித்
சாதினோ, பர்மாவினோ, டைக்கோனோ
இவ்வெவற்றும் இந்தியாவில்தான் இருக்க
கிறது என்றும் தெரிய வருகிறது.

சர்க்கார் புதிதாக வெளியிடப்போகும்
எவ்வளவு காணயங்களில் கூட பழைய காண
யங்களில் எவ்வளவுப் பரிசீலனம் குறைவாகத்
தான் இருக்கும். ஆகவே பூரோஷ
திராட்சை என்ற போட்டிப் பாத்திரப்போது
சாத்திரம் பற்றிப் போய்க்விட்டது என்ற எழு
பிழை.

ஆனால் இனிமேல் “பூரோஷ திராட்சை”
என்ற வசனத்தை எம் உபயோகிப்பதை
விடும், “பூரோஷ திராட்சை” என்றதால்

இந்தப் புது காணயங்களில் எவ்வளவு
பிரதேச பிரதேச விவசாயம் அதன் கீழில்
தளரவிடப்படுகிறது. கொண்டுள்ள அது
பலிதத்தில் உபயோகமாகிறது. முதலில்
காலாணம் தடுக்க அந்த காணயங்களை உப
யோகிக்கலாம். செப்புக் காணம் ஒரு சிலத்தில்
கொண்டு அது தேவையில் படுப்பது அட்டை
கொண்டால் காணம் காலாணமாகுமென்று
ஒரு பிரதேச அமைச்சர் டாக்டர் அபிப்பிராயம்
படுகிறார்.

இந்த காணயங்களை மனிதர்களில் எவ்வளவு
கொண்டிருக்கிறது தெரிவிப்பது இல்லை.
‘காலாணம்’ மாதிரி ஸ்தலத்தில் கொண்டு
போட்டால் கொண்டால் வேண்டும்போது
ஒன்றொன்றாகக் கழற்றிக் கொடுக்கலாம்.

காலாணம் கழற்றிப் போட்டால் கொண்டு
கிட்டாமோ பிறகு சிம்ஸை காணயங்களைச்
கொடுத்த ஸ்வத்துக் கொண்டுதான் சர்க்கார்
உபயோகம் எடுக்க முடியும்.

கல்யாண
சாத்திரத்திற்கேற்ற

1943 ஆத்திய

புதிய நாகரீகமான

பஞ்சிஸ்

புதுவைகளும்

பார்டர்களுமும்

பொருள்களும்

தற்சமயம் எங்கனிடம் தகுவிக்கப் பட்டுள்ளன.

கிஷின்சண்ட்

செல்லாராம்

(மாடர்ன் ஷாப்)

181, மவுண்டு ரோடு

:: மதராஸ்

ஆடல் பாடல்

"சுர்நாடகம்"

பக்த போதனா

சில சரீரங்கு முப்பு ஸர் அம்மைய
 இருக்கையேயி ஐயரும், மற்றொரு பெரியாடும்
 பேசிச் சொன்னிருந்தபோது, என் பக்கத்தில்
 இருக்க வேந்தது, பணக்கையும் அகிராததத
 யும் துச்சமாக கிணங்கும் விவகத்தைப் பற்றிப்
 பேசும். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல
 வேண்டிய அலுவலும் வேந்ததும், ஸர்
 அம்மைய, "போதனா இருக்கையிலேயோ?
 அந்த மாநிலி!" என்று பகிர்ந்தெடுத்த.
 என்னக்கு உடனே ஆத்திரம் அகர்ந்தனாடய
 தாய் பாக்கையிடும், தாய் பாக்கை விதகர்
 ஸரிடத்திலும் என்வாடி பந்தி கைத்திருத்
 திருந்தன் என்ற என் னம் சொன்றியது. இம்
 மாநிலி எதர்ப்பத்தில் எந்திச் எத்தனை
 பேருக்குக் கம்பகாசு குறிப்பிடத் சொன்றி
 யிருக்கும்?

"மகிளவனும் திரோ
 ளுனதிரும் உகைநொ
 உகைன யறிநொ உகைந
 ஒத்தெனம்?"

என்ற உரிய தீரக் கையிற் றுரபக்தன்
 எத்தனை பேருக்கு எத்திருக்கும்? சீரம்.

"போதனா இருக்கையிலேயோ?" என்ற
 ஸர் அம்மைய ஒரு மாதத்துக்கு முப்பு
 சொல்லியிருந்தான், என்னு அது அந்தமே
 ஆயிற்றுக்கூற போதனா என்னும் மனிதனா,
 மரமர், அம்மது காவர என்னுடைய சொல்லி
 யிருக்க முடியாது. சில சரீரங்கு முப்பு
 பாரகல் திரேட்டிசில் "பந்த போதனா" என்
 னும் தெலுங்கு டாக்டெயும் பர்த்திருத்
 தபடியும், விஷயம் இக்கதெந்த பரிந்த
 சொன்ன முடிந்தது.

போதனா எப்பவர் பரம பந்தி; சிறந்த
 யிருத். இக்க இரண்டு அம்சங்களில் ஒன்ற
 இருக்கவே ஒரு ஹனுர் எகழபாயந்தர்
 னிருக்க முடியும். இரண்டில் சேர்த்துவிட்டால்
 சேக்க வேண்டுகா?

போதனாக்கு ஸ்ரீமத் பாவதத்ததத்
 தெலுங்கு பாணையிற் றப்பியென்கும் என்ற
 ஆகாச உகைநொ. பகாணாடய அரு
 வினும் அது கை உகைந்த, திவ்யகா

தெலுங்கு பத்தியம்மலிற் பாவதத்ததத்
 அருகமவால் பாடி விட்டார்.

போதனாக்கு கைத்தனத் ஸ்ரீராத கை
 என்ற ஒருவர். அகர் சிவப்பராயன் என்
 னும் அரமலிற் றபக்தனாக் கை. போதனா
 கிற் பாவதத்தத ராணாக்கு கைப்பகம்
 செந்தான், அவருடைய தரித்திரம் சீவருமே
 என்ற ஸ்ரீராத கை என்னுமிருத். போதனா
 க்கு அப்பிரதமே பாரகை சொக்குத்.
 போதனா அதற்கு இணைக்கையிலும். "எந்
 கெனவே பகாணாக்கு அப்பகம் செந்த
 கிட்டேன்" என்ற காரணம் சொக்குத்!
 ஸ்ரீராத கையிற் பென், போதனாவிற் கிட்டக்
 கைத்த யருமிருத். அவனுக்கும் போதனா
 கிற் பத்திராணுக்கும் காதல் கைத்த யரு
 மிறத. "கைழப் பிந்திராணுப் பென்னைக்
 சொடுக்க மாட்டேன்" என்ற ஸ்ரீராத கை தன்
 பென்னை அகழ்த்தப் போமிருத். போதனா
 கைச் சிவப்பராய னாணு குடும்பத்தோடு
 சொப்பராயன் செந்த யிருமிருத். போதனா
 இத்தச் சொதனாணுக்கென்கும் ௨0 சொடுக்
 கிருத். கைடெயிற், பகாணாடய அருகால்
 என்னம் கைமார் முடிமிருத்.

இக்கச்சரித்திரத்தத மாநிலி பிச்சக்
 காரகல் கிணம் உயந்த டாக்டெயார் கெந்
 திருக்குந்தன், பாக்கை தெரியாவிட்டா
 னும், கைப்ப போக்கை கைருய்த் தெரிந்த
 சொக்குப்பக யிருக்கிறத. போதனா
 கைக்கும் ஸ்ரீ தாகையிதான் அடியிலிருத்த
 கைடெ கையிற் றபத்திற் றெருகைமைய
 பென்வாம் சொன்னை யுக்குமிருத்! இத்தரு
 முன்னுப் பக தெலுங்குப் டாக்டெயும், ஒரு
 தரிதப் டாக்டெயும் கை ஸ்ரீ கைகையாணப்
 பர்த்திருக்குமிருத். அவருடைய கைப்பத்
 திரமம் இத்தப் டாக்டெயோதன் பரிபூரண
 மால் கிணக்குமிருத்.

கைடெயிற் திரமமையுமும் கைம் முழு
 கைதும் என்னுமிருத். முதலிற் கைருத்
 சோம் கைம் சொப்ப கெதவகை கைப்பராயத்
 சொன்றமிருத். கை கை யோ கைகைத்
 கைமம் கைகைக் கைகைத்திற் அடித்திற்
 கைகைக் போமிருத். "கைகைத் ததும்பும்

போதனுவின் மகள்

உயர்தர கடிதமாய் பல இடங்களில் கைவிடப்பட்டும், ஸ்ரீராதாவை, தம்முடைய பெண்ணைப் போதனுவின் கிட்டியிருந்த அழகுத்துக் கொண்டு விடப்பெற்றது, அந்தப் பெண், போதனுவின் மகளிடம் சொல்லிச் சொல்லப் போகிறது. அவனுக்குப் பக்கத்தில் போய்ச் சந்தர வேம் கம்மா சிந்திக்கும். ஸப்பிடு திரும்பிப் பரக்கவேயில்லை. இதற்கு, எதிராகத்தான் சொல்கிறது. உடனே, பின்னா யாண்டான் எழுந்திருந்த அவனைப் பரக்காமென விடுவது வெவ்வேறு எட்டி போகிறது. புண்பட்ட அவனுடைய காதல் உணர்வைத் துறந்த எட்டிலும் அழகான உயர்தரமாகவும் எட்டியிருக்க முடியாது.

படம் பார்த்தபோது என் பக்கத்தில் ஒரு ஆத்திர கைவாய் உடனடித்திருந்தார். படத்தில் வந்த சம்பாஷணைகள் அவர் வெருவாக்கவித்தனென்று வந்தார். அவ்வளவு என்ருய் கைப் புரிந்தொன்ற விஷயமென்று தெரிந்ததும், என்னுடன் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார். ஒரே ஒரு இடத்தில் அவர் சொல்லாமலே என்னுடன் உட சம்பாஷணை தெரிவாராய் புரிந்தது. போதனுவைப் பார்த்த யாரோ, "ஆத்திர பரவாக்கும், ஆத்திர ஐந்திற்கும் உம்மாய் எவ்வளவு சிறப்பு ஏற்பட்டது விட்டது?" என்று சொல்கிறார்கள். இந்த எட்டத்தில் என் அருவியிருந்த ஆத்திர கைவாய் சொன்னதையடி, புரிந்தப் போய் விட்டார். அவருக்கு வந்த பெருமையில் என்னுடன் மொழி பெயர்த்துச் சொல்லக் கூட முடிந்தது விட்டார்.

67-ஆவது, இந்தப் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதெல்லாம் அடிக்கடி ஒர் எண்ணம் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. "ஆத்திரர்கள் கைகள் பெரியார்களின் சரிதங்களை இவ்வளவு என்னுடைய படம் எழுதினார்கள்? தமிழ் டாக்கிங்ஸ்களை மட்டும் தமிழ்ப்

பெரியார்களின் புனித சரித்திரங்களை என்னுடைய படம் கொண்டு செய்கிறார்கள்?" என்னும் கிணறு மனதை உதத்தில் கொண்டே விழுந்தது.

கந்தனார் பரம பக்தர்; அவருடைய சரித்திரம் பக்த போதனுவின் சரித்திரத்தைக் காட்டிலும் உணர்ச்சி மிகுந்தது; காடகம் எட்டிக்கக் கிடைத்தது.

செய் மாதங்களுக்கு முன்பு "நீதனார்" தமிழ்ப் படம் ஒன்று வெளியாயிற்று. இந்தப் படத்தில் பரம பக்தனுவை கந்தனார் கன்னுப் பாணத்தினாலே போட்டு முழுக்கி எழுதினிருந்தார்கள்! படம் கொடுக்க, கன்னின் மகிமை யும் கனி யாட்டமுமாகவே இருந்தது. "உயாச் சொக் கும்பம் தெரியுதாம்..." என்று கந்தன் பக்தி பரவாமையையும் இடத்தில், யாராவது கோவிதமும் கோபுரத்தையும் கிணர்த்தக் கொண்டு விட்டால் என்ன செய்கிறது என்று, தென்னை மாதம் உச்சியில் தோரும் கன்னுப் பாணமைய ரூபகம்படுத்தி விழுந்தது! 'தூதாய்' எட்டிக்கொள், மேட்ட வேண்டியதில்லை, அகாலம் எட்டி விருக்கும் வேஷத்திற்கும் கவி புழுத்த கொண்ட தூதாய் வந்தது மிகுந்த பிரயத்தி லுக்காகத்தான் அதுபயிச்சுக்கொண்டும். பார்ப்பனக் காரியத்தை ஹரிஜனப் பெண்ணைப் பார்த்துப் பல்லி இனிக்கும் மகா மட்டமான கார்டி ஒன்று; பிரம்மண ஹரி, ஹரிஜன் ஹரி இரண்டுக்கும் அவமானம் உண்டாக்குவது. — இவ்வளவு சூபாசங்களுக்கு மத்தியில் எவ்வளவுதான் அடங்கிச்சென்றது தவிர்க்கிறது.

இந்தப் படத்தில் கந்தனார் கடித்தவர் ஸ்ரீ தண்டபாணி தேவிகர். கன்னும் கனிபுராத பாடக் கடியவன், அவ்விதமே பாடி விருக்கிறார்; உணர்ச்சி ததும்ப கடித்திருக்கிறார். ஆனால், என்ன பிரயோஜனம்? ஸ்ரீ தண்டபாணி தேவிகர் கன்னத்தில் போட்டுக்

அவள் காதலித்த பெண்

சென்னைப்பேரன் சென்னைச் சாலைகளில் ஒரு விளம்பரப் படம் ஒட்டி யிருந்தது. இது எவ்வளவு பொருத்தம் என்ற டாக்ஸியைப் பார்த்த பிறகுதான் எவக்குத் தெரிந்தது. "இவ்வளவு ஆபாசங்களுக்கெல்லாம் என் எத்தனை கடித் தேனே! அது தப்பு, தப்பு!" என்று தேசிகர் கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்ட வேண்டியது ரொம்ப அபாயத்தான்.

தேயர்களில் பன் தேசிகர் கடித்த கத்த ளுட் டாக்ஸியைப் பார்த்திருக்கலாம், சென்னை யப்பட்டங்கள் வாழியிசி போதலுமையும் பாருங்கள். பார்த்தால் பின்னரும் திட்டமாத முடிவுகளுக்குத்தான் வருவீர்கள்:—

(1) ஒரு பத்திரிகை சரித்திரத்தை எப்படியும் எடுக்கக் கூடாதென்பதற்கு உதாரணமாக விருப்பது நந்தனு?—தமிழ் டாக்ஸி.

(2) ஒரு பத்திரிகை சரித்திரத்தை எப்படியும் பிடிக்கவேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக அமைந்திருப்பது போதனு—தென்னு டாக்ஸி.

கேட்டுப் பாருங்கள்!

சென்ற வாரத்தில் கேட்டுப் பார்த்தவைகளில், திருவையாற்றில் எடுத்த தியாகராஜ உற்சவக் கச்சேரிகளின் அஞ்சலி மூக்கிய மரம் குறிப்பிடவேண்டும். சேடியோ கிண யங்களின் மேல் மெச்செல்லாம் எவ்வளவு குறைகள் இருந்தாலும் இம்மாதிரி எல்ல சேவை செய்யும் சமயத்தில் அக் குறைகளை வெவ்வேறு மறந்து விடுகிறோம்.

தூரதா திரைத்தந்து எல்ல சமது கச்சேர வித்யாக்கன் பன் தியாகராஜ சமயியில் சந்தியில் பத்தி பாவசத்தடன் என்ன செய் ததைக் கேட்டோம். அவற்றன் மூக்கிய மாக, மகாராஜபுரம் விசாரதல்பர் அவர்கள் "வரோடா" கீத்தனம் பாடியதைக் குறிப் பிட்டே பாடுவேண்டும்.

"வரோடா — வரோடா
தெய்வம் மன்னா — வானம்
புண்ண மரடலு—பூட்டி வந்துடனாம்"

இவ்விதம் தியாகராஜ திருதியில் சென்ற சாநித்யத்தையும் உலகத் தெருத்த வாங்கினுக் மகாராஜபுரம்!

அந்தியை எட்டு மணிக்குச் சித்தார் கப்பிர மணியப் பிள்ளை அரோக பக வார்த்தியைக் ளுடன் செய்த கச்சேரி அன்றுயிருந்தது. இரத்திரி பத்த மணிக்கு ஆவத்தார் சகோ தர்க்களின் கச்சேரி பிரமாதம், கவரமாவது

கவரம்! சான் கவரமாத் தட்ட வேண்டுமென்று எண்ணியபோதெல்லாம், சபையிலும் பிரமாத கச்சேரையும் எழுந்ததைக் கேட்டோம். சபையிலும் கவரம் கவரம்கள் சேர்ந்திருந்தார்கள் என்ற தெரிந்தது. பத்திர மணிக் கு "வாழ்க்கை மெய்யே!" என்ற பாட்டுடன் கச்சேரியைச் சகோதர்க்கள் முடிக்க என் னியபோது, சபையிலிருந்து, "கச்சேரியை வித்ததெல்லாம்; இன்னும் பாட்டுமென் றும்!" என்று பல குரல்கள் எழுந்தன. முடிவு என்ன ஆகிறது என்று தெரிவதற்கு சேடியோ அஞ்சல் முடித்த விட்டது.

மேற்படி கச்சேரியை இவ்வளவு பிரமாத மாக்ருவதற்கு ஸ்ரீ சாதுமணிக்கம் பிள்ளை யிடறும், பழனி கப்பிரமணியப் பிள்ளை யிருந்தாலும் உதவி செய்தான். 'கப்பலு' சில சமயம் அபாசமாய் யிருந்தால் கச்சேரிப்போது மெக்கு மூச்சே சிந்துகிறும்போல் ஆகிவிட் டது. விளக்கில் அய்வளவு வேலை!

மொத்தத்தில் இந்த வருஷத்தச் தியாக ராஜ உற்சவக் கச்சேரிகளில் யிருந்தால் உற்சவத்தாக்கை விடுத்தது. யிருந்ததைத் துக்குத் தொண்டை எட்டுகிறும் வெப்பது என்ன செனரியம் பாருங்கள்!

* * *

பிரவாகி 1௨ திருச்சியில் டி. ஆர். மனலியம் புண்ணக்குறும்.

2௨ சென்னையில் ஸ்ரீமதி வசந்தசோகியம் பாட்டு.

3௨ சென்னையில் செப்பொன்னுர் நேரலில் கோவிக்ரமாயி சகோதர்க்கள் சாதல்வரம். திருச்சியில் ஸ்ரீ எம். தியாகராஜன் பாட்டும், டி. டி. கங்கையர் வாயினும்.

4௨ புத்தா தாலர் தினம். சென்னையில் ஸ்ரீமதி வசந்தகியும் வசந்தகுமாரியும் புத்தா தாஸ் பதல்வன் பாடுகிறார்கள். திருச்சியில் திருச்சி சகோதர்க்கள் கங்கைப்போடி போடு கிறார்கள்.

5௨ சென்னையில் ஸ்ரீ கே. எஸ். சாம ராஜயணம்பர் திருமுறைக் கச்சேரி.

6௨ சென்னையில் ஸ்ரீ எஸ். வி. பார்த்த சாதியின் முழு கோக் கச்சேரி.

7௨ சென்னையில் ஸ்ரீமதி அபிரம கந்தரி வயலின்.

8௨ திருச்சியில் கும்பகோணம் சாது மணிக்கம் பிள்ளையின் பிடிக்கு; குத்தலம் சில வடிவேறுப் பிள்ளை யிருந்தால்.

9௨ சென்னையில் தவரம் வெங்கடசாமி சாயு பிடிக்கு. திருச்சியில் இரவு 10-மணிக்கு மதுரை மணியைக் கச்சேரி—இவ்வகத்தட்டும்.

பார்த்தபன் கனவு

— வர கல்வி —

முப்பத்தாரும் அத்தியாயம்

— பதி பீடம் —

இத்தனை காலமாய் இந்தக் கதை வாய்ப் பொறுமையுடன் வாசித்து வந்திருக்கும் கேயர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம். கதையின் முடிவு நெருங்குகிற சமயத்தில், கேயர்களுக்கு அருவருப்பை அளிக்கக்கூடிய சில கேர சம்பவங்களை நாம் விவரிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. கற்பனா சக்தியைக் கொண்டு மட்டும் புனைந்த கதையாயிருக்கும் பட்சத்தில், படிப்பதற்கு சம்பமாயுள்ள விஷயங்களை மட்டும் எழுதிக்கொண்டு போகலாம். காம் எழுதுவது சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலா அடிப்படையாக உள்ளது என்பது எழுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

இராமன் வாழ்ந்த காலத்தில் இராமனாலும், கிருஷ்ண பரமாத்மா வாழ்ந்த காலத்தில் கம்ஸன், கிகபாலன், முரளி முதலியவர்களும் இருந்தது போலவே, பண்டைத் தமிழகத்தில் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தோன்றி தெய்வீகத்திடுசுவைத் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடி பத்தி மதத்தையப் பரப்பி வந்த அதே காலத்தில், பல்லவர் ஆட்சியின் கீழ் சிற்பம், சித்திரம், நடனம் ஆகிய அருங் கலைகள் சிறந்தோங்கி வந்த அதே காலத்தில், இன்னொரு பக்கம் காபாலிகம், வரபதி ஆகிய பயங்கர அநாகரிகக் கோட்பாடுகளும் ஓர் அபு குடி கொண்டிருந்தன. இந்த அத்தியாயத்தில் அத்தகைய பயங்கரச் செயல்

கடக்கும் இடத்துக்கு விக்கிரமனையும் பொன்னையும் தொடர்ந்து நாமும் போக வேண்டியதாயிருக்கிறது.

கூடப் பற்றம் காரியோடு மேற்கு போகி இரண்டு நாழிகை வழி தூரம் போனதும் குன்னன் தென்புறமாகத் திரும்பி அடர்ந்த காட்டுக்குள் புருந்து சென்றான். காட்டைத் தாண்டியதும் அப்பால் ஒரு பெரிய மேடு இருந்தது. அந்த மேட்டின் மேல் குன்னன் வெகு வாகவாக ஏறினான். குதிரைகள் ஏறுவதற்குக் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டன. மேட்டின் மேல் ஏறிவதும், அது ஒரு ஏரிக்கரை என்று தெரிந்தது. "அதோ!" என்று குன்னன் கட்டிக் காட்டிய இடத்தை விக்கிரமனும் பொன்னும் போகிவிடுங்கள். மொட்டை மொட்டையான மலைக்குள்ளாகும், அவற்றின் அடிவாரத்தில் அடர்த்தியாக வளர்க்கிற குட்டையான மரங்களும், நூற்றுக்கணக்கான நிலர்த்திகளின் வெளிச்சத்தில் அனாகுதையாகத் தெரிந்தன. அந்த மலையடிவாரக் காட்டில் நடமாடிக் கொண்டிருந்த உருவங்கள் மனிதர்களாய்த் தானிருக்க வேண்டுமென்றாலும் தூரத்திலிருந்து பாரக்கும்போது பேய் போகுகன்தான் நடமாடுகின்றனவோ என்று எண்ணும் படி யிருந்தது. பயங்கரத்தை அதிகமாக்குவதற்கு அந்த இடத்திலிருந்து

தாரை தப்பட்டைகளின் முழக்கம், உடுக்கு அடிக்கும் சப்தம்—இவைபெய் வாம் கலந்து வந்து கொண்டிருந்தன.

விக்கிரமன் பொன்னன் இருவருக்குமே உட்கூக்குள் திவிராயத் தானிருந்தது. ஆனாலும், அவர்கள் திவிரவெளிக்குக் காட்டாமல் குன்னகிப்பின்போதி ஏரீக்கையோடு சென்றார்கள். குன்னனுடைய கடைவேகம் இப்போது இன்னும் அதிகமாயிற்று. ஏரீக்கையோடு சற்று தூரம் போய், துலம் வறண்டு போயிருந்த இடத்தில் இறங்கி, குறுக்கே ஏரிகையக் கடந்து செல்லவானான். அவனைப் பின்பு தொடர்ந்து விக்கிரமனும் பொன்னனும் குதிரைகளைச் செலுத்தினார்கள்; குதிரைகளும் பீதி அடைந்திருந்தன என்பது அவற்றின் உடல் கடுக்கத்திலிருந்து தெரிய வந்தது.

இன்னொரு கால் நாழிகைக்கெல்லாம் அவர்கள் குன்றின் அடிவாரத்துக் காட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கே குதிரைகளின் கடுக்கம் அதிகமானபடியால் விக்கிரமனும் பொன்னனும் குதிரைகள் மீறிருந்து இறங்கி அவற்றை மரத்தில் கட்டினார்கள். பிறகு, காட்டுக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

திவர்த்திகளின் வெளிச்சத்தில் ஆய்காங்கே ஐசாங்கன் ஆவேசம் வந்தது போல் ஆடுவதையும், சிலர் மஞ்சள் வஸ்திரம் தரித்துக் கண் மூடி தியானத்தில் இருப்பதையும், சிலர் அடுப்பு மூட்டிப் பொங்கல் வைப்பதையும், இன்னும் சிலர் கத்திகளைப் பாறைகளில் திட்டிக் கொண்டிருப்பதையும், சிலர் உடுக்கு அடிப்பதையும் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள். திடீரென்று மரங்கள் இல்லாத வெட்ட வெளி தென்பட்டது. அந்த வெட்ட வெளியின் வலது புறத்தில் ஒரு மொட்டைக்குன்று நின்றது. அதில் பயங்கரமான பெரிய காளியின் உருவம் செதுக்கப்பட்டு, அதன்மேல் பண்பண்பான வர்ணங்கள் பூசப்பட்டிருந்தன. காளியின் கண்கள் உருட்டி விழித்துப் பார்ப்பதுபோலவே தோற்றமளித்தன. அந்த உருவத்துக்குப் பக்கத்தில் சிலர்கும்பலாக நின்றார்கள். அவர்களுக்கு கடு மத்தியில் எவ்வாறையும் விட உயர்ந்த ஆடுருதியுடனும், நாயில்

செம்பட்டை மயிருடனும், கழுத்தில் கபால மாலைபுடனும், நெற்றியில் செஞ்சந்தனமும் குங்குமமும் அப்பிக் கொண்டு, மகாகபால கபரவர் நின்றார். அவருக்குப் பின்னால் ஒருவன் நின்று உடுக்கு அடித்துக் கொண்டிருந்தான். கபால கபரவருடைய கண்கள் அப்போது மூடியிருந்தன. அவருடைய வாய் ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது. அவர் உடம்பு இவ்வொரு முன்னும் பின்னும் ஆடிக் கொண்டிருந்தது.

இப்போது அவர் உடம்பைப் போர்த்தி வீருக்கயிலை. ஒரு கை பூணுத்துக்குக் கீழே வெட்டப்பட்டுத் துண்டாய் நின்றதானது அவருடைய கோதாமா தோற்றத்தை இன்னும் கோதமாக எடுத்துக் காட்டிற்று. மகாகபால கபரவர் நின்ற குன்றின் அடிவாரத்துக்கு எதிரே கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு சிறு பாறை இருந்தது. இவற்றையாகவோ அதுபலி பீடம்போல் அமைந்திருந்தது. அந்த பலி பீடத்தின் மேல் சிவவடிவார் கையும் காணும் உடம்பும் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டுக் கிடந்தார். அவருடைய கண்கள் கண்ணுக்குத் திறந்திருந்தன. அவ்ருமிங்கும் மேலும் மேலும் அவருடைய கூரிய கண்கள் கழன்று கழன்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

பலி பீடத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு தாட்சத உருவம் கையில் பிரம்மாண்டமான கத்தியுடன் ஆயத்தமாய் நின்றது. மகாகபால கபரவர் கண்ணைத் திறந்து பார்த்து, ஆங்கொரு இடவேண்டியதுதான். உடனே, சிவவடியாரின் கழுத்தில் கத்தி வீழ்ந்து விடச் சித்தமா யிருந்தது!

மேயிலே விவரித்த காட்சியை பெய்வாம் விக்கிரமன் ஒரு கொடிப் பொழுதில் பார்த்துக் கொண்டான். அந்த இடத்துக்கு வந்ததும் குன்னன் ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து மகாகபால கபரவர் பக்கம் போவதையும் பார்த்துக் கொண்டான். அவ்வளவுதான்; ஒரு கணங்கூட அவன் தாமதிக்கவில்லை. கையில் கத்தியை எடுத்து விசிக்கொண்டு ஒரு பாய்ச்சலில் பலி பீடத்துக் கருகில் சென்றான். அந்த தாட்சத உருவத்தின் கையிலிருந்த கத்தியைத் தன் கத்தியினால் ஒங்கி

அடிக்கவும், அது தூரத்தில் போய் விழுந்தது. உடனே, வெண்டியாரின் பக்கத்தில் வந்து நின்று கொண்டார். அவரைப் பின்பு தொடர்ந்து ஓடி வந்திருந்த பொன்னாள் பார்த்து, "பொன்னா! ஏன் சிக்குறய்? கட்டுகிற உடனே அவிழ்த்து விடு!" என்றாள்.

இவ்வளவும் கண் முடிக்கண் நிதங்கும் நேரத்தில் கடந்து விட்டது. கந்திரும் நின்றவர்கள் எல்லாரும் "ஹா! ஹா!" என்று கூச்ச விட்டதைக் கபால கபரவர் கண் விழித்துப் பார்த்தார். உடனே நிலைமை இன்னதென்று தெரிந்து கொண்டார். நிதானமாக வந்து பவி பீடத்துக்கு அருகில் வந்து விக்கிரமனை உற்றுப் பார்த்தார்.

"ஹா ஹா ஹா!" என்று அவர் கைகத்த ஓலி, குன்றுகளும் பாறைகளும் அடர்ந்த அந்த வனத்திரப் பிரதேசமெல்லாம் பரவி எதிரொலி செய்தது.

அதைக் கேட்டவர்களுக் கெல்லாம் மயிர்க் கூச்சல் உண்டாயிற்று.

இதற்குள், என்னமோ விசேஷம் நடக்கிறது என்று அறிந்து காலா பக்கத்திலிருந்தும் ஐயங்கன் ஓடி வந்து பவிபீடத்தைக் குழ ஆரம்பித்தார்கள். அதைக் கண்ட மகா கபால கபரவர் தமது ஒற்றைக் கையைத் தூக்கி "ஹாம்!" என்று ஒரு கங்குலி செய்தார். அவ்வளவுதான். எல்லோரும் சட்டென்று விலகிச் சென்று சற்று தூரத்திலேயே நின்றார்கள். கீழே விழுந்த கத்தியை எடுத்துவந்த தாட்சதனும் அந்த ஹாங்காரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தூரத்தில் நின்றான். பொன்னளும் நின்ற இடத்திலேயே செயலிழந்து நின்றாள்.

மகா கபால கபரவர் விக்கிரமனை மறுபடியும் உற்றுப் பார்த்தார். என்னமோ அங்கு பாதாளத்திலிருந்து வருவது போன்ற கனமான குரலில், "பிள்ளாய்! நீ பார்த்திப் போழனின் மகன் விக்கிரமன் அவ்வளவு? சரிபாண சமயத்தில் நீ வந்து சேர்வாய் என்று காளி மாதா அருளிப்பது உண்மையாயிற்று. மா தாவின மடுமையே மடுமை" என்றாள்.

காந்த சக்தி பொருத்திய அவருடைய விவந்த அங்கனின் பார்வையிலிருந்து

விலகிச் சென்ற முடியாதவனும் விக்கிரமன் பிரயித்து நின்றான்.

"பிள்ளாய்! உன்னைத் தேடிச் சென்று என் மாமல்வபுரத்துக்கு வந்தேன். அதற்குள் அந்தப் பிரதான மாஸ்பன் தனியீட்டுக் காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டான். ஆனாலும் இன்றிரவு உன்னை என் இக்கு எதிர் பார்த்தேன்....."

மந்திரத்தினால் கட்டுண்ட காக சர்ப்பத்தின் நிலைமையிலிருந்த விக்கிரமன், விம்முற குரலில், "கீர் யார்? எதற்காக என்னை எதிர் பார்த்தீர்?" என்றான்.

"எதற்காகவோ? இன்றிரவு இந்த தகவிய பாத தேசத்தில் காளிமாதா வின் சாமராஜ்யம் ஸ்தாபிதமாகப் போகிறது. இந்த சாமராஜ்யத்திற்கு உனக்கு இனவரசுப் பட்டம் கட்ட வேண்டுமென்று மாதாவிள் ஆக்காறு!" என்றார் கபால கபரவர்.

அப்பிபாது எங்கிருக்கிறோ 'ஹேக்' என்ற பரிசுரஸ்ச் சிரிப்பின் ஒலி எழுந்தது. கபால கபரவரும், விக்கிரமனும் உள்பட அங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் அக்கம் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். ஆனால், சிரித்தது யார் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க யாதொரு வழியும் தென்படவில்லை.

விக்கிரமன் தன்னை அத்தனை நேரமும் கெட்டியிருந்த மந்திர பாசமானது மெற்படி சிரிப்பின் ஒலியினால் அறுபட்டது என்பதை உணர்ந்தான். வெண்டியாரை ஒரு தடவை பார்த்து விட்டுத் திரும்பி, கபால கபரவரை நேருக்கு நேர் நோக்கினான்.

"கீர் சொல்வது ஒன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை. எனக்கு இனவரசுப் பட்டம் கட்டப் பேரவதாகச் சொல்வீரீர். அது உண்மையானால், முதலில் என் செய்யப்பிபாகும் காரியத்துக்குக் குறுக்கே நீங்க வேண்டாம். இதோ இந்தப் பவிபீடத்தில் கட்டுண்டு டெட்டும் பெரியார் எங்கள் குலத்தின் கண்பர். எனக்கும் என் தாய்க்கும் எவ்வளவோ பரமோபகாரம் செய்திருக்கிறார். அவரை விடுதலை செய்வது என் கடமை. என் கையில் கத்தியும் என் உடம்பில் உயிரும் இருக்கும் வரையில் அவரைப் பவிபீடுவதற்கு என் விடாட்டேன்" என்று சொல்லி

விக்கிரமன் பஸிபீடத்தை அணுகி. விவசாயாரின் கட்டுக்களை வெட்டி விட வந்தவித்தான்.

“நில்!” என்று ஒரு பெரிய கர்ஜனை செய்தார் கபாலபரவர். அஞ்சா நெஞ்சுகொண்ட விக்கிரமனைக்கூட அந்த கர்ஜனை சிறிது கவங்கச் செய்து விட்டது. அவன் துணுக்குற்ற ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்து நின்றான். விவசாயாரின் கட்டுக்களை வெட்டுவதற்காக நீட்டிய கத்தி நீட்டியபடியே இருந்தது.

கபாலபரவர் மறுபடியும் உரத்த குரலில், “பின்னாய்! விக்கிரமா! இந்தப் போலிச் விவசாயார்—இந்த வஞ்சக வேஷதாரி—இந்தப் பொய் ஐடா மகுடதாரி—யார் என்று அறிக் தால், இவ்விதம் சொல்ல மாட்டாய்! இவரைக் கரப்பாற்றுவதற்கு இவ் வளவு துடியாக நீங்க மாட்டாய்” என்றார்.

அவருடைய குரலில் தொனித்த ஆத் திரமும், அழுத்தமும் விக்கிரமனைத் திகைப்படைவச் செய்தது.

“வஞ்சகார! வேஷமா? பின்னே, இவர் யார்?” என்றான்.

“இந்த வேஷதாரிவாயே, கேள், ‘கீர் யார்!’ என்று. னதரியமிருந்தால் சொல் லட்டும்!” என்றார் கபால பரவர்.

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

— நீள்கேசி —

பிராணை மறைவி லிருந்து நிறுத் தொண்டர் வெளிப்பட்ட சில விசயங் களுக்கெல்லாம் இன்னும்சில அதிசயங் கள் அங்கே நிகழ்ந்தன. பாணைகளின் பின்னாலிருந்தும், மரங்களின் மறைவி லிருந்தும், இன்னும் இங்கிருந்துதான் வந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாத படியும், இந்திர ஐசலத்தினால் நிகழ் வதுபோல், திடீர் திடீரென்று ஆயுத பாணிகளான போர் வீரர்கள் அங்கே தோன்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதை விடப் பெரிய மிகைந்திர ஐசல வித்தை ஒன்றும் அங்கே நிகழ்ந்தது. பஸிபீடத்தில் கட்டுணடு கிடந்த விவசாயார் எப்படியோ நிறென்று அக் கட்டுக்களை லிருந்து விடுபட்டு எழுந்து பஸிபீடத்திலிருந்து மேலே குதித்தார்.

விக்கிரமன் விவசாயாரைப் பார்த்தான். அவருடைய முகத்திலி டுண்டதை தவழ்வதைக் கண்டான். அதே சமயத்தில், “விக்கிரமா! கபால மாலைவணிந்த இந்த வஞ்சக வேஷதாரி யார் என்று முதலில் கேள்; னதரிய மிருந்தால் சொல்லட்டும்!” என்று இடி முழக்கம்போல் ஒரு குரல் கேட்டது. இவ்வாறு கேட்டுக் கொண்டு, பக்கத்திலிருந்த பாணையின் மறைவிலிருந்து ஓர் உருவம் வெளிப் பட்டது. அங்கிருந்தவர்கள் அத்தனை பேருடைய கண்களும் அந்த உருவத் தின் மேல் விழுந்தன. திவர்த்தி வெளிச்சம் முகத்தில் விழுந்தபோது, “ஆ!” என்ற விவப் போலி ஏக காலத்தில் அநேகருடைய வாயிலிருந்து எழுந்தது.

விபூதி சூத்திராட்ச மணிந்து, முகத் தில் ஞான ஒளி வீசத் தோன்றிய அப் பெரியாரைப் பார்த்ததும் விக்கிரம னுக்கு என்னுமில்லாத பயபக்தி உண்டாயிற்று.

வந்தவர், வேறு உருமில்லை. பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் பழைய சேனாதிபதி யும், வாதாபி கொண்ட மகா வீரரு மான பரஞ்சோதி என்னும் நிறுத் தொண்டர்தான்.

இதற்கிடையில், நிறுத்தோண்டர் கோர மகா கபால பரவர் நின்ற இடத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந் தார். அவரைப் பார்த்ததும், கபால பரவரின் முகத்தில் காணப்பட்ட மாறுதல் கம்ப முடியாததாயிருந்தது. எத்தனையோ பேருடைய மனதில் பீதி வையும் பலங்கரத்தையும் அளித்த அவருடைய கோரமான முகத்தில் அப் போது அளவிலாத பீதி காணப் பட்டது. நிறுத்தோண்டர் அருகில் நெருங்க, நெருங்க, அவருடைய பீதி அதிகமாயிற்று. அவருடைய உடம் பெல்லாம் கடுங்கிற்று. இன்னும் நிறுத்தோண்டர் அவருடைய சமீபத் தில் வந்து நெருக்கு நோக்க முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்து. “ஓ கபாலிக

வேலுதாரியே! மகா காளியின் சந்திதியில் நீ யார் என்று உண்மையைச் சொல்!" என்று கேட்டபோது, கபால பைரவர் இரண்டடி பின்வாங்கி, பிறகு நடக்கவும் நிற்கவும் சக்தி யற்றவராய்த் தன்னாடித் தொப்பென்று கீழே விழுந்தார்.

அப்போது அங்கே குழந்திருந்த காளி உபாசகர்களிடையில் 'நாரதநாகாரா' உண்டாயிற்று. வெறியில் மூழ்கிக் கிடந்த இந்தக் கபாலபைரவர்களால் என்ன விபரீதம் நேரிடுமோ என்று விக்கிரமன் கூடச் சிறிது அணுக்க மடைந்தான். "சிவனடியாருக்கு நேர விருந்த அபாயந்தான் நீங்கலிட்டே! பொன்னனை அழைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து போய் விடலாமா?" என்று ஒரு எண்ணம் தோன்றிற்று. ஆனாலும், இந்தக் கபாலபைரவர் யார், சிறுத்தொண்டரைக் கண்டதும் ஏன் அவர் இவ்வளவு பீதியடைவ வேண்டும் என்று அறிய அவனுடைய மனதில் அளவிலாத ஆவல் எழுந்தது. இந்த ஆவல் காரணமாக, அங்கிருந்து போய் விடலாம் என்ற எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு அங்கேயே நின்றான்.

பொன்னனே, ஸ்ரீயப்ப, பயபத்தி, அவமானம முதவிய பாலித உணர்ச்சிகள் உண்டாத்தில் பொங்க, தன்னை மறந்து சொல்லிற்று நின்று. சிவனடியார் தங்கலிடம் சிறுத்தொண்டருக்குச் செவி கொள்ளி யனுப்பியதும், தான் அதை நிறைவேற்றாததும் அவனுக்கு நினைவு வந்தபோது அவரான உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. ஆனால், சிவனடியார் தன்னையே கம்பி யிருந்து விடவில்லை யென்பதையும், தன்னைத் தவிராகவே அரும்பெரும் காரியங்களை யெல்லாம் சாதித்திருக்கிறார் என்பதையும் நினைத்தபோது அவரிடம் அவனுக்கிருந்த பயபத்தி பன்மடங்கு பெருகிற்று. சிவனடியார் கட்டுப்பட்டதுபோல் கிடந்ததெல்லாம் ஏதோ ஒரு பெரிய கோக்கத்துடனேயே என்பதை அறிந்து அவன் விம்மித் மண்டை தான். மகா கபால பைரவர் என்று பெயர் தாங்கிய இந்தக் கோர மனிதன் யார் என்பதை அறிந்துகொள்ளும் ஆவலும் அவனுக்கு அளவிலாமல் பொங்கிற்று. "சிவனடியாருக்குத்

தான் அபாயம் ஒன்றுமில்லையே? விக்கிரம மகாராஜாவுடன் திரும்பி மாமல்லபுரம் போகலாமே?" என்ற எண்ணமே அவனுக்கு உதயமாக வியலை.

கபால பைரவர் கீழே விழுந்து, நாலா புறமிருந்தும் கபாலபைரவர்கள் ஒடிவரத் தொடங்கிய சமயத்தில், சிறுத்தொண்டர் சட்டென்று பஸி பீடத்தின் மீது ஏறிக் கோண்டார்.

"மகா ஜனங்களை! காளிமாதாவின் பக்தர்களே! நெருங்கி வாருங்கள். 'மகா கபால பைரவர்' என்ற பெயர்ப் பெயருடன் உங்களை யெல்லாம் இத்தனை காலமும் ஏமாற்றி வஞ்சித்து வந்த இந்த ஓற்றைக்கை மவிதனைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்கிறேன்" என்றார், உடனே எல்லாரும் பஸி பீடத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு சிறுத்தொண்டரையே பார்த்தவண்ணமிருந்தார்கள்.

கபால பைரவர் மட்டும் பயப் பிராந்தி யடைந்து கீழே விழாமல் அதன் கபாலபைரவரை ஆக்கொயிட்டு வலி யிருந்தால் அவர்கள் என்ன வேணுமானதும் அச்சமாய் செய் திருப்பார்கள். சிறுத்தொண்டரைத் துண்டாட துண்டமாக வெட்டிப் போடவும் துணிந்திருப்பார்கள். ஆனால், திடீரென்று சிறுத்தொண்டரைப் பார்த்ததும் கபால பைரவர் பீதியடைந்து கீழே விழுந்ததானது அவர்களுடைய மனதில் அவரமபிக்கையையும் குழப்பத்தையும் விளைவித்திருந்தது.

சிறுத்தொண்டர் கம்பீரமான குரலில், காடு மலை யெல்லாம் எதிரொலி செய்யுமாறு பேசினார்:—

"கேளுங்கள். நாம் பிறந்த இந்தத் தமிழகமானது மகா புண்ணியம்செய்த காடு. எத்தனையோ மகா புருஷர்கள் இங்காட்டிலே தோன்றி மெய்க் கடவுளின் ஸ்வரூபத்தையும், அவரை அடை யும் மரக்கத்தையும் மமக்கு உபதேசித் திருக்கிறார்கள். திருமூல மகரிஷி,

'அன்பும் சிவமும் ஓங்குடென்பர்
அறிவிலார்'

என்று அருளியிருக்கிறார், வைஷ்ணவப் பெரியார்,

'அப்போதகவிதாய் சூரியமே
நேயமாக
ஞல்புருஷத்தித விருதினா
—தன்புரு
ஞானக்கடர் வினக்கென்றினேன்'

என்று திருவாய் மலர்ந்திருக்கிறது. நமது தமிழகத்தில் நம் முன்னோர்களில் பலர் அனுஷ்டித்து வந்த சமண, புத்த சமயக் கோட்பாடுகள் கொல்லா வீரத்தையும், ஜீவகாருண்யத்தையுமே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. இந்தகைய மகோக்ஷதாரண தர்மங்களுக்கு உதாற விடமாயுள்ள நமது நாட்டில், கபாலிகம், கபரவம் என்னும் கோட்பாடுகளையும், நரபதி, நர மரமிக பட்சணம் முதலிய பலங்கர வழக்கங்களையும் சிலர் சிறிது காலமாகப் பரப்பி வருகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் நானே இந்தக் கோட்பாடுகளை நம்பியதுண்டு. அப்போது உருவமான சிவபெருமானும், அருளியே வடிவமான பரா சக்தியும் நரபதியை விரும்புகிறார்கள் என்று மடமாமயினும் நம்பினேன். சிவபெருமான் கையில் மண்டை ஓட்டை வைத்திருப்பதாகவும், பராசக்தி கபால மாலையைத் தரிப்பதாகவும் புராணங்களில் சொல்லி யிருப்பதெல்லாம் தத்வார்த்தம் கொண்டவை என்பதை அறியாமல், என் சொந்தப் பிள்ளையையே கபாலிகர்களுக்குத் தந்தம் செய்தேன். அப்போது, இதோ இந்தப் பசி பிடத்தில் சற்று முன் கட்டுண்டு கிடந்த மகா புருஷர்தான் என்னை இதை நிறந்து விட்டார். உண்மையை எனக்குத் தெரியப்படுத்தினார்..."

அப்போது, ஒரு குரல், "அவர் யார்? உண்மையான சிவனடியாரா? வேஷதாரியா?" என்று கேட்டது.

"அவர் எங்கே? எங்கே?" என்று பல குரல்கள் கூவியன.

உண்மை யென்னவெனில், சிறுத்தொண்டர் திகழென்று தொன்றியவுடன் ஏற்பட்ட சூழப்பத்தில் சிவனடியார் ஒருவரும் கவனியாதபடி அந்த இடத்தை விட்டே அகன்று விட்டார்.

அப்போது சிறுத்தொண்டர் சொல்லார் :—

"அந்த மகாபுருஷர் இந்த இடத்தை விட்டுச் சென்று விட்டார். அவர் யார்

என்று வெளியிடுவதற்கு எனக்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் இல்லை. இன்னும் இரண்டு நாளில் உறையூரில் நடக்கப் போகும் வைபவத்துக்கு நீங்கள் எல்லாரும் வந்தால், சிவனடியார் யார் என்பதை அறிவீர்கள். இப்போது இதோ இங்கே இழை விழுந்து பயப் பிரார்த்தியிலும் கடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் கபால கபரவர் யார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். புகழ் பெற்ற நமது மகேந்திர சக்கரவர்த்தியின் காலத்தில் — இருபது வருஷத்துக்கு முன்னும்—வாதாபி அரசன் புலிகேசி இந்தத் தமிழகத்தின் மேல் படை யெடுத்து வந்தது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா?... " என்று சிறுத்தொண்டர் கேட்டு நிறுத்தியபின்பு, பல குரல்கள், "ஞாபகம் இருக்கிறது!" என்று கூவியன.

"சரி; அப்போது அந்த சாட்சதப் புலிகேசியும் அவனுடைய படைகளும் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்து, இந்நாட்டின் பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் செய்து விட்டுப்போன அட்டோய்க்களை வெல்லாம் நீங்கள் மறந்திருக்க முடியாது. மகேந்திர சக்கரவர்த்தி காலமான பிற்பாடு தர்மராஜா திராவிட ராசம்ம பல்லவரும், நானும் பெரும்படை திரட்டிக்கொண்டு புலிகேசியைப் பறி வாலுவுவதற்காக வாதாபிக்குப் படையெடுத்துச் சென்றதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். வாதாபி சக்கரத்தின் முன்னால் நடந்த கொடும் யுத்தத்தில், நமது வீரத் தமிழ்ப் படைகள் புலிகேசியின் படைகளை யெல்லாம் தூதா தூதம் செய்தன. யுத்தகாலத்துக்கு வந்த புலிகேசியின் படைகளில் ஒருவராவது திரும்பிப் போகவிடக் கூடாது என்று சக்கரவர்த்தி கட்டளை விட்டிருந்தார். ஆனால், அவருடைய கட்டளைக்கு மரண ஓரே. ஒருவனைத் திரும்பிப் போகும்படி என் விட்டேன். போரில் ஒரு கையை இழந்து, 'சரணாகதி' என்று என் காலில் விழுந்தவனைக் கொல்ல மனதில்லாமல் நான் ஓடிப் போக அனுமதித்தேன். அந்த ஓற்றைக் கை மனிதன் தான் இதோ விழுந்து கிடக்கும் நிலகேசி; புலிகேசியை விடக் கொடிய அவனுடைய சகோதரன் இவன்."

இதைக் கேட்டதும் அந்தக் கூட்டத்தில், "ஆறா!" "அப்படியா?" "என்ன மோசம்?" "என்ன வஞ்சகம்?" என்ற பலவிதமான பேச்சுக்கள் கலகல வென்று எழுந்தன. சிறிது பேச்சு அடங்கிய பிறகு சிறுத்தொண்டர் மீண்டும் கூறுவார் :—

"இவன் நான் மன்னித்து உயிரோடு திருப்பி அனுப்பினான் என்று தெரிவித்தபோது சக்கரவர்த்தி, 'நீ பிரசு செய்தாய்; இதனால் ஏதாவது விபரீதம் விரையும்' என்று சொன்னார். அது உண்மையாகி விட்டது. இந்த நிலைகேசி, காபாலிகள் வேலுத்தில் நமது புண்ணியத் தமிழகத்தில் வந்து இருந்து கொண்டு, இந் நாட்டில் பஞ்சம ஏற்பட்டு ஜனங்களுடைய புத்தி கலங்கியிருந்த காலத்தில் ஈபாலி கத்தையும் ஈரபலியையும் பரப்பி வந்திருக்கிறான். எதற்காக? வீரத்தினால் துயரக்கருடியாத காரியத்தை, குற்றம் ஏதும் ஐயிக்கலாம் என்றுதான். கடல் களுக்கப்பாலுள்ள தேசங்களில் வெல்லாம் புகழ் பரவி யிருக்கும் நமது மராமல்வ சக்கரவர்த்திக்கு விரோதமாக உங்களை வெல்லாம் ஏலிவிட்டு சதி செய்கிக்கலாம் என்றுதான். இந்த உத்தேசத்துடனேதான் கொல்லி மலையின் உச்சியிலுள்ள குகைகளில் ஆயிரக்கணக்கான கத்திகளையும் கோடாரிகளையும் இவன் சேர்த்து வைத்திருந்தான்....."

"ஆ!" என்று கபால பைரவரின் கோபக் குரல் கேட்டது.

"ஆம்; அந்த ஆயுதங்களை வெல்லாம் சக்கரவர்த்தியின் ஆக்ஷையினால் இன்று அப்புறப்படுத்தி விட்டோம். இன்னும் இந்தச் சோழநாட்டு இளவரசன் விக்ரமனையும் தன்னுடைய துர்மோக்கத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள எண்ணியிருந்தான். அதற்காகவே பார்த்திப சோழ மகாராஜாவின் வீர பத்தினி அருள்மொழி தேவியைச் சிறைப்படுத்தி வைத்திருந்தான்....."

அப்போது மகா கபால பைரவர் தளரவிரிந்து சட்டென்று எழுந்து நின்று, "எல்லாம் பொய்; கட்டுக்கதை; இதற்கெல்லாம் சாட்சி எங்கே?" என்று கேட்டார். அப்போது

ஒருவரது அவருடைய பீதி தெளிந்திருந்ததாகக் காணப்பட்டது.

கபால பைரவர் "சாட்சி எங்கே?" என்று கேட்டதும், "இதோ நான் இருக்கிறேன் சாட்சி!" என்றது ஒரு குரல், திடீரென்று ஒரு வெள்ளை மரத்தின் மறைவி லிருந்து மரப்பூபதி தோன்றினான்.

"ஆம்; நான் சாட்சி சொல்கிறேன். இந்தக் கபால பைரவர் என்னும் நிலைகேசி உண்ணமயில் காபாலிகள் அல்ல; வேலுதாரி. இவன் மகா ராஜா கிராஜா நரசிம்ம பல்லவ சக்கரவர்த்திக்கு எதிராகச் சதி செய்தான். அந்தச் சதியில் என்னையும் சேரும்படி சொன்னான். நான் மறுத்து விட்டேன். அதன்மேல், இந்த தேசப் பிரக்ட இளவரசனைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்பினான். சக்கரவர்த்தியின் ஆக்ஷைப்படி காஞ்சிக்கு நான் அனுப்பிய இந்த இளவரசனை இவன் வழியில் மறித்து இங்கே கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தான்...."

அப்போது சிறுத்தொண்டர் "போதும், மரப்பா! உன் சாட்சியம் போதும்!" என்றார்.

மீடரப்பன் மனதிற்குள் என்ன உத்தேசித்தானோ தெரியாது. தன்னைப் புறக்கணித்து விட்டு மகா கபால பைரவர் விக்ரமனுக்கு புலவராஜா பட்டம் கட்டுவதாகச் சொன்னதைக் கேட்டு அவனுக்கு ஆத்திரம் உண்டாகி விரும்பலாம். அவ்வது சக்கரவர்த்திக்கு விரோதமாகச் சதி செய்த குற்றம் தன பேரில் ஏற்படாமல் விரும்ப வேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கலாம்.

அவன் உத்தேசம் எதுவாயிருந்தாலும், அப்போது யாரும் எதிர்பாராத ஒரு காரியத்தை அவன் செய்தான். கையில் உருவிய கத்தியுடன் மகா கபால பைரவர் நின்ற இடத்தை அணு அணு. "சக்கரவர்த்திக்கு விரோதமாகச் சதி செய்த இந்த சரஸ்வதி துரோகி இன்று காளிமாதாவுக்குப் பணியாகட்டும்!" என்று உறிய வண்ணம், யாரும் தடுப்பதற்கு முன்னால், கத்தியை ஒங்கி வீசினான். அவ்வளவுதான்; கபால பைரவரின் தலை வேராகவும் உடல் வேராகவும் கீழே விழுந்தன.

எல்லாரும் பிரமித்துத் திகைத்து நிற்கும்போதே மாரப்பழபதி பஸி பீடத்தண்டை வந்து சிறுத்தொண்டருக்கு முன்னால் சாஷ்டாயங்கமாக நமஸ்கரித்து "பிரபோ! ஆத்திரத்தினால் செய்து விட்டேன். நான் செய்தது குற்றமானால் மன்னிக்க வேண்டும்" என்றான்.

அச்சமாயும் யாரும் எதிர்பாராத இன்னொரு காரியம் நிகழ்ந்தது. கையில் கத்தியுடன் சித்திரகூடிகள் எங்கிருந்தோ வந்து பஸிபீடத்தருகில் குதித்தான். படுத்திருந்த மாரப்பழபதியை கழுத்தில் அவன் விசிய கத்தி விழுந்தது! அக்குள்ளை உடனே சில பல்லவ வீரர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள். குள்ளனோ 'தரிநீதரி' என்று சிரித்தான்.

சில நிமிஷ நேரத்தில் நடந்து விட்ட இக் கோர சம்பவங்களைப் பார்த்த விக்ரமன் மிகவும் அருவருப்பை அடைந்தான். யுத்த களத்தில் நேருக்கு நேர் நின்று போரிட்டு ஒரு வகையொருவர் கொன்றுவது அவனுக்குச் சாதாரண சம்பவமானாலும், இம்மாதிரி எதிர்பாராத கொலைகள் அவனை பயங்கரப்படுத்தின. உடனே, அருகில் நின்ற பொன்னனைப் பார்த்து, "பொன்னு! நாம் போகலாம் வா!" என்றான். அப்பொழுது தான் தன்னையும் பொன்னையும் குழந்து நின்ற பல்லவ வீரர்களை அவன் கவனிக்க நேர்ந்தது.

அந்த வீரர்களின் தலைவன் தன் கையிலிருந்த ஓலையை விக்ரமனிடம் காட்டினான். அதில் சக்கரவர்த்தியின் முத்திரை பதித்த கட்டளை காணப்பட்டது. உறையூரிலிருந்து காஞ்சிக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் சோழ இளவரசன் விக்ரமனை வழியில் திருப்பி உறை யூருக்கே மீண்டும் கொண்டு போகும் படிக்கும். விசேஷம் உறையூரி?லேயே நடைபெறு மென்றும் அவ் வோலையில் கண்டிருந்தது.

விக்ரமன் அந்த ஓலையைப் பார்த்து விட்டுச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். அவனுடைய கை உடைவாளின் மேல் சென்றது. அப்போது பொன்னன், "மகாராஜா! பதற வேண்டாம்" என்றான்.

இதை யெல்லாம் கவனித்த சிறுத்தொண்டர், பல்லவ வீரர் தலைவனைப்

பார்த்து, "அது என்ன ஓலை?" என்று கேட்டார். வீரர் தலைவன் அவரிடம் கொண்டுபோய் ஓலையைக் கொடுத்தான். சிறுத்தொண்டர் அதைப் படித்துப்பார்த்து விட்டு, "விக்ரமமா! நீ இந்தக் கட்டளையில் கண்டபடி உறையூருக்குப் போ! நானும் உன் தாயாரை அழைத்துக்கொண்டு உறை யூருக்குத்தான் வரப் போகிறேன். இன்று நீ புரிந்த மகத்தான வீரச் செயலைச் சக்கரவர்த்தி அறியும்போது, அவருடைய மனம் மாறாமல் போகாது. அவரைப்பட்டு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம்!" என்றார்.

அடுத்த நிமிஷம் விக்ரமனும் பொன்னனும் பல்லவ வீரர்கள் புடைசூழ, சோர சம்பவங்கள் நடந்த அந்த மயான பூமியிலிருந்து கிளம்பிச் சென்றார்கள்.

அப்போதும் சிறிது நேரம் அங்கே உடியிருந்தவர்களுக்கு கெல்லாம் மெய்க் கடவுளின் ஸ்வரூபத்தையும், நர பஸியின் கொடுமையையும் பற்றி சிறுத்தொண்டர் விசித்துரைத்தார். அதன் பயனாக, அன்று பஸியாக இருந்தவர்களும், பஸி கொடுக்க வந்தவர்களும் மனம் மாறி, தங்களைத் தடுத்தாடிக் கொண்ட மகான் சிறுத்தொண்டரைப் புகழ்ந்து கொண்டே தத்தம் ஊர்களுக்குச் சென்றார்கள். பஸி பீடத்தில் கட்டுண்டு கிடந்த வெனடியார் யாரா யிருக்கவா மென்று அவர்கள் பலவாறு ஊகித்துப் பேசிக்கொண்டே போனார்கள்.

"கல்கி" ஆண்டு சந்தா

1943 ஜனவரி 1உ முதல்

உண்டாகு

ஒர் ஆண்டு ... ரூ. 8 0
அறு மாதம் 3 4 0

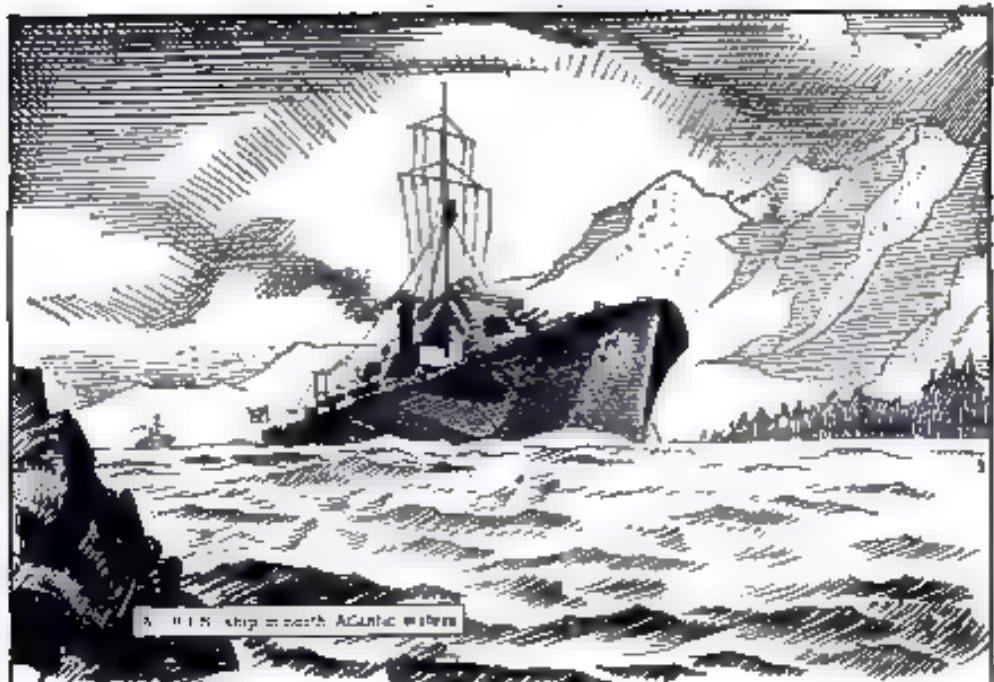
ஒரு பக்கம்

ஒர் ஆண்டு ... ரூ. 7 4 0
அறு மாதம் 3 10 0

இத்பாதித் தனிப்பாதி க்கு 0 3 0
இத்பாதித் தனிப்பாதி க்கு 0 3 0

தயவுசெய்து கவனிக்கவும்

அது மாக சந்தாவிதழ் குறைவாகச் சந்தா எடுத்துக்கொள்வதற்கு. பழைய சந்தாக்கள் தக்கச் சந்தாவைப் புதிற் கேட்கப்பெறுவது சந்தா தேதி 11 மாக் குறித்த அனுப்ப வேண்டும்.

A U.S. ship on north Atlantic waters

என்ன? ஆர்க்டிக் சமுத்திரத்தில் இந்தியாவின் தற்காப்பா?

ஆம், அதற்கென்ன. ராபர்ட் இந்திய
நேவி புத்தகப்பல்கள் சில சமயம்
களில் அவ்வளவு தொலைவில் போய்
நடவழக்கை எடுத்து வருகின்றன.
இதுவே தற்கால புத்த உபாயம்.
இன்றை இந்த புத்தகப்பல்கள் எவ்வ
ளவு ஆபத்துகளையும், சங்கடங்களி
யும் சமாளித்து கடற் பயணத்தைக்
காண்புளிந்து வருவதினால்தான் அத்தி
வாவியமான புத்த தளவாடங்கள்
கடற்குக் கிடைத்து வருகின்றன.
ஆகவே மேலும் அதிக சங்கடங்களை
அளவகளுக்கு விடவிடுவதா? கடற்

படைக்கு எவ்வளவு சேபம் கிடைத்தா
ளும் தேவைய எப்பதை கண்டறிந்திருந்
தும் கடற் விடுகளில் புகுவதற்காக
சாயத்தை வாங்குவதினால் அதற்கு
அதிக சங்கடத்தையோ விடவிடவி
டுதும் சேபம், டெட்ரோல், உருக்கு,
ரப்பர், கிறி முதலிய ஓற்றுகளைக்
காண சமாள்களும் அளவகளுக்காக
சாம் சேலவிடும் பணமும் தற்காப்புக்கு
நிவாரணங்கள். ஆகவே இவைகளைச்
சுற்றமாக வாங்கி வேற்றியை துரிதப்
படுத்துவேணாக.

**டிபென்ஸ் ரேவிங்ஸ்
ஸர்ட்டிபிகேட்டுகள்**

... அம்மடி டிபென்ஸ் ரேவிங்ஸ் டிபென்ஸ்

சுற்றே யோசியுங்கள்

செப-28-778

விடுவதற்கு 100 ரூபாய்
உடன் பணமாகக் கட்ட
வும். ரூ. 10-15 வரையிலும்
உத்தரவு 2-3-77 வரையிலும்
கட்டவேண்டும்.

வெஜிடபீல் கதம்ப ஊறுகாய்

★

வெள்ளிக்காய், இஞ்சி, பாவகாய், கீரைத்தண்டு, வாழைத்தண்டு கத்திக்காய், பச்சா மிளகாய், பச்சா மிளகு - சொல்லும்போதே வாயில் ஜமை ஊறுகாய் - முதலியவை சேர்த்து கைபுடவம் ஜிஞ்ஜாமிருதமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாய்க்கு ஹெஜோர், உடம்பிற்கு பரம ககம். இன்றே உங்கன் தேவைக்கு எழுதவும். இது கடைகளில் கிடைக்கும்.

★

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ.,
வாஸுதா தீர்விய விபாபாரிகள்,
கும்பகோணம்.

யதரான் சொல் ஏஜென்டுகள் :

மெனார்ன், புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்
கம்பக்ரபட்டில் ரோடு, திருவனந்திப்பேணி

ஸ்டாக்கென்டுகள் :

கனயினுதய்யர் அண்டு சன்ஸ்.,
புதுக்கோட்டை

சரீதா ஸ்டோர்ஸ்
காரைக்குடி

மெனார்ன், சண்டிகா அண்டு கோ.,
முதல் அக்டாபரம், சேலம்

காவப்பங்கம்

ஆசிரியர்: சரத் சந்திர சட்டர்ஜி [மொழிபெயர்ப்பு: ஆர். கண்ணகசுந்தரம்]

அத்தியாயம் 6.

“டாக்டர் சாஹிப், இந்த ஆறு புட்டி மருந்து சரப்பிட்டும் மாப்பு வலி இன்னும் தீரவில்லையே!” என்று கேட்டான் இந்து.

“தீர வில்லையா! அவர் ஒன்றும் சொல்ல வில்லையே!” என்றார் டாக்டர்.

“அவர் ஸ்வபாவமே இதுதான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே! அவருக்கு உடம்பு குணமாகவில்லை என்று நிச்சயமாகத் தோன்றுகிறது. அதோடு உடம்பும் தேறவே இல்லையே!”

டாக்டர் யோசித்துப் பார்த்து விட்டு, “பாருங்கள், எனக்குக் கூட சந்தேகமாக இருக்கிறது. வேறும் மருந்தினால் மட்டும் ஒன்றும் தீராது. ஒரு நாம் அவசியம் இடம் மாற்ற வேண்டும்” என்று.

“இதை நீங்கள் அவசரிடத்தில் ஏன் சொல்லவில்லை?”

“ஒரு நான் சொன்னேன். ஆனால் அவர் இதன் அவசியத்தை உணர்வில்லை.”

“அவர் உணரவில்லையே என்று ஆவது! நீங்கள் டாக்டர். நீங்கள் சொல்வதைப் கூட சந்தேகமாகவே உணர்வேண்டும்!”

வயோதிக டாக்டர் சற்றுச் சித்தார்.

இந்த நானாத்துடன், “பாருங்கள், எனக்கு நிரோ துக்கமாக இருக்கிறது. நீங்கள் அவருக்கு நோய்ப்பயம் பலம் காட்ட வேண்டும்” என்றான்.

டாக்டர் மெதுவாகத் தலையை அசைத்துக்கொண்டு, “இந்த விவரத்தை வெல்லும் பயம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது!” என்றார்.

இத்துவின் முகம் களை கெட்டு விட்டது. “நிஜமாகவே பயம் இருக்கிறதா?” என்று கேட்டான்.

அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்து விட்டு டாக்டராக கூடவே ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல முடியவில்லை. இத்துவின் கண்ணில் நீர்வழிந்தது. “என் உங்கள் குழந்தை மாநீதி. டாக்டர்

சாஹிப். என்னிடத்தில் ஒன்றையும் ஒன்றாகத்தான், உன்ன விருப்பத்தை அப்படியே என்னிடம் சொல்லுங்கள்” என்றான்.

உணர்வையேவே அடைப்பதற்கு டாக்டருக்கும் ஒன்றும் தெரியாது! அவர் பலவிதமாக எல்லாவையோ உணர்த்தியும், இத்துவின் பயம் என்னத்தையும் குறைவாகவும், அவன் தன் அடைந்திருக்கின்ற அழைத் தொடக்கினான்.

சுரீபங்கராவம் ரோத்திரன் காவியிருந்த பேருகைக் கீழேவைத்துவிட்டு, திறந்திருந்த ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இத்து அடைந்திருந்த அழைத்து, அருகே ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இழுத்துப் போட்டு உட்கார்ந்தான்.

ரோத்திரன் ஒருநாள் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு மறுபடியும் பார்த்த பக்கமே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நாளாகவே இத்துமதி பணம் கெடப்பதில்லை, இன்று அவன் என்ன உத்தேசத்தோடு வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறான் என்பதை நீங்கள் அவை ரோத்திரனுடைய மனம் எடுத்துக்கொண்டது!

இத்துபணம் கெடவில்லை! “டாக்டர் சொல்கிறார். மருந்து குணப்படுத்தாத போது அவசியம் இடம் மாற்றித்தான் தீர வேண்டுமாம். ஒருநாள் போய் வந்தால் என்ன?”

ரோத்திரன் வாய்தவறிக்கொண்டிருக்கிற போது, இவ்வளவு காலமாக மனம் திறந்து ‘அன்புக் குரல்’ இன்று அவனைக் கூப்பிடுவது போலிருக்கிறது. இத்துமதியின் இந்தக் ‘குரல்’ அவன் மனத்தே போலிருந்தான். ஆகையால் அவன் பிரமை பிரத்தவன்போல் அவனையே பார்த்துக்கொண்டு, தனக்குள் என்னவெல்லாமோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“என்ன சொல்வீர்கள்? காண்கிறேன் எல்லாம் தயார் செய்து கொண்டு புறப்படுவதா? வேறு தரம்போகவேண்டிய தில்லை. இவ்வேயை கைதுத்துக்குப்

பக்கத்தில் காம் இருவரும், கமலா, வேலைக்காரி — இவர்களுடன் மட்டும் போகலாம். நாமன் ரொம்ப கம்பிக்கை உள்ள மனிதன். அவன் வீட்டிலேயே இருக்கட்டும். அங்கு ஒரு சின்ன வீடு வாகடாகக்கு எடுத்துக் கொண்டாலே போதும். இன்னதாகே சாமான்களைத் தயார் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் அல்லவா?"

பண விஷயத்தைப் பற்றித்தான் ஒரு மாதிரியாக அவனுக்குப் பயம் இருந்தது. இதைக் கேட்கவும் அவனுடைய பயம் சரியல்ல என்பது தெரிந்தது. "இந்த டாக்டரை இங்கே யார் அழைத்து வந்தது?" என்றான்.

இந்த பதிலளிப்பதற்கு முன் மதுபடி யும் அவன், "என்னிடம் டாக்டரை அனுப்பித் தொத்தரவு செய்ய வேண்டா மென்று விமலாவிடம் சொல்லு. நான் நான்குத்தான் இருக்கிறேன்" என்றான்.

விமலா நான் ஒளிவு மறைவாக டாக்டரை அனுப்பி விடுக்கிறேனா? அல்லவா

விமலாநான்! இத்துவின் இதயத்தில் சுறுக்கெனத் தைத்தது. இருந்தாலும் வெளிக்கு ஒன்றையும் காட்டாமல், "உண்மையில் உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை. வலி இன்னும் தீவிரமாக இருக்கிறது" என்றான்.

"குணமாகி விட்டது" என்றான் கரேந்திரன்.

"இன்னும் உடம்பு தேறவில்லையே. பரிசுத்தாலே தெரிகிறது. ஒரு நாள் வெளியே சென்று வருவதால் ஒன்றும் கேட்டுப் போய் விட்டது!"

கரேந்திரன் பொறுமையை இழந்து விட்டான். ஆனாலும் தன்னை அடக்கிக் கொண்டு, "இடம் மாற்றுவதற்கு எனக்குச் சாமித்திலம் போதாது" என்றான்.

இந்து பிடிவாதத்துடன், "அது முடியாது. உயிர் பிழைத்துத்தானே ஆக வேண்டும்?" என்றான்.

இத்துவின் பிடிவாதம் கரேந்திரனுக்குப் புதிதா யிருந்தது. தன்ருத்

தொத்தரவு கொடுக்க இது ஒரு புது வழி என்றே அவன் நினைத்தான். அவனுக்கு ரொம்பவும் கோபம் வந்தது. "உயிர் பிழைத்தே ஆகவேண்டும்" என்று யார் சொல்வது? அப்படி ஒன்றும் அவசியமில்லை. அவசியம் இல்லை பென்று ஆயிரம் தடவை சொல்கிறேன். உன் காதுப் பிடிக்கிறேன். இது! என்னைக் கம்மாவிட்டு விடு. நான் சரந்தமாக இறக்கிறேன்" என்றான்.

கணவனுடைய வாயிலிருந்து இப்படிக்கே கெடையான வாசகம் வருமெனக் கனவிலேகூட இந்து கருதவில்லை. கற்சிலு போல் ஸ்தம்பித்து விட்டான். ஆனால் கரேந்திரனுக்கு இது தெரியாது. "நான் நினைக்கிறேன்" என்று கண்டித்துடன் குடும்பத்தை எதிர்த்துக்கொண்டு "என்பது உன் குத்த தெரியும். எல்லாம்

"இது நல்லது அம்மா, விமலா! பித்தரிதான்."

தேரீத்தே எனக்குக் கட்டம் விளைவிக்க வேண்டுமென்றுதான், இப்படி பேஸ் லாம் பேசுகிறாய்! நான் உனக்கு என்ன கொடுக்கப் பண்ணிவிட்டேன்? நீ விரும்புவதுதான் என்ன?" என்றான்.

இந்தப் பயத்துடன் ஸைலன்ஸே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு வார்த்தையும் அவனிடமிருந்து வரவில்லை.

கூச்சல் போடுவதோ அவ்வது கோப மாகியதோ தனக்கு எவ்வளவு ஒவ்வாத விஷயம் என்பதை ரேஷ்னின் இப்போதுதான் உணர்ந்தான். அவன் ரூசியச் சற்றுத் தணிந்துக்கொண்டு, "சரி, நான் அவசியம் இடம் மாற்ற வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் நான் எப்படிப் போவேன்? பணம் எங்கிருந்து வரும்? குடும்பச் செலவைச் சரிக் கட்டுவதற்குள்ளே பிராணன் போய் விடும் போல் இருக்கிறதே?" என்றான்.

இத்துமதி மிகுந்த துணிச்சலுடையவன். ஆனால் இன்று அவன் கைவிடப் போய்விட்டான். மிகவும் பணிவான ரூசியன், "பணம் இல்லாவிட்டால் போகிறது; விடை உபர்த்த கைகளை என்விடம் இருக்கின்றன..." என்றான்.

"இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் என்னுடையதல்லவையே? அவைகளை உன் அப்பா உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். எனக்கு அதில் துணிக்கூட அதிகாரம் கிடையாது. இவைகளெல்லாம் என்னை விட உனக்கு உங்குதே தெரியும்."

"சரி, அது போகிறது. நான் ரொக்கமாக ரூபாய் தருகிறேன்."

"ரூபாய் ஏது? குடும்பச் செலவினங்களுக்கு மிச்சம் பிடித்ததா?"

"ஆம்."

அது ரோஷிாம் கிற்ற பணம்! இந்த சூழலில் போல் பேச மாட்டான்! ஆனால் அக்கறக்குப் போல் பேசுவதென்றே உண்மை எட்டிக் கொண்டான். ரேஷ்னாறுகூடப் புகை மிகக் கடுமையாக இருந்தது. அவன் மெதுவாக, "பணத்தை நீயே வைத்துக்கொள். வேண்டுமானால், ஏதாவது நகையும் செய்து கொள். ரெற்றி வியர்வை கிஸ்தில் கிழப் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பணம் அது. அந்தப்பணத்தை அனுப்பிவர மாக விழுக்க விடமாட்டேன். இதை, நான் உன்விடம் எப்போதும் கடுமையாகப் பேசுவதில்லை. எப்போதும் சாத்தியாவே எடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் அன்று நீ, 'நான் எப்போதும்

போய் சொல்லமாட்டேன்' என்று கவந்துடன் சொல்லவில்லையா? ..." என்றான்.

கமலா அதற்குள் ஓடி வந்து, "அம்மா! அதை வந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

"என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய், மன்னி?" என்று சொல்லிக்கொண்டே மிலலாவும் அருகில் வந்து நின்றான்.

இந்தப் பெண்ணின் கழுத்திலுள்ள சங்கிலியைப் பிடுங்கிக் கணவன் எதிரில் விசிறி எறிந்து விட்டு, "எனக்குப் போய் பேசத் தெரியாமல்தான் இருந்தது. இதை உங்கவிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டேன். இருந்தாலும் பித்தனை யைப் போன் என்று கூறும் கித்ததைய இன்னும் உங்கவிடமிருந்துதான் கற்றுக் கொண்டேன்! பெண்ணையும் மனைவியையும் ஏமாற்றுகிறவர் என்னதான் செய்யமாட்டார்? மந்தவர்க்கு, அவர் பொய்யவர் என்று குற்றம் சாட்டுவது வேடிக்கையாகவே இருக்கிறது!" என்றான்.

ரேஷ்னின் சங்கிலியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, "இது பித்தனை என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்? சோதித்துப் பார்த்தாயா?" என்றான்.

"உங்கள் தங்கையிடம் கொடுத்தே சோதித்துப் பார்த்தே சொல்லுங்கள்" என்று கூறி விட்டு, உண்கண் கிவக்க மிலலாவைப் பார்த்தான் இத்துமதி.

"அன்னா கொடுத்ததை ஆசாரியைக் கூப்பிட்டுப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதென்பது என்னால் முடியாத காரியம், அம்மா!" என்று சொல்லிக்கொண்டே மிலலா இரண்டடி பின்னும் சென்றான்.

"இதை, இதற்கு முன் இரண்டொரு கையம் உனக்குக் கொடுத்தேனே! அதையும் சோதித்துப் பார்த்தாயா?" என்று கேட்டான் ரேஷ்னின்.

"பார்க்கவில்லை. ஆனால் இப்போது பார்த்தாக வேண்டும்."

"பார்ப்பதற்கு இவை பித்தனை யைப் போல் இல்லை" என்று சொல்லிய படி தன் தங்கையின் புறம் சங்கிலியைக் காட்டிக்கொண்டு, "இது தங்கை அல்ல, மிலலா! பித்தனைதான். என் குழந்தை யின் பிறந்த தினக் கொண்டாட்டத்தின் போது எத்தனை துக்கத்தோடு ஏமாற்றி நான் தெரியுமா? ஆனாலும் பெண்ணைத் தான் ஏமாற்றினேன். மனைவியை ஏமாற்றத் துணியவில்லை!" என்றான் ரேஷ்னின் (தொடரும்)

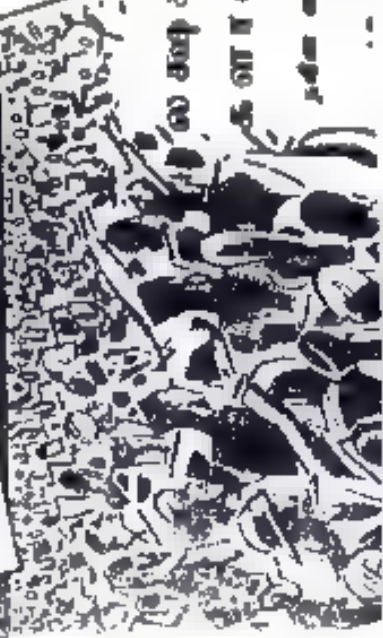
ஆஸ்பிரோ, 'ஸீஸ்டைட்',

பொட்டணம்

லக்ஷக்கணக்கான இந்தியர்
களால் மெச்சப்படுகிறது.

உயர்வான விலை வசூலிக்கும் கட்டுப்பாட்டில்
அருமையான இந்தப் புதுமை

குணப்படுத்தும், குடும்ப மருத்துவம், இத்தியா முழுதும் அக்கிரகிப்பபட்டிருக்கிறது. இந்நிலைக்குக்கே இரைப்பைப் பேசு வராதேரு நீக்கும் அனிக்காது. "ஆஸ்புரோ" பிலிங்கன் ஆரோக்கியமளிக்கும் வண்ணம் தெட்டியால் "லீல்கைட்ட" பாக் செயல்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் "ஆஸ்புரோ" பிலிங்கன் சரம்படாமல் காக்கப்பட்டு உபயோகப்படுத்துகிற காலம் வரையில் மருத்துவ விலியம் குறைவாக மிகுக்கின்றன. மூடப் படாத மாத்நிலைகள் சிக்கிரம் குளம்மெட்டு நேகத்துக்குத் தீங்கையும் விளைக்கும். மழையாலும் பரிசுத்தமாயும் உங்களுக்குக் கிடைப்பது "லீல்கைட்ட" ஆஸ்புரோ. அது ஆக்கும் முறையில் கவனாரோபே தீண்டப்படாதது. அனுகூலி பிலிங்கன், ஜூரத்தைத் தணித்து, கோவை ஆற்றி குணப்படுத்தும் மருத்துவமெருளும் இவ்வளவு வருவாய் கிடைக்காது.

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵՆ ԵՎ ԵՐԱՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՄԻՏԵՆ

[illegible]

இ புகழைக் கீ சிஷ்யத்திற் குணவியாய் உதித்தது. இ புகழைக் கோயிலுத்தலை நோக்கலாக
இ புகழைக் 10 சிஷ்யத்திற் றா-ரகனத் தலைநின்றது. என் னறு.

3. பித்திரை உடைந்தால் மகன்-மகளாக 3-8 பித்திரை பூசுவது நிகழும்.

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

பேரவையின் முடிவுகளை மீறியதற்காக கைது செய்யப்பட்டார்.

“የጥቅም አጠቃቀም ለማረጋገጥ የሚያስፈልጉትን ምርት እና አገልግሎት ለማግኘት የሚያስፈልጉትን ሰነድ ይጻፉ።”

வினா : 8 பீக்ஹா 1 அணா. 30 பீக்ஹா 10 அணா. எங்கும் கிடைக்கும்.

தொண்டைப்புள்ள என்னும் 'ஆஸ்புரே'வைத் தொப்பனியுங்கள்.

புகழ்பெற்றியுட்கை:-ஜெ. எஸ். யாசிவன், ஸார் & ஜோன்ஸ் (இந்தியா) லி...

10-7-த. பெ. 1870, சென்னை. டெஸ்டேபர் 3128. மந்தம் இன் ஆர்டர்.

‘ஆஸ்பரோ’ இருதயத்துக்க்கோ வயிற்றுக்கோ தீங்கு செய்யாது

1. பண்புறுத்தல்
 2. பண்புறுத்தல்
 3. பண்புறுத்தல்
 4. பண்புறுத்தல்
 5. பண்புறுத்தல்
 6. பண்புறுத்தல்
 7. பண்புறுத்தல்
 8. பண்புறுத்தல்
 9. பண்புறுத்தல்
 10. பண்புறுத்தல்

ஒண்ணும் நம்பர் வீடு

“**सुखी सुखी**”

“இந்த இரண்டு கதகளிமாமம் பார்த்தேனா? இந்த இரு மரம் கம்பெனங்கள் கூட விருத்த தகுவித்தேன்” என்று விவரணையாகத் தம் வீட்டு மாடி ஹாலின் கதகளி மரம்ப் அருளுகின்றதற்குக் காரணித்துச் சொன்னார்கள்.

“பேரவையிலுக்கு, குடிநீர்வாயிலுக்கு, அய்யர்வாயிலுக்கு” என்று அருளுதலும் அருளிச்சொன்னபே போனார். குடிநீர் மணி சாவையாமை சிவசாஸனப்பர் தம் கிட்டப்பா பற்றிப் பெருமையுடையதே சொல்லாதது போன்ற போன்ற அவருக்கும் சாது ஸாரித்தரம் போயிருந்தது. சாதுவது புறந்த சொல்லித் தொலைக்கவென்றுமே பெரும்பந்தரே அவர் அசாஸனில் உண்மை புறந்தவர்தான் பெரும் சொல்லி வந்தார்.

“இந்தப் பேரவைகள் யாருக்கென. இந்தப் பரம் எங்கிருந்து வந்தது தெரியுமா?” என்ற வினாவையும் கேட்டார். “நெய்யூர் லிருந்து வந்தது தென் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கலாம்” என்று அவரவர்கள்

"இங்கு, நம்மவர்களுக்கிடையே, அங்கே
இதற்கு அருகிலேயே பக்கத்தில் இரண்டாயிரம்
வருஷமாய் விருந்ததாய்" என்ற சொல்லிவிட்டு
தன் சட்டையால் வயல்களுக்கு ஒரு பக்கம் வரக்
கூடாமல் பெருந்த அகத்த தண்டத்தால்.
பிறகு "இந்த ஊரில் மாதிரி கீதம் எங்கெல்லாம்
பார்க்கிறீர்கள்வாடகர்கள்" என்றார். "கிணம்
வெளியிலிருந்தே, சொந்தங்களிலிருந்
தேது, பிரம்மாண்டமாக இருந்தேது. சொல்
பதம் நிதிப்பா...," என்று கூட அருளுதலம்
சொல்ல ஆரம்பித்தாவிட்டார், அப்பொழுது
விவரவாதங்கள் குறக்கிட்டு "இந்த ஊரில்
கீதம் அல்லவோரு அளவிற்கு வந்தது. எத்தனை
அடி கீதம், எத்தனை அடி அளவிற்கு இருந்தே
தென்ற அளவுதான் பாருங்கள். அப்படியே அதன்
இரண்டில்கூட சொல்லுகிறேன்" என்றார்.
"கூடியே! என்ன இப்படி அளப்பதில்
சொல்லும்படி செய்த விட்டாயே" என்ற
அருளுதலம் மனதிலுள் தென்படாத சொந்த
சொல்லி அடி மேல் அடி வந்தது அங்கே
ஆரம்பித்தார், கூடியிருந்து இரண்டு தேரன்
நின்று என்னமோ தெரியவில்லை, அந்த சூழ்
பத்தில் "வாரி, தாய்!" என்று தாய்ந்தாய்
கூப்பிட்டுச் சொல்லி மேலே வந்து விவர
வாதங்களில் ஒரு சூழ்ந்ததன் சொல்லத்தான்

சுதந்தரப் படித்த விவரங்களிற்
முன் நினைவூட்டி, அவர் கூறியதைப்
பதிலி. "இதைப் படித்துப் பாரும்"
என்று சொல்லி விட்டுப் பிரேமநாதன்
பிடித்துக் கொண்டு போனார். "ஹர்,
ஹர்! தயவுசெய்து பிரேமநாதன் பெரும்
கூலாப் தொகுதிக்குப் போ!" என்று அருணா
சலம் அவரை விரட்டிவிட்டுச் சுதந்தரப்
படிக்கவைத். அது வருவது:—

¹⁴.....Geduld, Geduld.

all over the world.

தரவேண்டி தங்களுக்குடைய காலகதிநிறுமாறா
கைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்.....தெரு.....
நரிப்.....வகையறு நாகுகெல்லியுள்ள
விரு, இரண்டாவது உபயோகத்துக்காகத்
தெருவாக விநியோக இரண்டாவது அநிகாதி
காலம் கைத்து அநிகாதி உபயோகப்படுகிறது.
காலம்.....நிலைய காலகதிநிறுமாறா நாகு
நீர் அந்த விநியோக காலகதிநிறுமாறா
காலகதி காலகதி கொண்டு விநியோகப்படுகிறது.
இந்தியப் பாதாபுரம் உபயோகப்படுகிறது.
விநியோகப்படுகிறது நீர்—இந்த பாதாபுரம்
விநியோகப்படுகிறது அநிகாதி உபயோகப்படுகிறது.
விநியோகப்படுகிறது காலகதிநிறுமாறா
பாதாபுரம் கொண்டு விநியோகப்படுகிறது.

—Guilt."

கைத்தொழில் படித்த அருளுதயம் “யுத்த காலமெய்தே, என்வாத்தென்ற நயநா விருத்தமும்” என்குத்.

“என்ற ஐயம்! நான் பிரேமனம் பண்ணி ஒரு வாசகம் கூறியிருப்பேன். அதற்குரிய கட்டம் கிட்டிய போதென்றால்? கிட்டிது என்கிறதான அது அத்தொடர் போட்ட கட்டத்தென்றே சொல்லுமா?”

அருளுகைத்தகு பயம் வந்தவிட்டது. எங்கே அந்நிலாசம் எத்தனை அடி எந்த அளவைச் சொன்னப் போயிருந்தோ என்று எதிர்த்துப் போய் "குறவந்தது ஒப்பதது அடி அந்நிலாசம் போட்டிருப்பீர்கள். இது ஒன்றும் எங்கள் வீடு. இந்த வீட்டைப்போல் என் இடையையால் பார்த்ததில்லை. இனிமேல் பார்த்தப் போகாததில்லை. ஆனால் என்னை பண்ணுகிறேன்? சர்க்கார் கேட்கும்போதது சொந்தம் மட்டுமேயென்று சொல்லி வருவதுதான்?" என்று.

"நான் என்னென்னவோ போய்ப் பார்த்தேன்."

"என்னென்னவோ மட்டும். கவர்னரின் பணரை கீட்டிலேயே போய்ப் பார்த்தால் உட்காரியும் உட்காது."

"அப்படியானால்?"

"பேசாமல் வேறு கீட்டுக்குப் போக வேண்டியதுதான்."

"இத்தனை பாடுபட்டுக் கட்டிய கீட்டை, கீட்டுவிட்டு நான் எங்கே போய்ச் சந்தியில் சித்திரித்தேன்? இந்தச் சாமான்னை எங்கே கொண்டு போய்ப் போடுகிறது? கார்பத் தெட்டு மணி நேரத்துக்குக் கீடு வேண்டுமென்றால் எம் இஷ்டப்படி கிடைத்து விடுமா?" என்ற விசுவநாதய்யர் புலம்பினார்.

"சந்தியாக உங்கள் நம்பி ராமலிங்கத்தின் கீட்டில் போய் இருக்கலாம். அப்பறம் சாவகாசமாக வேறு கீடு பார்த்துக் கொள்ளப் போகிறது."

"அதவும் ஒரு யோசனைதான்" என்றார். அருளுசலம் விடை பெற்றதக் கொண்டு தப்பித்தோமென்று காவல்துறையிடம் புகாரை என் காவல்துறையிடம் குறித்த ஓடினார்.

* * *

விசுவநாதய்யர் ராமலிங்கத்துக்கு எல்லா விஷயத்தையும் சொன்னார். தன் தமையனார் தன் கீட்டில் வந்து தல்கிரகத்தப் போவதில் ராமலிங்கத்துக்குப் பரம திருப்தி. ஏனெனில் அவர் எங்குக்குமே ஒருவர் கீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்த்தாப்போல் போய் இரண்டு கான் இருத்தலில்லை. இந்தச் சந்தேகம் சமசாசாந்ததைத் தம் மனைவியிடம் தெரிவிப்பதற்காக அவர் கீட்டுக்கு வேகமாகத் திரும்பி வந்தார். கீட்டுக்குத் துறையிடும் போதே, "சாவித்திரி! அன்னா பஞ்சாலைவச் சர்க்காரிலே மிஷ்டிரிக்காக எடுத்துக் கொண்டு விட்டாள். அன்னா சம்பாத்திலே வந்து தல்கிரகத்தப் போகலாம். குழந்தை படிக்கிற சூயிலிருக்கிற சாமான் எல்லாம் ஒழித்து வை. உன் டிரெஸ்கில் சூயிலிருக்கிற சாமானெல்லாம் என்டோர் குழுக்குக் கொண்டு போயிடு. பால்காரன் கிட்டச் சொல்லி இரண்டு படி உடல் வளம் கொண்டு வரச் சொல்லு. சம்ப படிக்கை பெல்லாம் ஹாலில் போடச் சொல்லு....."

"கொஞ்சம் மூச்சுவிட்டுப் பேசுங்கள்" என்றார் ராமலிங்கத்தின் சகோதரியினி.

"அவா கானச் காலம்பற வந்துறவா. இப்பவே முத்தொண்டு எடுத்து வைச்சாள் தானே ஓடிட்டா!"

கஸ்தி எழுதிய

1. சாரதையின் தந்திரம்

இனிய பத்துக் கதைகள். அற்புதமானதொரு தமிழ் தடையில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. கிடை 2-0-0

புதுமைப் புதிப்பாத்தார் மீத உயர்ந்த முறையில் புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அச்சம் கட்டிடமும் முதல் தாம். பிற பிரசுரத்தாரும், ஆசிரியர்களும் பொருமை கொள்வதெனும்—அவ்வளவு சேர்த்தியான பதிப்பு.

—சக்தி கார்த்திகை இதழ்.

தீபன் எழுதிய

2. அரும்பிய முல்லை

Author has most commendable style. It is easy and natural; one is not compelled to sit up every now and then or scratch one's head. Of course it hasn't the classic purity and finish of the Mahamahopadhyaya of Tiruvattéeswarapet. But are not brightness and gentle humour compensating advantages?

Right Honourable

V. S. SRINIVASA SASTRIAR

28-3-42.

பக்கம் viii + 324 காசிகோ பதிப்பு. ஆசிரியர் படமும் சேர்த்துள்ளது. கிடை 2-0-0

டி. கே. சி. பதிப்பித்த

3. கம்ப ராமாயணம்

மொத்தம் 834 பக்கங்கள். அநேக வர்ணப் படங்கள்; எக்கா வித்திலும் உயர்ந்த பதிப்பு. மேலட்டையின் அழகையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். தலைமுறை தலைமுறை வரக அழியாத தமிழ்ச் சென்மையின் வைத்துக் காக்க வேண்டிய புத்தகம் கிடை ஆறு ரூபாய் போட்டிருக்கிறது. பணம் உள்ளவர்கள் ஆறு பவுன் கொடுத்தும் வாங்கலாம்.

கிடை 6-0-0 —உல்க் 16-4-42.

குறிப்பு:—உம்ப ராமாயணத்துக்கு முன் பணம் அனுப்புகோருக்குத் தபால் சார்த் இரும்.

புதுமைப் புதிப்பகம்

காணாக்குடி

"எந்தா வாட்டம், ஒத்தம் ஒழிச்ச
வேண்டியதில்லை."

"ஏன்?"

"என் தான் ஊருக்குப் போய் போகி
தேனா!"

"ஏன்வது?"

"ஏன்வா? ஒண்ணு தெரியாதது
போயே கேக்கறேனா? அன்னிக்கொரு
நாள் வயிற்றை வலித்ததென்று சொன்
னேனா, குரபாடிக்னா?"

"இல்லைமே."

"இருக்காத."

"உடம்பை என்ன பண்ணுதெது?"

"போகிறது, என்ன பண்ணுதெடுத்தது
இப்பொழுதாவது கேட்கறேனா. வயிற்றைத்
தூக்கித் தீர்த்துக் கொடுதான் சிக் சிக்
சூட்டுகிறது போலே இருக்கு."

"இதென்ன என் முக்கா பிள்ளை கேட்
காத விவாதிப்பா யுக்கோ."

"என்னமோ எனக்குள்ளு மரபா
கூடுகிறது."

"டாக்டரிடம் காண்பிக்கலாமா?"

"டாக்டரும் வேண்டாம், சிக்டரும்
வேண்டாம். எனக்குச் சிகை மருத்தென்

னாம் சரிப்பட்டு வராதது. ஊருக்குப் போய்
வாட்டு வயத்தியம் பார்த்துக் கொண்டுதேன்."

சாஸலிங்கம் சித்தியோகண செப்த பரத்
தாச். தன் தம்பலன் குழம்பத்தினர் வரவது
சாசித்திரிக்குப் பிடிக்கவில்லை பென்றாம் அதற்
காலமே ஊருக்குச் சென்டிருகொன்றாம்
வருத்தாச். அவன் இருந்து வரவது வம்பு
செப்த கொண்டிருப்பதை விடச் சித்தியோகணம்
ஊருக்குப் போய் விட்டு வாட்டுமென்ற
திக்காவித்தாச். ஆகவே, அவன் ஊருக்குப்
போகவே போகக் கூடாதென்ற பிடிவாதம்
பிடித்தாச்! அவருடைய குழ்ச்சி பவித்தது.
சாசித்திரி தான் போகத்தான் போவே
கொன்ற ஒத்ததாச் சாவாய் சிங்கும். மது
நாள் அவனை அனுப்புவதாய் பத்தி நாம
லிங்கம் தன்னுடைய கைத்தாள் மாரதென்
னுக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

இது போன்ற கடிதங்கள் தவிர்ப்
போய்க் கூடத் தாமதப் படுவதில்லை மாரத
யான் அது கதாரமே மாரதெவனுக்குக்
கொடுத்தது. மாரதெவனுக்குத் தக்கா
பென்றதாய் உயிர். அவன் சந்தோஷத்தோடும்
மனைலிங்கம் போய் "தங்கம்! சாங்குக்குச்
சாசித்திரி வரப் போகிறதாய்" என்றான்.

டிபேட் மாரி

வினாக்கள் மாறுதல் கவனிக்கவும்

டிபேட் மாரி

தங்க மேடும், தந்தைப் பத்திரிகையும்
பலி பெற்ற
ஒ ரீ ஜி ன் க்

கல்கர் வரைங்கள்

(REGD NO. 1983)

தோடு சைஸ்

0-12-0

"Original" - Invention

பேஸரி சைஸ்

0-10-0

[கேட்லாக் இதும்]

M. ராமசாமி செட்டி & கோ., (REGD)

சுரம் சிபாரம்

:

தஞ்சாவூர்

"அது யாது?" என்ற தங்கம் மிகவும் சிரசுமயமாகச் சொட்டாள்.

"ஒன்னுமே தெரியாதுபோல் போகிறது எம்ம சாகித்திரிதான்."

"ஒனோ! உன் தங்கையா! அப்படிச் சொல்லுங்கோ! எனக்கு அவன் ரூபமே வந்து. இப்போதானே போன மாதம் வந்திருந்தான் போனா. அந்தருள்ளே அவன் என்னை வரப் போனான்னு கிணங்கேன்."

மாசேதவன் கடிதத்தைப் படித்துக் கண் பித்தான். அதில் கிவலாதய்யர் சொந்த வீட்டைச் சர்க்கார் எடுத்தது சொண்டது முதல் எல்லா விஷயங்களும் கிவலாய் எழுதப்பட்டிருந்தன. கடிதத்தைப் படித்த முடிந்த சமயம் தோட்டக்காரன் வந்து கின்று சொன்ன "போய்ப் பூஞ்செடிக்கு வரவில்லை சொன்னு வாட்டுமா?" என்றும்.

"வேண்டாம்! வேண்டாம்! போன மாதம் வந்தே கைச்செல்லாம் தான் குட்டிக்கையாய்ப் போச்சே, எனும் எத்தனையோ குழக்கங்கள் பார்த்திருக்கேன். இது மாதிரியா? வேண்டிப் பிடுக்கி வைச்சிருந்தான் கிணையாவேன் என்று பிடிவாதம் பண்ணும்? எல்லா மருமன்!"

"பிட்டு என்ன அங்கையே விஷயமா!"

"எம்ம சாஜாதையும், போய் கையையும் அவன் பூச்சாண்டுகளா பவருகத்தியது இன்னும் அவரளுக்குப் பயம் தெரியவில்லை. என் எம்ம சாஜாதையும் கத்திப் போடச் சொல்லி ஒரேரு கடிதமிலையும் எழுதாது. என் கருவோ போய்தான் கடிதவது பண்ணும்."

"தங்கம்! நீ இப்படி வெள்ளம் பெருகியோ எனக்குப் பிரமாதச் சொயம் வந்துவிடும். உன் பிள்ளைகள் மட்டும்....."

"என் பிள்ளைகளைப் பற்றி என் கவலைமா வந்து போகிறது. வண்டி எத்தனை மணிக்குச் கிளம்பிவது சொல்லுங்கோ. சீக்க அப்பாவைப் பணம் கடன் கொட்டித்தேனோ, என் போய் அனுப்பச் சொல்கிறேன்". என்றும் சாகித்திரி.

மாசேதவன் பதில் பேசாமல் சாய்வே 'செய்யை'த் தேடத் தொடங்கினான். அந்தியடி சூரியன் தங்கம்மாளும் சாஜாடும் சோடியும் சூரியன் மாசேதவன் பின் தொடர் சாய்வே கிட்டெழுத்துச் சொன்னான்.

அந்த சாயில் ஒரே கட்டம். தங்கம் மான் குழக்கத்தைக் கிவலம் கிரமப்பட்டு கிளக்க அநியோகித்த ஒரு கண்டியில் கதிக்கொண்டான். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் வண்டி செம்பிற்ற.

விடிவந்ததால் எழு மணி சுமார் இருக்கும். கண்டி தங்கம் திரைக்கேண்டியை வாரிச் சாய்பம் வந்து கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது தங்கத்தக்கும் லுண்டன் வீட்டைக்கும் கடுமிக் அரைச் சான் திடத்தில் கட்டப்பட்டது.

சாஜாதா ஒரு தங்கம் அழகான வீட்டைப் பார்த்தான் ..

[illegible]

அவர் உட்கார்த்த மத மைம் தெரு
மேயாய்ப் போய்கொண்டிருந்த சமீப்
வண்டியின் மேல் திடீரென்ற குதர்த்த
போய் டைஸியின் வண்டி சிந்த விட்டது.
அது அப்படி சிந்தது ஒரு ஆண்டுப் பின்னர்தான்
சுருதியி, சமீபமே காணும், வண்டியிலிருந்து
சில போலீஸ்காரர்களும், சிப்பாய்களும்
ஓடோடியும் வந்தனர். "அப்பலன் சக்லிவியை
திருத்தது யார்?" என்று சக்லிவியன் சமீ
பிலிருந்து வண்டியிலிருந்து ஒவ்வொருவரையும்
விசாரித்தார்கள். யாரும் தங்கள் திருத்த
தரம் ஒப்புகொண்டவரில்லை, அதிரசின்
சுருத்தாந்தர்ப்ப விசாரித்தார்கள். அவரும்
திருத்தியென்ற சொல்லிவிட்டான். அப்பலன்
சக்லிவியைப் சோமுலிச் சென்டென்
லினைத்தந்தகொண்டு திருத்தியுக்குப்போது
அவன் சொன்னது பொய்யாகாத அல்லவா?

வாங்கி மதுபாஷும் சிவாம்பி தங்கச்சலித்
வாட் போய்த் சேர்த்தது. அவன் கருவையு
பற்றி மாடுதவன் தன் மாடுகளுக்கும் தனி
வாத்திலுள்ளதானால் அவர் கட்டுகாதுக்கு
வந்த பெய்க்கையும் பெய்க்கையும் அவர்த
தத்தொன்றி போனது.

இரயில் திடீரென்று கீழ்தரையில் பத்திரம், அபாயச் சத்தம் இழுத்ததைப் பத்திரம் ஒரு தடவையும் தெரிவதே அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது செய்து கொடுத்திருக்கிறதோ என்று தெரியவில்லை. அதையும் ரயில் வண்டி ஒரு பாதத்தாலும் கீழ்தரையில் அங்குலத்தால் கீழே விழுந்தது அங்குலம் பருத்திற்று. பயணிகள் இவ்வாறு கீழே விழுந்ததால், அங்குலம் இத்தரையில் பட்டியலாக வரவேண்டியதைச் செய்து குறுக்கிடுகின்றன. ரயில் கீழ்தரையில் இருந்திருந்தால் அங்குலம் தரையில் விழுந்தால், அதனால் உத்தரையில் ரயில் உத்தரையில் வெளிவர ஆரம்பித்தது. ரயில் கீழ்தரையில் இருந்திருந்தால் அங்குலம் தரையில் விழுந்தால், அதனால் உத்தரையில் ரயில் உத்தரையில் வெளிவர ஆரம்பித்தது. ரயில் கீழ்தரையில் இருந்திருந்தால் அங்குலம் தரையில் விழுந்தால், அதனால் உத்தரையில் ரயில் உத்தரையில் வெளிவர ஆரம்பித்தது.

மேலதர தலை செயல்பட்டது. ஒரு ஐம்பதாய்ஸ் தரத்துக்கு ரூபாய் பாயதலை இராய்மன் பாதுகாத்துவாய்விடுத்தியோய் போலீஸ் வார்டன் சீயசீதல்பட்டாய், சிந்த.

விடுவாரதாய் தம் ஏறோதாய் கீட்டுக்கு
வந்த சில நிமிஷம் வரை சரிவர இருந்தார்.
அப்போம் ஏறோ பிரமை பிடித்தவர் போல
யிட்டார். அதனில் தனி அழுத்துப் பட்டினி
தாழம் அதை ஒரு கைவை போட்ட அம்
வந்திருந்ததம் கொண்டு வந்த துடைத்த
கிணர். தெருவில் போய்க் கொண்
டிருக்கும்போது எதாவது ஒரு கை அழை
கிட்டாய் படுத்ததம் அதன் எதிரில் போய்
கின்ற கொண்டு "ஒன்றும் எம்பர் வீடு"
"ஒன்றும் எம்பர் வீடு" என்று கொண்டு
கொண்டு இருப்பார்.

தமிழீழ வீட்டுக்கு வந்தது முதல் அவர் தமது சொந்த வீட்டுப் பக்கம் போனதில்லை, அங்குப் பரக்க அங்குக்குச் செல்ல முடியாதது போலிருந்தது. ஆனால் பத்தப் பதின்மூன்று நாள்கள் கழித்த, அவர் அகலமாந்தராகத் தமது பழையவீட்டின் பக்கம் போனார். வீடு அவர் முன்பு வடிகால் மெட்டத்தா. அங்கே ஆயிரம் இல்லை, ஒத்தம் இல்லை. கிணறுகளில் ஆர்வத்தோடு வீட்டு முன் பக்கமிருந்த தாழ்வாரத்திற்குச் சென்றார். அங்கே கிணற்று அருகாமையுடன் சொந்தத் தாயின் பெட்டியில் ஒரு கைகள் அவர் பெருந்த இரத்தம். அந்த அடியை எடுத்துப் பிரித்த படித்தார்.

“எல்லா உடைய...தேர் உத்தரவில் அண்ட
டா தலைகூடைய வீடு துள்ளுக உடைய
அத்துத்தத் தேவையில்லை”

என்று சொல்லி அவரை நம்பி சென்றிருந்தார். நம்பி கூடுதல் அவரை நம்பியவர்களுக்கிடம். இரண்டு மூன்று நாள் கைநடர்ச்செய்து விட்டுப் பிறகு நம்பியவருக்குத் தரவில்லை போய்விட்டார்கள்.

பிரதான அமைச்சர் பேசும் போது
கூட? விவாதப்பகுக்கு ஏற்பட்ட சந்திர
வந்தத்து அமைச்சர். அமைச்சர் சண்
திரன் சண்முக அமைச்சர் வீடு மதுபு
ரம் சென்ற பின்பு. தனது, அது
கிடை திருத்திய, பரம அமைச்சர்
அமைச்சர் சண்முக அமைச்சர் சண்முக
அமைச்சர் சண்முக அமைச்சர் சண்முக

ஆனால் தீர்மானம் அறிவிக்கப் பட்ட
உத்தரவுகளை நிகழும் நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார்
தங்கு உத்தரவிருப்பதற்கு,

பரந்த வெளியில்

நான் அனுபவித்து அருந்துவதற்கான சமயங்களில் ஒன்று "பித்லித்" கள். குடும்பக் கூட்டமானாலும் சரி, அன்பர்கள் கூட்டமானாலும் சரி, மிகுந்தான் அங்கு பிரதான இடம். உயரத்திரம் கொடுக்கல்ல ஆனந்தத்தால்தான், சிங்கம் திறந்த வெளியின் அழகையும், களைப்பாறுதலாலுண்டாகும் இன்பத்தையும் அனுபவிக்க முடிகிறது.

எங்கள் புதிய பிரதானியை "உ அருந்துவதற்கான சமயங்கள்" என்றத்திரம் கருடன் கூடிய புத்தகத்தில். உ அருந்துவதற்கான இவ்விசேஷ சமயங்களின்பற்றி இங்கிலாந்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வினம்பரத்தைக் கவனித்து, உங்கள் பெயர் விவரத்துடன், கீழ்க்கண்ட விவரதாரருக்கு அனுப்பிவைத்து, அங்கு இப்புத்தகத்தின் பிரதி ஒன்று இலவசமாக அனுப்புவார்: கமிஷனர் (இந்தியாவுக்கு), இந்தியன் உ மார்கெட் எக்ஸ்பான்ஷன் போர்டு, தபால் பெட்டி நெ. 2178, என்.என்.எ.

இந்தியன் உ

அருந்துங்கள்

புத்துயிரளிக்கும் உயரிய லாபம்

இந்தியன் உ மார்கெட் எக்ஸ்பான்ஷன் போர்ட்டால் வெளியிடப்பட்டது 1988

குழந்தை வளர்ப்பு

[மூமதி சுத்தரம்மாள்]

“தேவியம்மா! இந்த சரம் இருவரும் சரவதியின் கிட்டிற்குப் போகலாமா? உன் குழந்தைகளுக்கு இந்த கிடுமுறை சரம் தானே? சமத்தாய்ப் படித்தல் சொண்டாது கிணியாடிச் சொண்டாது இருப்பார்களே. சரம் போல் சரவதியைப் பார்த்த கிட்டி வாலாமே, அவளும் வெகு சரவாய் க்கிரு வலையும் கருத்தி அவைக்குமே.”

“செவத்திரம்! என்மேல் சொல்காதே. எனக்கு அவன் கிட்டிற்குப் போவதற்குப் பிரிய மில்லை, எனக்கும் இங்கே கொஞ்சம் வேலை யிருக்கிறது.”

“என் அங்கே போக இஷ்டமில்லை போன்ற சொல்லுகிறாய் கோமளம்! ஏதாவது மனஸ்தாபமோ பென்ன? என் எண்ணிடம் சொல்லக்கூடாது?”

“இல்லை, இல்லை. அநெல்லாம் ஒன்ற மில்லை—அங்கே கிடு சிறையல் குழந்தைகள். எங்கள்மீச் சர கிணைச்சலும், கண்ணாழம் போட்டும் கொண்டு விட்டை கிர்த்தாவி செய்து கொண்டிருக்கும். சத்தாசாது ஜூயம், தலைவலியை யிருத்தாலும் எனக்கு ஆச்சரியமோ யிருக்காது, என்மேல் கும், அவர்களில் யாருடையது எப்பெர்மூதம் ஒரு தலைவலியோ, எம்ச்சலோ இருப்பதாய் கழந்தம், யாருடையது கையருகிய யிருத் தாலும் இருக்கும். இப்படிபென்னவம் இருக்க, சரம் என் அங்கு போக வேண்டும்?”

“பாணம்—சரமோ என்ன செய்வாள்? அவளுக்குச் சர சிறையல் குழந்தைகளைக் கொடுத்தல் பரிசேதிக்ருக்கிரர் யாவாள். அவள் கஷ்டப்படுகிறாள். சம் போன்றவர்கள் அவ ளுக்கு உதவி செய்வதற்குப் பதிலாக அங்கே போவதற்குக்கூட கருக்குகிறோம்.”

“குழந்தைகளைக் கொடுத்த கடவுள் அறிவைபுத்தரான கொடுத்திருக்கிறார்? சரம் அந்த அறிவை கைத்துக்கொண்டு என் என்ருப் கனர்க்கக்கூடாது? சரமோ குழந்தை கனர்க்கும் வகையென்னவம் தப்பி — சத்த தப்பி, ஆகையால்தான் கஷ்டப்படுகிறாள். அவன் யட்டும் அறிவுடன் குழந்தைகளை கனர்க்கதாய் என்ன அழகாயிருக்கும்! சரவையுக்கென்னவாது

சமத்தாலும், சத்தமாலும், நேர புத்தி, புத்தும் குழந்தைகள் இருக்கிறார்களோ, அம்மனக்கூடவ்வாறு பெருமை யல்லவா? மகத்திற்கும் சந்தோஷ மல்லவா? சிறையல் குழந்தைகளிருப்பது சோதனையா? இல்லவே இல்லை; கடவுளின் பரிசளிப்பு — அப்படித் தான் சரம் சருத வேண்டும்.”

“கோமளம்! பெரிதாய் பிரசங்கமே ஆகப்பித்தவிட்டாயே. காவச் சொல் கல பந்தன். ஆனால் அதை அதஷ்டவாத் திற்குக் கொண்டு வருவது சிவமமான காரிய மல்லவா? சம் தாய்மாரக் படும் கஷ்டம் தான் சத்திரை? பிடிவாதக் குழந்தைகளை யும், கியாதி, வெக்கை பிடித்த குழந்தைகளை யும் கைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? பூங்க கம்மந்தான்!”

“கம்மம், கிதி என்நெல்லாம் கொண்டுல் எனக்குச் சோபம் வரும், செவத்திரம்! கடவு லின் அதக்கிரமம் ஒன்ற உண்டு என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனாலும், சரவையற் கதையும் கருமமென்ற கருத்தி கடவுள் தலைமேல் யாத்தவாய் போட்டுவிட்டு, கம்மால் ஆகக் கூடியது ஒன்றமே மில்லாமென்ற கையைக் கட்டிக் கொண்டு சம்மோ இருப்பதா? கியாதி, பிடிவாத குணம் கித்தம் உண் குற்றங்கள் என்னாம், சந்தோ கூடவே பிறத் தாற்போல யெவருவோ! அதனால் அறி கிண்மை! சரமோவைப் பாரி! குழந்தை களின் நேரத்தாது பொறுக்க முடியவில்லை

கிடு சிறையல் குழந்தைகள்

குழந்தைகள் எதிரில் எண்ணை போடுவதோ...

யென்று தெருவில் விற்கும் திப்பெண்ட்லான வாக்ஷெக் கொடுத்த வியாதினையும் விஸ்க்ரு வாக்ஷெருன், எப்பொழுது காரணத்தோடு கண்டிக்கவேண்டுமோ, அப்பொழுது கண்டிக்காமல் அடாத சமயத்தில் காரணமின்றி அவர்களின் மன உற்சாகத்தைக் குறைத்து, தன் மகிழ்ச்சிக்குத் தடையாக நோயிப்பதும் கண்டிப்பதற்காக விருக்கிருன். அப்படிச் செய்வது தான் மிகவும் பிசுரு என்பதை அவன் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

“ஃ என்னவோ அதிர்ஷ்டசாலி, என் இலக்குமணனாப்போல இரண்டு குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டு ஆனந்தமா விருக்கிரு யென்று மினைத்தேன். அவர்களை வளர்ப்பதில் இவ்வளவு விஷய மிருக்கிறதென்று என்ருக் கூடத் தெரியாது. கொஞ்சம் விஸ்தரமாகத் தான் குழந்தை வளர்ப்பைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வேன். எனும் இது அகோ தாய்மார் களும் (மது சாஸன உட்பட) அந்த விஷயம் களைத் தெரிந்துகொண்டு திருந்துகிறோம்.”

“குழந்தை வளர்ப்பைப் பற்றி அவ்வளவு கவனமாகச் சொல்லியிட முடியுமா? அது உண்மையாக ஒரு பெரிய துறை. மேல் எட்டாசைப் பரசி. இத்தகையதில் எவ்வளவு வோ ஆராய்ச்சி செய்த ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு அதுபவத்தையும், அதற்கு என்ன என்ன செய்வது, எப்படி, எப்படிச் செய்வது என்றெல்லாம் யோசித்துப் பஸ்பேச் உடி ஒரு பெரிய புல்தகம் தாய்மார்களுக்குச் சொந்தே வெளியிடமுக்கிருக்கன்! அப்படிப் பட்ட புத்தகங்கள் தமிழில் வரவேண்டும். எனினும், என் அதுபவத்தைக் கொஞ்சம் சொல்லு கிறேன் கேள்.

குழந்தையை ஒரு வயதிற்குள் வளர்ப்ப தெல்லாம் பாதுகாப்புதான். அது தாயின் பொறுப்பு. வயிற்றிற்கு அதிகமாகப் பாணக் கொடுத்த அதிர்ஷ்டம், மத்தம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். குழந்தை உடம்பின் மேல் தோல் மிகவும் மிருதுவான

தற்காலகாலம், எண்ணெய் தடவி திண்பதோடும் ஸ்ரானம் செய்து வைக்கவேண்டும். கால விஷயம் பார்த்துக்கொண்டு ஜூரக்கிரகை யாகச் செய்வ வேண்டும். ஸ்ரானம் செய் விக்கிறதற்குக் கொஞ்ச போத்திற்கு முன், கொஞ்சம் ஆலில் எண்ணெயைத் தடவி, கதறவைத்து, சோப்புத் தேய்த்து வெம்மீரில் குளிப்பாட்டி, வந்தால், ஒருவிதத் தோல் வியாதிபும் இவ்வளவு வளர்க்கலாம். ஆலில் எண்ணெய் உடம்பில் தேய்ப்பதால் உண வாகக் கூட ஆகிறது என்று சொல்லு கிருக்கன். உடுப்பு விஷயத்தில் முக்கிய மானது, அழுக்கெண்மை. துள்வியுமான வெண்ணெய் பருத்தி ஆடைகளுக்கு மிருக்கியது எதுவுமில்லை. சத்தமான ஆடைகள் அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டுருக்கவேண்டும்.

ஒரு வயதற்குப் பிறகு தான் மன ஆரோக் கியத்தையும் அதிகமாய்க் கவனிக்க வேண்டி விருக்கிறது. குழந்தைகளின் மூளை மெழுகை ஒத்தது. காம் எப்படித் திரும்பினாலும் திரும் பக்கடியை சத்தி வாய்ந்தது. ஆகையால் அப் படிச் சிடைத்த மனதுவை காம் வெகு அழ காகச் சிற்றிக்க வேண்டும்.

முதலாவது — பெற்றோர்களின் கடமை யாவது: குழந்தைகளின் மன ஆரோக்கி யத்தையும், தேகாரோக்கியத்தையும் சேர்ந் தாற்போல் கவனித்த விருத்தி செய்து வர வேண்டும். தாயர் குழந்தை உடலே ஜால்தி பழகுபவனாதலால் அவரைத்தான் இந்தக் கடமை அதிகமாகச்சேரும். அதற்குக் குழந் தையின் மனப்பான்மையை அறிந்த டீக்க வேண்டும். சிறிய பிராயத்தில் குழந்தை மனதில் படியும் மனப்பாடம் எத்திராய் வுண்டிலிரும். ஆகையால்தான் அந்த இனம் புத்தியில் எல்ல பட்டமாகவே அச்சிட வேண்டும். இத்தகைய பட்டத்திற்கு காம் காண்பிக்கும் உதாரணத்தான் பிரதானம், குழந்தைகள் எதிரில் காம் சந்தேகமாகாகும்,

ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் பூக்காண்டி!

சுத சுதப்பாசனம், சரிவாசனம், எட்டு
கொண்டால் அவர்கள் மெய்யப்போலவே
நிறும் முயல்வார்கள். குழந்தைகள் எதிரில்
சண்டை போடுவதோ, கோபமாகப் பேசு
வதோ உடாது. வேலைக்காரனைக் கூட
அதட்டக்கூடாது. இது மிகவும் அவசியம்.

இரண்டாவது முக்கியமான விஷயம்
என்னவென்றால்: குழந்தைகளுக்கும் பயம்
என்பதே பிறவியில் தெரியாது. எம் அந்த
உணர்ச்சியை உட்படவே உடாது. அப்படிச்
செய்வதினால் குழந்தைகளைச் சேர்த்து
மனமுடைபவர்களாகச் செய்கிறோம். எம் வீடு
களில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒவ்வொரு
விதப் பூச்சாண்டி உண்டு.

சர்வ சாதாரணமான 'பூச்சாண்டி' தெரு
லில் கிற்கும் சிப்பந்தி மிகப்பாசை டாண்டுகார
னும், தாடிப் பிச்சைக்காரனும் தான்! இந்த
பயமுதத்தல் மிகவும் தப்ப. குழந்தைகள்
பயமிகுதியால் பெரிய சொல்லையும் நிரூபணம்
கூடச் சற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள்!
ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் சொம்ப
ஜாக்கிரதையா விருக்க வேண்டும். "

"ஆமாம்! பயமுதத்தா கிட்டால்
குழந்தை சொந்தத்தைச் சேட்கயிலாவே,

இதற்கு என்ன செய்யச் சொக்கிறீர்?"
என்று குறுக்கே கேட்டால் சொந்திரம்.

"ஈ கேட்பது சிவாயந்தான். ஆனால்
அதற்கும் ஒரு வழி இருக்கிறது. எந்த
விஷயத்தில் சொந்தத்தைச் சேட்கயிலாவே
என்பதானால் முக்கியமான கேள்வி. ஒவ்
வொன்றிற்கும் ஏற்றுப்போல் எம் கடந்து
கொண்டால் தானே எம் பித்த டம்போல்
குழந்தைகளைச் சந்தோஷத்துடன் செய்ய
வைக்கலாம்?"

அபேசமாய் ஆகார விஷயத்திலோ
விளையாடும் சாமான்னாரிலோ அதிக ஆசையி
னால் தொந்தரவு செய்யக்கூடும். எம் அப்
பொழுது, கேட்பதை உடனே சொல்லுபது
போல் சொடுத்தச் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம்
வெறு எதிராவது மனதை மாற்றியிட்டால்
உடனே மனம் மாறியிருக்கும். குழந்தைகள்
ஒன்றையிட்டி ஒன்றாக்கு மாதவது வெகு சீத்
திரமாகலாம் எம் அந்தச் சூழ்நிலை உப
யோகித்துக்கொண்டு மனதைப் பிடினரத்த
திற்கு இடம் கொடாமல் எம் பித்த டம்போல்
எவ்வளவுத் திருப்பி விடலாம்."

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

கவிச் சித்திர விளக்கம்

"முத்தேன்காரியர்" என்பது ஒரு பழமையான அரிய தமிழ் தான். அதில் இப்
போது கிடைத்திருக்கும் பாட்டுக்கள் ஒரு செவ்வையாகும். இவற்றை, ஸ்ரீ டி. கே.
சிதம்பராத முதலியார் அவர்கள் எழுதிய இன்றியமையாத விளக்கக் குறிப்புக்களுடன்,
புதுமைப் பதிப்பகத்தார் புத்தமொக வெளியிடுகிறார்கள். மேற்படி புத்தகத்திலிருந்து
எடுத்தவை பாட்டும் விளக்கமும்.

பெண் யானை ஒன்றின் மேல் ஏறி உரை வந்தான் பாண்டியன். ஒரு கன்னிகை அவனைப்
பார்த்துக் காதல் கொண்டு விடுகிறாள். யானை கடந்து வந்ததும் அரசன் அதன் பீது இருந்த
தும் மனதை விட்டு அவலவிலா, அரசன் உருவம் அப்படியே மனதின் சிற்பது பெரிய எரிய
மல்வ; அவன் ஏறிவந்த யானையின் உதப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் அப்படி அப்படியே அப்
பெண்ணின் உயரத்தில் சிந்திந்தன.

யானையினுடைய கால், அட்டை, தடி (உருக்கை) போலவே நிறுக்கிறது. செவியோ
தோலினால் செய்த மேடைய்தான். துதிக்கை அப்படியெல்லாமோ ஆடுகிறது. கால் தொக்குற்த
அழுவோ தனி. — யானையின் அழகின் இப்படியெல்லாம் ஈடுபடுகிறான் அக் கன்னிகை.

ஒரு கால் அப்பெண் கீதாடப் போவிலுத்த இடத்தில், குளிய்பாட்டுவதற்காக யானை
கத்திருந்தது. அரசனும் கீதாட வந்திருந்தான். அப்போது யானையைப் பார்த்துப் பெண்
சொல்வதற்குப் பாட்டு.

" யானையே! உன்னை சொம்பவும் வேண்டுக் கொள்கிறேன். கீதாடி கீட்டுப் பாண்டிய
மன்னன் உன் முதுகில் ஏற்றிக்கொண்டு கீதாடுக்குக் வரும்போது எங்கள் கீட்டு ஜன்ன
வேரமாக வரவேண்டும். என் அப்போ சிந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பின். தெரிகிறதா?"
என்று யானையைப் பார்த்துக் கொல்வதில், அரசனாக் கன்ன குளிரப் பார்த்துவிட வேண்டு
மென்ற அவளுடைய ஆத்திரம் வெளிப்படுகிறது.

இதற்கு: கேளுக்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன்; கடி கடித்தால்: கடிக்கை கடிக்கும் மலை நுடா;
கேடுகை வன்னுதேடு: சந்தனம் பூசிய பாண்டியனேடு! கேடு புகுந்ததும்: கடிக்குக் கேடுகைக்
கும்போது: எம் கேடுகை கார தட்டி எங்கள் கீட்டு ஜன்னகை ஒட்டி தட்டித் தாடுவேண்டும்.

மாப்பா மலர்

விடு மாற்றல்

[சாஜி]

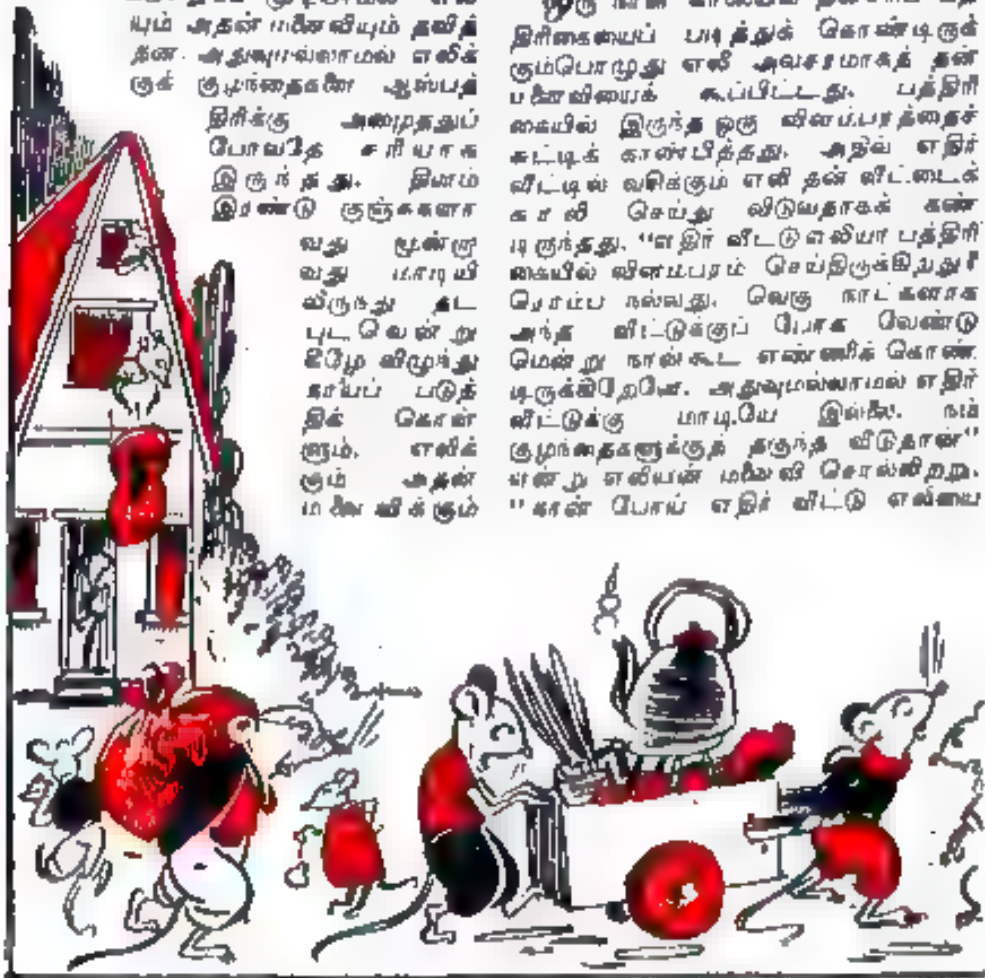
மூன்று மாடி உள்ள வீட்டில்
வெகு நாட்களாக ஓர் எலி தன் குடும்பத்துடன் வசித்து வந்தது. அந்த எலிக்கு ஏழு குழந்தைகள். ஏழு எலிக்கு குஞ்சுகளின் உபத்திரவத்தைப்

பொறுக்க முடியாமல் எலியும் அதன் மனைவியும் தவித்தன. அதுமூலமாக எலிக்குக் குழந்தைகளை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போவதே சரியான இருந்தது. திடீரென்று இரண்டு குஞ்சுகளா

வது மூன்று வது மாடியிலிருந்து தடபுடவென்று கீழே விழ்ந்து காயப் படுத்திக் கொள்ளும். எலிக்கும் அதன் மனைவிக்கும்

அந்த வீட்டை விட்டு வேறு வீட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று வெகு நாளை எண்ணம் உண்டு. ஆனால் சரியான வீடு அகப்படாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு நாள் காடியில் தினசரிப் பத்திரிகையைப் படித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது எலி அவசரமாகத் தன் பனைவியைக் கூப்பிட்டது. பத்திரிகையில் இருந்த ஒரு விளம்பரத்தைச் சுட்டிக் காண்பித்தது. அதில் எதிர் வீட்டில் வசிக்கும் எலி தன் வீட்டைக் காலி செய்து விடுவதாகக் கண்டிருந்தது. "எதிர் வீட்டு எலியா பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்திருக்கிறது? சொம்ப நல்லது. வெகு நாட்களாக அந்த வீட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று நாங்குட எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுமூலமாக எலி தன் வீட்டுக்கு மாடியே இல்லை. நம் குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த வீடுதான்" என்று எலியன் மனைவி சொல்லிற்று. "நான் போய் எதிர் வீட்டு எலியை

விசாரித்து வருகிறேன்" என்று எலி விளம்பிற்று.

மாடி வீட்டு எலி, எதிர் வீட்டை அடைந்ததும், "வாருங்கள், வாருங்கள்" என்று எதிர் வீட்டு எலி வரவேற்றது. "நீங்கள் இந்த வீட்டைக் காலி செய்யப் போகிறீர்களாமோ?" என்ற மாடி வீட்டு எலி கேட்டது. "ஆமாம், ஆமாம், மாடியிருக்கும் வீட்டிற்குப் போகலாம் என்று இருக்கிறேன்" என்றது எதிர் வீட்டு எலி. "அப்படியானால் உங்கள் வீட்டிற்கு நான் வருகிறேன். என் வீட்டிற்கு நீங்கள் வருவதுதான்" என்றது மாடி வீட்டு எலி. "மிகவும் சந்தோஷம், உங்கள் வீட்டிற்கு வர வேண்டும் என்று நான் எனக்கும் என் மனைவிக் கும் செலவு வாட்களாக ஆக" என்றது எதிர் வீட்டு எலி. "இன்றைய தினமே நாம் வீடு மாற்றிக்கொண்டால் என்ன? இன்று நானும் நன்றாக இருக்கிறது" என்று எதிர் வீட்டு எலி சொல்லவே, "சந்தோஷம்; இப்பொழுதே என் மனைவியிடம் சொல்லிச் சாமான் களை எடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்று சொல்லி, மாடி வீட்டு எலி புறப்பட்டது. புறப்படும் சமயத்தில் மாடி வீட்டு எலிக்குச் சந்தேகம் வந்து "உங்கள் வீட்டில், காற்று கள்ளாக வருமா?" என்று எதிர் வீட்டு எலியை விசாரித்தது. "ஆஹா, காற்றுவது காற்று! ஆகவே தூக்கிக் கொண்டு போகும்" என்று பதில் வந்தது.

அடுத்த நேரமும் மாடி வீட்டு எலி, அதன் மனைவி, அவற்றின் குழந்தைகள் வரவும் வீட்டில் இருக்கும் சாமான் களை ஒவ்வொன்றாகத் தூக்கிக் கொண்டு எதிர் வீட்டுக்குச் செல்ல

ஆரம்பித்தன. ஓர் எலிக் குஞ்சு வீண் வாட்டு யானையை இழுத்துச் சென்றது, மற்றொரு எலிக் குஞ்சு பம்பரத்தை எடுத்துச் சென்றது. இரண்டு எலிகள் வண்டிகள் நிறைய சாமான் களை அவற்று இழுத்துச் சென்றன. அம்மா எலி வீட்டில் இருந்த குடங்களை எடுத்துச் சென்றது. எலித்தந்தா ஒரு பெரிய மூட்டையை மூதுமில் தூக்கிக் கொண்டு மெதுவாக நடந்தது. எலி மாமா படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு சென்றது.

அநேக மாநில எதிர் வீட்டு எலி யும், அதன் மனைவியும் அதன் குழந்தை களும் தங்கள் சாமான் களை எடுத்துக் கொண்டு மாடி வீட்டு எலியின் வீட்டுக் குச் செல்ல ஆரம்பித்தன. அச் சமயத் தில் மாடி வில்லா வீட்டிற்கும் மாடி யிருக்கும் வீட்டிற்கும் நடுவில் ஒரு பெரிய ஊர்வலம் போகிறாந்தது. இரண்டு வீட்டு எலிகளும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தன. சாமான் களைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் மற்றொரு வீட்டில் சேர்ப் பதிலேயே கவனத் தைச் செலுத்தின. அன்று முழுவதும் சாமான் கள் இரத

விட்டிருந்தும் அந்த விட்டிருந்தும் போய்க்
கொண்டு வந்ததே தவிர ஒரு விட்டுச்
சாமான்களாவது முழுவதும் மாற்றுப்
பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

"இன்று மத்தியானத் திற்குள்
சாமான்களை மாற்றிவிடலாம்" என்று
மாடி விட்டு எலியின் மனைவி சொல்
லிற்று. ஆனால் மாடி ஆறு மணி ஆடு
யும் பாதி சாமான்கள் அப்படியே
இருந்தன. எலிகளைத்துப் போய் ஒரு
நாற்காலியில் உட்கார்ந்தது. "ஆமாம்;
நம் விட்டுக் குழந்தைகள் யாவும்
வியர்வை கொட்டச் சாமான்களைத்
தூக்கிக்கொண்டு போயும் சாமான்கள்
குறைந்தபாடில்லையே!" என்று எலி
யின் மனைவி.

அதே சபயத்தில் எதிர்பிட்டு எலி
"நான் முழுவதும் நாம் தூக்கிச் சென்
றும் பாதி சாமான்களுக்கு மேல் இருக்
கிறதே" என்று தன் மனைவியிடம்
சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது எலியின் மூத்த அப்பன்
"இது என்ன இது? எங்கள் அப்பா
வின் படத்தை இப்பொழுதுதான்
கொண்டு வைத்தேன். மறுபடியும் நீ
என் திரும்பி எடுத்து வருகிறாயா?"
என்று, எதிர்பிட்டு எலியின் அப்பனைக்
கிட்டது.

"ஆமாம்; நான் தவறி எடுத்து வந்து
விட்டேன். நான் இப்பொழுதுதான்
கொண்டு வைத்த முக்காலியை நீ என்
எடுத்து வருகிறாயா?" என்று கேட்டது.
இரண்டு எலிக்குஞ்சுகளும் கிரித்தன.

அப்பொழுது மாடி விட்டு எலியும்,
எதிர்பிட்டு எலியும் ஒட்டாடி வந்து
சந்தித்து விஷயத்தைத் தெரிந்து
கொண்டு குபிரென்று கிரித்தன.

"இப்பொழுதுதான் தெரிந்தது. நாம்
சாமான்களைக் கொண்டு வைப்பதும்
மறுபடியும் நம் குழந்தைகள் திரும்பி
எடுத்து வருவதும் வெகு வேடிக்கை
தான்!" என்று சொல்லிச் சிறிது நேரம்
கிரித்த பிறகு, குழந்தைகளைப் பார்த்து,
"போதும்; நீங்கள் சாமான் எடுத்துக்
கொண்டு போய் வைத்து ரொப்பவும்
களைத்துப் போய்விட்டீர்கள். இனி
மேல், விளையாட ஒடுங்கள்!" என்றன.

பிறகு, சற்று நேரத்திற்குள் அவ
ரவர்களின் விட்டில் அவர்களுடைய
சாமான்கள் சரியாக வந்து சேர்ந்தன
என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

மணிக் கதை—4.

வாண்டளா வாட்டுவதற்குக்
கூடு பிடித்த இடம்!

காலகேசபம்

பிற்கால உத்தியோகம்

உபாத்தியாயர் :—என் டா ரகு. உனக்குச் சடா மாடு மாநிலி கவதாவி விட்டது. அந்த கிளைய் கவதாவி போட்டு அடிக்கிறேன். A பெரியவனு ளுல் என்ன செய்யப் போகிறேயோ?

ரகு :—உபாத்தியாயர் வேலை பார்க்கப் போகிறேன்.

—ஜி. கே. ஸுத்தி.

பத்திரிகை மொப்பரை

முதல் திருடன் (கொண்டை வடிவத் தவிர்த்த பணத்தை எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சகலபாடியைப் பார்த்து) :—என் டா வேலை மெனக் கிட்டு எண்ணிப் பார்த்துக் கிட்டி ருக்கோ! காளைக்கி பெய்யவேயே பாத்தா எம்புட்டுண்டு தெரிஞ்சு போனது.

இரண்டாவது திருடன் :—அண்ணே! இப்பவேயல்லாமே அதுவாரிசம் போனாப் பத்தாவிரம் போச்சு என்று சொல்லிப் பெய்யவேயே போடு குக் க. சரியா எண்ணி வச்சுக்கிட்டா, மறப்புப் போடலாமா என்று தான் என்னை கவக் கிறேன். —க. மு. சொக்கையங்கம்.

பரவாயில்லை

விட்டில் குடியிருப்பவர் (விட்டுக்காரரைப் பார்த்து) :—இந்த விட்டில் ராத்திரி தூங்க முடியிறதில்லை. சற்றுக் கண்ணாபர்த்ததும் எலிகன் வந்து கர்த்தனமாடத் தொடங்கிவிடுகின்றன.

விட்டுக்காரர் :—அங்கன் கொடுக்கும் பத்து ரூபாய் காடகைக்குத் தேவ வேகத்திலிருந்து சம்பல. ஊர்வலி வந்து கர்த்தனமாட வேண்டுமோ?

—எல். உத்திராஜம்.

தலை விதி

தம்பர் :—என்ன டாட்டர்! எங்கே அவசரமாப் போகுப்பவே இருக்கு?

டாட்டர் :—அவசரத்தான். அடுத்த தெருளியே ஒரு ஆப்ரேஷன் கேஸு; கீக்ராமாய் அதைக் குயேர்ஸ் பண் ணிட்டு வந்துடறேன்.

—எம். கணபதி.

புன்னகை மறைத்தது

மேகு வேரம் எழித்துச் சாலகாசமாக டாட்டர் புன்னகையுடன் வந்தார். ஹாலில் ஐக்கதா பேர் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

"பார் இங்கே உங்களைச் அதிகவேரம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது! அவரை முதலில் வலிக்கிறேன்?" என்று டாட்டர்.

"காத்தான்—தங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பரக்கிட்டு!" என்று மனிகைக் கடைக்காரன் கோட்டுப் புல் தகத்தை கீட்டினான்.

—எச். அனுவலிங்கம்.

புதித விஷயம்

(சலீலிக்) முதல் பிரயாணி :—தங்கள் கையில் இருப்பது என்ன புத்தகம்? அதை என் பார்ச்சலாமா?

இரண்டாமவர் :—இது வேதாந்த சம்பந்தமான புத்தகம். இது அதிலாஸி களுக்குத் தான் புரியும்.

முதலாமவர் :—அப்படியானால் அது தங்கள் கைக்கு ஏன் வந்தது?

—க. கே. சீமக.

தெரிந்த கொண்டென்

தம்பர் :—என் நேற்றுச் சொல் கிக் கொடுத்த பரிசுமயாதத்தை என்ருகக் கற்றுக் கொண்டாயா?

மகன் :—என்ருகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

தம்பர் :—என்ன தெரிந்த கொண்டென் டாய்? சொன்று பார்ப்போம்.

மகன் :—என் பிரப்பதற்கு ஸுத்தி கியும் அம்மாவும் குரங்காயிருந்தார்கள். என்ன தெரிந்த கொண்டென்.

—ஜி. கே. சாமல்.

எனில் ஆனது

காற்று நுழையாதது

சிறந்ததை விரும்பும்

அந்தச் சிலருக்கு மட்டும்

தனுமணம் கமழும் சிகரெட்டை விரும்புவோர் டிஸ்க்
டெனார் வரவேற்பார்கள். 'உலகின் உகத்தின் எல்லை
இதுவே' என்று இதன் தனுமணம் கருதப்படுகிறது.
உத்தரவாதமுள்ள 100% பொருக்கின் வர்த்தினியா
புகைவிரியுபென்றால் அது உத்தரவாத உத்தரவாதமல்ல.
பேரிய அகத்தை கட்டிவிட்டு மான்களில் எங்கும் கிடைக்கும்.

இது உத்தரவாதமுள்ள 100%
பொருக்கின் வர்த்தினியா
புகைவிரியுபென்றால் அது
உத்தரவாத உத்தரவாதமல்ல.

TENOR

de luxe CIGARETTES

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் லிட்., லண்டன்

EASTERN LICENCES — P. B. NO 9029 — CALCUTTA.

உலகின்
உத்தரவாதம்

வாழ்க்கை நக்சியம்

"வனந்தன்"

ஜி. கே. வீரராகவன் விட்டுக்கு வரும்போது, ஓய்வாசனமாகச் சீட்டி அடித்துக்கொண்டு வருவான். சீட்டி அடிக்கவில்லை யென்றால், அவனுக்குப் பிடித்த பின்வரும் பெயர் போன பாட்டை முனமுனத்துக் கொண்டு வந்தால்தான் அவன் குடியாக இருக்கிறான் என்று அர்த்தம்.

உப்புமாச் சின்டச் சொகடி
ஒய்வாசன பெண்ணே!
உப்புமாச் சின்டச் சொகடி!

அவன் இந்தப் பாட்டைப் பாடுவதற்கு அவனைக் குற்றவாளியாகச் சொல்ல முடியாது. சந்தேகம் வரும் போது நல்ல நல்ல பாட்டுக்களாகப் பாட்டுவண்டும், புதிய புதிய மெட்டுக்களில் கடல் மடை திறக்கது போல் வெகுத்து வாங்க வேண்டும் என்பது தான் அவன் ஆசை. ஆனால் இந்த ஆசை நிறைவேறுதற்கும் உப்புமா சின்டச் சொகடிவதற்கும் அவன் தகப்பனார்தான் காரணம்.

சிறு வயதில் மனத்தில் பதிவாகும் சிற்றிவ விஷயங்கள் ஜன்மம் முழுதும் மறக்காமல் இருக்கும் என்பார்கள். அதே மாதிரி வீரராகவன் சிறு வயதில் அவன் தகப்பனார் மேற்படி பாட்டைத் தினம் துறு தடவை பாடுவதைக் கேட்டிருக்கிறான். அது அவனுக்கு மனப் பாடமாகி விட்டது. அவன் வாயைத் திறந்தால் இந்தப் பாட்டு தானாகக் கிளம்பிச் சுவகாரத் வணி செய்வத் தொடங்கிற்று.

வீரராகவன் பாடிக்கொண்டு விட்டிருக்கிறவது எவ்வளவு வழக்கமாகப் போய்விட்டதோ, அதே மாதிரி விட்டுக்கு வந்ததும், "வலிதா!" என்று உரக்கக் கூப்பிடுவதும் வழக்கமாகி விட்டது. அந்தக் குரலில் தாபமும், ஆவனும், பிரிவாற்றுகமையும் கலக்கிறிருந்தன.

மறு சிபிஷம் அவன் எதிரே வந்து நின்ற கொண்டிருக்கும் வலிதாவைப் பார்த்துவிட்டால் 'ஐயோ! பாவம்! ஆபீசில் எட்டு மணி நேரம் இவனை என்னமாகப் பிரிந்திருக்கிறான்!' என்று வீரராகவன் பேரில் காம் பரிதாபம் காண்பிக்கத் தோன்றும்.

ஆனால் வீரராகவன் அன்று சாயங்காலம் ஆபீசிலிருந்து வரும்போது சீட்டி அடித்துக் கொண்டோ, பாடிக்கொண்டோ வரவில்லை. விட்டிருக்க வந்ததும் பல் வலியால் அவன்னைப் படுகிறவன்போல் மெனமரக உள்ளே துறைந்தான்.

"இன்னும் காணோமே" என்று வலிதா வசலில் எட்டிப் பார்ப்பதற்காகக் கூடத்துக்கு வந்தான். வீரராகவன் பூனை போல் வந்து ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவன் திடுக்கிட்டுப் போனான்.

"கொஞ்சம் ஜலம் கொண்டு வா! தாகமா யிருக்கிறது!" என்றான் வீரராகவன்.

"ஏன்? வழியில் தோரட்டலில் டிபன் சாப்பிட்டார்களா? ஏதாவது மின்காஸைக் கடித்துவிட்டார்களா, என்ன?"

"இல்லை அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை! எங்கே! ஜலம் கொண்டு வா! சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியில் போய் விட்டு வருகிறேன். எனக்குக் கொஞ்சம் வேலை இருக்கிறது."

அவன் குரல் அப்பொழுது புதுக்குரலாகவே தோன்றிற்று. மாரோ பேசுகிறது போல் இருந்தது. வலிதா தண்ணீர் கொண்டு வந்ததும் வீரராகவன் சாப்பிட்டுவிட்டு 'டக்'கென்று வெளியே போய்விட்டான்.

எப்பொழுதும் வழக்கத்திற்கு விரோதமான விஷயங்கள் நடந்தால் அவ்வளவாக எவ்வாறாயப்படுவதில்லை. ஒரு நாளில் எட்டு மணி நேரம் தவிர மற்ற நேரம் மணி நேரமும் வீரராகவன் வலிதாவின் அருகில் இருப்பது தான் வழக்கம், அவன் சமைக்கும்போது கூட அவன் அருகிலிருந்து உதவி செய்து கொண்டிருப்பான். உதவி என்பதில், அரிசி களைவது, தாளித்துக் கொட்டுவது, ரூசி பார்ப்பது எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஓயாமல் வீரராகவன் பேசிக்கொண்டிருப்பான். அதுவும், வலிதாவின் அழகைப் பற்றியும் குண விசேஷங்களைப் பற்றியும்தான் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பான் என்று சொல்லலாம் வேண்டும்!

அதே ஜி. கே. வீரராகவன் இன்றைக்கு மனவினைய ஏறிட்டுக் கூடப்

பார்க்கவில்லை. "வனிதா! என்று வழுக்கம்போல் வாய் திறைபக் கூப்பிடவில்லைமே !

"ஆமாம், புருஷர்கள் ஆரம்பத்தில் இப்படித்தான் தனியில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு உத்தரவுவர்கள்! அப்பறம் திடீரென்று ஒரு நாள் வெறுப்பு வந்து விடும். தொழுகை, ரென்று ஜேற போட்டு விட்டுப் போவார்கள்! இப்பொழுது அக்ஸைடபான் உன்னுடன் குழைவதைப் பார்த்துக் கவப்பட்டுக் கொண்னாதே" என்று அடுத்த வீட்டு சண்பகம் சொல்லி வந்தது அப்பொழுது வனிதாவின் நினைவிற்கு வந்தது.

வீரராகவன் எவ்வளவு தான் கெட்டிக்காரனாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தில் பிரீர் மனதில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரிந்த கொள்ளும் சாமர்த்தியம் இல்லை. அப்படித் தெரிந்திருந்தான், கேரே ஆபீஸ் மாஸேஜர் வீட்டுக்குப்போய்க் கடைசியாக ஒரு தடவை கெஞ்சிவிட்டு வருவதற்குப் பதிவாக, கேரே வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்து, "வனிதா! நீ அசட்டுப் பிசுட்டென்று என்னை எவ்வோ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயே.

நீ மனதைக் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டு தான் ஆகவேண்டுமென்றால் என்க்கு வேலை போய்விட்டது என்பதற்காகக் கஷ்டப்படுத்திக் கொள். இந்தப் பொல்லாத புத்தகாவத்தில் கிசுகனம் செய்ய ஆரம்பித்து, என் தனியில் கையை வைத்து விட்டார்கள். உன் கோபத்தை வெல்லாம் அந்த ஆபீஸ் மாஸேஜரிடம் காட்டு. அந்தக் கிராதகனை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சரி" என்று சொல்லி விடுப்பான். வனிதாவும் அவன் ஆலோசனைகளை கிச்சையமாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பான். ஆனால், மேற்படி சலமான சம்பவம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

ஆபீஸ் மாஸேஜரைப் பார்த்துவிட்டு திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தபோது, வீரராகவனுக்குப் பல்வாழிடன் முதுகுப் பிடிப்பும் சேர்ந்த கொண்டது போல் இருந்தது. வீட்டுக்குள்ளே துறைந்தபோது, வனிதா ஜன்னல் அருகில் உட்கார்ந்துகொண்டு கண்ணீர் உருத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். அவனுக்குத் திரேயன்றது. ஒரு கணம் அவனுக்கு ஒன்றும் பரிவவில்லை.

"வனிதா!" என்ற மெதுவாகக் கூப்பிட்டான்.

"எம்மாம் தென்புற எனக்கு!" என்றான் வனிதா. அப்பொழுது

அவனுக்கு அழகான பொத்துக்கொண்டு வந்தது.

விராசுவலனுக்குத் தூக்கொளிப் போட்டது. "விஷயம் இவனுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று யோசனை செய்தான். ஒரு வேளை நன் சிவேசென் கந்தரத்தின் மனைவி இங்கே வந்திருந்தாளோ, விஷயத்தைச் சொல்லி விட்டாளோ என்று சந்தேகித்தான்.

"உனக்குத் தெரிந்த போய் விட்டதா?" என்று கேட்டான் விராசுவலன்.

"பேஷாக, இதுகூடத் தெரிவாதா, எனக்கு?" என்றுள் வலிதா.

தனக்கு வேலை போன விஷயத்தை மனைவியிடம் சொன்னால் அவன் மிகவும் வருத்தப்படுவான் என்றுதான் விராசுவலன் சொல்லவில்லை. அதைத் தவிர அவனுக்கு வஞ்சகம் ஒன்றும் கிடையாது.

"இங்கே பார் வலிதா! இதெல்லாம் என் தலை எழுத்து! அதற்காக நீ ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்?"

"உங்கன் தலை எழுத்து என்ன? என் தலை விழான். கஷ்டப்பட்டு வேண்டும் என்று என் தலையினை எழுதி யிருக்கிற போது நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?"

"உவகத்தில் கஷ்டம் என் இரண்டும் கவந்துதான் வரும்."

வலிதா கோபமாகப் புருஷனைப் பார்த்தாள்.

"ஆமாம், வாழ்க்கை சமஸ்தான இதுமட்டுமாவது எடுத்துச் சொல்வதில்லை, போகட்டும்."

"நான் இவ்வளவும் பின்னே வரச் உன்னைச் சமாதானப்படுத்துவார்களா? கஷ்டத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வது தானே புத்திரர்களோடு அழகு, வலிதா? நீ எவ்வளவோ கேட்டிருக்காவிடின்னு நீகூடத்தேன்."

"கேட்டிருக்காவிடின்னு மட்டுமா நீகூடத்தேன்? இன்னும் என்னென்ன வெல்லாமோ நீகூடத்தேன். ஆனால் இதைக்கு அசுடாதேதான் தென்னு தென். நாளைக்குப் பித்துக்குவிவாகத் தென்னுதேன்."

சம்பாஷனை விராசுவலன் போய்க் கொண்டிருப்பதாக அவனுக்குத் தென்றிற்று.

"வலிதா! வருத்தத்தால்தான் இப்படிப் பேசுகிறேன் என்று தென்னுதேன். முதலில் ஊருக்குப் போய்க் கொஞ்சம் ஓய்வு எடுத்துக்கொள். சிம்மதிரை ..."

"ஆதா! சிம்மன் கேட்டுக் கொள்வதற்கு முன்னாலே என் கிணம்பத்

தீர்மானித்த விட்டுமே, அத உன் னுக்குத் தெரியாதா?"

"அதான் அழகு. எனக்கு மறுபடியும் வேலை கிடைத்ததும் உடனே உனக்குக் கடிதத்தில்—கடிதமா? தந்தியில்—தெரியப் படுத்துவேனோ மாட்டேனோ?"

வலிதா எட்டென்ற திரும்பிக் கணவனைப் பார்த்தாள். புருஷன் முகத்தில் தொன்றிய சோகம் அவளைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

"மறுபடியும் வேலையா?" என்று கேட்டான் வலிதா.

"ஆமாம், எனக்கு வேலை கிடைக்காமலே போய் விடுமா, வலிதா? காளைக்கு எங்கேயாவது, எப்படியாவது " என்று விராசுவலன் சொல்லிக்கொண்டே போகும்போது அவனுக்கு விஷயம் விளங்கிவிட்டது. அவன் முகத்தில் ஓர் அவாழிப் பிரகாசம் உண்டாயிற்று.

பிரகாசம் தொன்றிய முகத்தில் ஒரு வெட்டம் தொன்றிற்று. மறு சிம்மன் குப்பிசென்று அழ ஆரம்பித்தாவிட்டான்?

"சிறுமகனா?" என்று கேட்ட கவந்தவன் எக்குழந்தை மேலே போச முடியாமல் சிக்குன்.

"ஆமாம், சிறுமகன்தான் வேலை கிடைத்து விடும், அதற்காக என் அழகு இருப்பா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே வலிதாவின் கையைப் பிடிக்கப் போனான். ஆனால் அவன் அவன் அருகில் வந்து பார்க்கிறதே தொட்டு கவந்தாத்தான். திடீரென்று வலிதாவின் முகத்தில் அவ்வளவு உணர்ச்சி பெருகுவதென், அவன் அவ்வளவு சந்தோஷப்படுவானென் என்று புரியாமல் "நிசுநிசு" வென்று சிரித்தான் விராசுவலன்.

மிறவான் அவன் கீழிப்பு இன்னும் அறிகமாரிற்று. ஆயிரத்திருத்தவகத் அக் கடிதத்தைப் பதவதவை படித்து விட்டான். "ஒரு குமாரன்தா ராஜினுமா செய்த விட்டபடியால் மீண்டும் வேலையின் சேரும்படி உமகமக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" என்று மானேஜர் கை வெழுத்துப் போட்டுக் கடிதம் வந்திருந்தது. "வலிதா! இங்கே வந்து பாரோ!" என்று கத்தி விட்டு மீண்டும் அவை கீழித்தான் விராசுவலன். ஆனால் அப்பொழுது அவனையும் அறியாமல் பின் வரும் பாட்டு வெளிவந்து அவனுக்கு நிம்மமான நித்தத்தைக் கொடுத்தது:

"உப்புநாக் கிடைத் கொக்கடி ..."

மீர்திரி மண்டலம்

மல்லு — வஸந்தா

தாம் ஆகைப் படுகிறபடி ஒன்றும் நடப்பதற்கு வன்ற விஷயம் எவ்வொருக்கும் தெரிந்ததறாம். இருந்த போதிலும், இந்த உண்மையை இன்னும் தங்களுடைய உணர்ந்த வேண்டி மென்பதற்காக யாக்கிய கெட்டி வந்து தெறுங்கும் படத்தில் ஒரு ஜோடியைச் செஞ்சுத்தி ருக்கிறார்கள். மல்லு வீட்டில் பெண்டாட்டியைக் காய்தா பண்ணிக்கொண்டு அதிகாரம் செலுத்த ஆகைப்படுகிறார். ஆனால் பெண்டாட்டி ஏதிரிக் கத்து விட்டாறோ, அவன் ஆகை மட்டு மன்னாமல், அவை இருந்த இடம் தெரி யாமல் ஒளித்து கொள்ளும் படி இருக்கிறது!

மல்லுவின் மனைவி வஸந்தா வுக்கு வீட்டில் எப்பொழுது, தும் எவ்வொரு விஷயம் வேண்டு மென்பதுதான் ஆகை. ஆனால் அவன் ஆகைப்படியே மல்லு என் கறக்கும் தோல்புக்கானம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான், அப்பறம் என்ன ஆகிறது! ஒரு நாள் வஸந்தா கோபத் தில் சாம்பார் எட்டியைப் புருஷன் மேல் போட்டு உடைத்து விடுகிறார். மல்லு கொன்றிக்கொள்ளாமல் எடுக்கிறார் ஓட்டம்! இந்த சதி படுகின் வேறுத்திக் என், என். இருக்கினாலும், டி. ஏ. மதுரமும் தோன்றுகிறார் களென்றும், 'பயில மல்லு!' 'பயலடி, வஸந்தா' என்று விவக்கத் தக்க கட்டப்பென் படத்தில் நிறைய இருக்கு யென்பதில் சந்தேகமில்லை.

சுர்நாடிக் சங்கத் தவ்வான்கள்

சுருங்குதல் மொத்தமு மகவதர்

24. திருக்கோடி காவல்
செருஞ்சாய்—பீடி

மிகாவதத்தியலுதல்வர் காவத்திலும்
சுற்றப் பிள்ளும் இருந்த பீடிச் சுரத்
யத்தில் உபர்த்த கொளவத்தை அகடச்
தவர். இவருடைய ஞானத் திறமை
யைச் சுற்றெதற்குறைய மகாவததய
முதல்வர் போவ்வதற்கு ஞமமாகவே
சொல்லவாம். ஏனென்றால் ஞபரவர்கள்
எந்த துரகாவத்தில் பாடினதும் அவர்க
ளுடன் சமாளித்துச் சமமாகவே வாசித்
தார். இவருடைய சந்தே ஞானத்
தின் ஆழத்தைச் சுண்டு பீடிப்பது
சொம்பரிமை சீரம். இவருடைய
கச்சேரிமைய ஞன் அமேக தடவை
கேட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்மையால்
மெண்டியவர்காவலால் என்னிடத்தில்
விசேஷப் பிரியம் வகித்து என்
ஞானகரு அடிக்கடி கச்சேரி செய்வ
வாதிருக்கிறார். இவரைப் பக்கவாத்திய
மாக வைத்துக்கொண்டு ஸ்டியமில்லா
மாக பாடக்கடியவர் மகாவததய
தல்வர் முதலான சிலரே. ஆகவாச
இவர் பக்கவாத்தியத்தை வைத்துக்
கொள்ளும் விதவாசிகள் பலத்தால்
தங்கள் சிறுபொருத்தியைப் பாதிசை
வெளிப்படுத்தும்படி கேசிட்டும்பாசத்
திருக்கிறேன்.

ஒரு சமயம் திருப்பரப்புவீழ்சில்
உதிரை சுத்தப்பத்தில் செருஞ்சாய்
தவர்களும் கச்சேரிச் சந்தேத்தில்
அஸகாய குரால் விளங்கி எட்டிலா
புரம் சாமச்சித்யதவர்களும் சோஷ
கச்சேரி செய்தார்கள். ஞானம் கூடவே
இருந்து இந்தக் கச்சேரியைக் கேட்கும்
படி ரொத்தது. அன்று சாமச்சித்யதல்
அவர்கள் "நாதராமச்சீரம்" ராகம்
பாடி "எங்கும் சிறைத்தகை ராமதேவா
சீரே" என்ற பல்லவியையும் பாடினார்.
ஞபரவர்கள் எவ்வளவு அழகப்ப
பாடினதும் செருஞ்சாய் அவர்கள்
கூட வாசித்தால் அவருடைய போ
வதை முழுமையையும் வெளியே பிரகட
தப்படுத்த முடியவில்லை. இதனுடையே
அமேக விதவாசிகள் இவருடைய பக்க
வாத்தியத்தை வெறுப்பதன்ரு. இவ
ருடைய வாத்தியத்தை மகாவததய
முதல்வருடன் மூன்று தடவையும்

வேணுகானம் சரபாந்திரிகளுடன்
கூட அமேகம் தடவையாகும் கேட்டிருக்
கிறேன். இந்த ஞாண்டு பேர்களுடைய
கச்சேரில்தான் இவருடைய வாத்தியம்
மேல் ஒங்காமல் சமமாக இருந்து
கச்சேரி கேட்போம்.

ஒரு சமயம் சென்னை சில் தங்காலைத்
தெருவிலிருந்து புனர்க்கு சபாஸில் இவ
ருடைய வாத்தியத்தை வேணுகானம்
சரபாந்திரிகளுடனும், சேதுராம
ராய் மிருதங்கம்-ச.மையான்புரம் நாதர
வையால் கூடத்துடனும் கேட்டேன்.
அன்று ஒரு விசேஷ சம்பவம் நடந்தது.
வழக்கப்படி தேர்தலாங்கன் ஞோடியாய்
வாசித்து பிறகு சாந்திரிகள் அவர்கள்
காம்போஜி ராகத்தை உபகரம் செய்து
ஐந்து சீரிலும் வாசித்துக்கொண்டுவர
தவர்களிடம் விட்டார். செருஞ்சாய்
தவர்கள் வாசித்த ஆரம்பம் செய்த
வுடன் பீடிச் வாத்தியத்தில் சர்வ சாதா
ரணமாக வாசிக்கக் கூடிய மதவம்
காலத்தை ஆதாரமாகக் கருத்து ஞான
கன் கச்சேரிலும் அடிக்கடி செய்யப்படி
செய்து அபாரமாய் வாசித்து விட்டார்.
இதைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்
டிருந்த சாந்திரிகள் அவர்கள், இனி
அதிலாய் ராகம் வாசிப்பதில் பிரபோ
ஜனமிக்க என்று நினைத்து கூடவே
பல்லவி வாசிக்க எத்தனம் செய்து
விட்டார். ஐந்து சீரிலும் அவ்வது பத்து
சீரிலுத்திற்குள் விதரவேசத்துடன்
சாந்திரிகள் அவர்கள் வாசித்துக்கொண்
டவர்களிடம் பிரயிக்கச் செய்து
ஞானகன் ஆணைகாப்படுத்தி அவர்க்குத்
தத்துக்கு அவர்க்கும் சாரிகாவுத்ததப்
பெற்றார். பிறகு ஞாண்டு பணி ரோசம்
கச்சேரி நடந்தது. இருவருக்கும் தா
தம்பலியலாம மிருப்பதைப் பார்த்து
ஞானகன் சுந்தோஷித்தார்கள்.

மற்றொரு சுத்தப்பத்தில் ரும்ப
கொண்டதில் சாந்திரியாரும் செருஞ்
சாய்தவர்களும் சேர்த்து கச்சேரி
படக்கும்பொழுது கல்யாணி ராகம்
வாசித்தார்கள். அதில் ப்ரதிமதயம்
ஸ்தானத்தில் ராகத்தை இருவர்களும்
மாறி மாறி விசைநித்து வாசித்துக்
கொண்டு வரும்பொழுது செருஞ்சாய்
தவன் ரோம்பவும் குதாஸஸத்துடன்
வாசிக்க, சாந்திரிகள் செருஞ்சாய்
தவர்த்து "இந்த ப்ரதிமதயம் ஸ்தானம்",
தங்களுக்குத்தான் சேர்த்தமாகிறது
என்று சொல்லி மெச்சினார் என்றால்

செருக்ஷய்யப்பர்வான் வாரிப்பைப் பற்றி
கான் என்ன உற முடியும்? செருக்
ஷய்யப் பக்க வாரியமாக அமைந்து
விட்டால், சந்தே சக்கரவர்த்தியாய்
விளங்கின சரப சாஸ்திரிகளும் ரோம்ப
சிரமத்தை வறியத்துத்தான் தன் கொள
வத்தை சிறி ராட்டுவார். இவியிருந்து
ஐயரவர்களுடைய வார்த்தியத்தின்
பெருமை எவ்வளவு என்பதை நன்றி
உணர்ந்து கொள்ளலாம். பக்க வாரத்தி
யமாக வாரித்துக் கியாதி அடைவதைக்
காட்டிலும் தனியாகக் கச்சேரி செய்து
ஐயக்கி ராஜசிக்ஷை செய்யவில் ரோம்ப
பயம் சமர்த்தர். மிருதங்கம் கூட
இல்லாமல் தனியாகப் பிடிது வாரித்துச்
சைபையைச் சத்தோஷிக்கச் செய்யும்
சத்தி வாய்த்தவர்.

புதுக்கோட்டை மகாராஜா அவர்கள்
சரவேஷில் இவர கச்சேரி, மகாராஜா
பிறந்த தினம் கொண்டாட்டத்தைக்
குறித்து தகவிலுள்ளத்தி யின்றி மிருதங்
கத்துடன் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்
தது. கச்சேரிக்குக் குறிப்பிட்ட மணிப்
பிரகாரம் சரியாய் இரவு 9 மணிக்குக்
செருக்ஷய்யப்பர்வான் வந்து விட்டார்.
சிறு முன்னுடைய மகாராஜா சகோ
தர ரீஷங்கட் ஸாஸ்திரி அவர்களும்
இடதுபுறம் முதலான பெரிய உத்யோ
கத்தர்களும் கூடியிருந்தார்கள். குறிப்
பிட்ட நேரத்தில் ஸ்ரீமான் தகவிலு
ள்ளத்தி யின்றி அவர்கள் வரவில்லை.
செருக்ஷய்யப்பர்வான் தனியாகவே தம்பு
குடன் பிடிது வறிய செய்தி கொண்டு
கச்சேரி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்.

அன்று சாயங்காலம் காணும் ஒரு
கதை செய்ய வேண்டி மிருத்தநாய்
அதை முடித்து விட்டு இவர் கச்சேரிக்கு
வந்தேன். மத்திரத் தரையில் விலகிப்
போட்டுக்கொண்டு அத்துடன் தன்
துடைய கை சார்த்ததையும் அமைத்து
சக்கரவர்த்தி ராஜத்தில் "மதிரி
தெனிய தரமா" என்ற பல்லிகையைப்
பாடினார். சைபையார்கள் நிச்சிப்த
மாவக் கேட்டு மெய்மறக்கலானார்கள்.
எவ்வித ஒத்தாசையுமின்றி ஏக குரலாய்
விளங்கக் கூடியவர் என்பது இதனால்
தெளிவாகியிற்று. இவ்வளவு கியாதி
வுடன் விளங்கினதற்குக் காரணம் இவ
ருடைய ஆழ்ந்த ஐயத்தோடுகூட
வார்த்தியத்தில் இடைவிடாமல் சாதகம்
செய்ததேயாகும். ஒரு நிகழ்தல்
அங்கே இடங்களில் கச்சேரி செய்து
விட்டு வீடு வந்து ரேகத்தையுடன் போஜ
னத்தை முடித்துக்கொண்டு சிரமத்தைப்
பாராட்டாமல் உடனே பிடிது வைத்
துக்கொண்டு சாதகம் செய்ய எத்தனம்
செய்தார்.

ஒரு உத்தவத்திற்குத் திருக்கோடி
காலையில் என் கதை செய்யும்படி
கேரிட்டது. அன்று அவர் மிக்க பிரியத்
துடன் என் கதைக்கு வந்து முற்றிது
மிருத்து கொளவப்படுத்திச் சத்தோஷித்
தார். கதை முடியும் போலுது இரவு
கமார் 12 மணி மிருக்கலாம். என்னை
அவர் ஐயக்கக்கு வரவேணுமென்ற
அபேட்சித்தபடியால் என் போஜ
னத்தை முடித்துக்கொண்டு கமார்
2 மணிக்கு அவர ஐயக்கக்குச் சென்
தேன். உடனே அவர் தன் வார்த்தியதை
எடுத்துக்கொண்டு வாரிக்கலானார்.
சூரியோதய பரியத்தம் இடைவிடாமல்
வாரித்து என்னை மிகவும் பிரியக்கும்படி
செய்து விட்டார். விடாமாய்மியுடன்
ஸதா சர்வகாலமும் வரத்தியிருமமத்தில்
மனதை நடுபடுத்தி மற்ற கவங்களைக்
கருதாமல் ஸாதகம் செய்து காலம்
கழித்து வந்தார். ஸ்ரீ இயாகப்பிரும்ம
ஜீத்தநாயக்களில் மிச்சையுப் பரிச்சிய
முன்னவராதையால் இவர் சாதகம்
வாரிக்கும் காலத்தில் ஸ்ரீ ப்ரும்மம் ஜீத்
தநாயக்களில் சஞ்சாரித்திருந்தே சா
பாவங்கள் தொற்றி சாகத்தின் உயர்ந்த
பாணியை வெளிப்படுத்தும். இவ்வளவு
யோக்யதை உள்ள இவர் குதாசனத்
துடன் தன் ஊர் சிரம முனிசிப்
வேங்கைய வடுத்துப் பார்த்து வந்தார்.

நல்ல அநுபவம்!

எனினான் :—என்டாவேணு, பைத்தி
யக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு வேலைக்குப்
போகணும் என்கிறுயே, உனக்கு என்
டா அநுபவம் இருக்கு?

வேலைக்காரன் :—என்னுங்க, அப்ப
டிச்சொல்லிட்டங்க! எம்ம விட்டியே
முணு வகுசம் இருந்திருக்கேனே, அது
போதாதா?

சும்பர் சூரும் காட்சி

[டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்]

38. அயோத்திநாடு இது?

ராமன் காட்டுக்குப் போகிலுன்
என்ற சொந்தி எல்லாருக்கும் தெரிந்து
விட்டது. தசரதனுடைய ஆகாச நாயகி
கள் பலர்: அவர்கள் எல்லாரும், ராம
னையே பெற்ற பிள்ளையாகப் பாலித்து
வந்தார்கள். ராமனும் அவர்களைத் தாய்
மாராகவே பாலித்து வந்தான். ராமன்
காட்டுக்குப் போகிலுன் என்றும் அவர்
கணால் சிக்கெட்டடிய காரியமா?

அதுபதி குமாரர்
அரண் தேவியர்,
மதுவது கற்பினர்,
மாமழக்கன் தீரின்,
சிறுவனைத் தொடர்த்தனர்;
சித்தை மாழ்கினர்;
எறிநிலைக் கடல் என
இரங்கி ஏங்கினார்.

[அதுபதி குமாரர் அரண் தேவியர்: அரண்
தேவியர் நாயகிகள் அதுபதி குமாரர் பெர்;
(அதுபதி குமாரர்: ஏதோ பழக்கம் குறிக்கும்
அடையாளம் என்); மாமழக்கன் தீரின்: கடல்
என்பதோக் கந்திக்குத் கண்டனிந்து கண்
னார் கந்திதராய்; சிறுவனைத் தொடர்த்த
தனர்: பிள்ளையாக ராமன் பிற் தொடர்த்த
தனர்; சித்தை மாழ்கினர்: மனை உடைத்தன
ராய்; எறிநிலைக் கடல் என: போதுறே அந்
கொண்ட கடலுப்போல; இரங்கி ஏங்கினார்:
வருத்தி அடைந்தார்.]

அந்தப் பெண்களுடைய மெனியும்
ஆடையும் எந்திரையோ விதமாக அழகு
செய்தன. அவர்கள் அழுது அசிறிதும்
போதுறையில் பலவிதமாய்க்கயினது
போயினிருந்தது. தன்னாடித் தன்னாடி
கடத்ததோ, சிறை இழந்து பூமியில்
கடக்கும் மலில் குயில் அன்னம் இவை
களை நினைப்பட்டின. ஆங்காங்கு இடறி
விழந்து தரையில் அவர்கள் புரளு
கின்றனர்.

கன்னிதம் மலிகளும்
குயில்க் கணங்களும்
அகலமும், சிறைமீழ்த்(து)
அவன் ரேத்தன

என்ன, மீழ்த்(து) உழத்தனர்,
இராமன் அகலது
மன்றுயிர்ப் புதர்வரை
மற்றும் பெற்றினர்.

[அவன் ரேத்தன என்ன: தரையில் வந்து
ரேத்தன குந்து.]

இந்த மகனார் ராமனைப் பார்த்தது,
தாங்களும் காட்டுக்கு வருவதற்குச்
சொல்துகொடுக்க.

'புகன் இடம் கொடு, ஊன்ம்
போதும்' என்றுதம்
மகன்வரின் இரங்குது
மகனார் வாய்க்கனார்,
அகலமறிக் தெடுமின்,
அரத்த ஆம்பக்கன்
பலிடை மனத்ததோர்
பழனம் போன்றவே.

[புகன் இடம் கொடு: தாய்கள் ரீனமுத்திருக்கிற
தற்கு அது செய்ய: ஊன்ம் போதும்: தாங்களும்
உந்துடன் காட்டுக்கு வருகிறோம்; இரங்
குது: மகனார் வாய்க்கனார்: கொடுக்கிற கனர்க
ளது நித்த வாய்க்க பணைய் இருப்பதற்கு;
அகல மறிக் தெடுமின்: மனத்த மறிக் குழம்
பட்ட அண்ணன் முத்தமனது; அரத்த ஆம்
பக்கன்: கொடியம்மப் புதுப்பக்கன்; பலிடை
மனத்ததோர் பழனம்: போன்றதோ: இரங்கி
மனவதற்குப் பதிலாகப் பலிதையே மனத்த
துள்ள தீர் திகைபோலிருக்கிறது.]

அண்ணாநீன் முற்றத்தை விட்டு
விதிக்கு வந்து விட்டான் ராமன். அவன்
மரவுரியைச் சுற்றிக்கொண்டு தேரு வழி
வாகக் காவால் நடந்து போவதைப்
பார்க்கிறார்கள். எப்படியிருக்கும் பார்ப்
பவர்களுக்கு?

தல்தெடு தனிரமுடி
குட, தன்மணிப்
போன்றதெடுத் தேரோடும்
பவன் போனவன்,

**துக்தேநுஞ் சோயம்
சுத்தி யீண்டுமாய்**

**பேன்நெனும் தெருவிடைப்
பேரதம் மேயினும்.**

[தக்தேநு தனிந்நுடி துட: தம்ம அழியே
தநீன நுடி துருவத்தைய: தம்மனில் பேன்
நெனும்நெனும் பான் யோனனார் அட்டா
தநீன அநேயான தநீன பேரேனே அந்து
அவனே: தம் தெருஞ் சோயஞ் சுத்தி: தர்
தெருவெய மர ஸீயைய: சுத்திதலோக்து:
அப் பேன் தெருத் தெருவிடைப் பேரதம்
மேயினும்: அனங்கரீகலெட்ட தெரு வநீ
வாக: சேந்துகுகுள்.]

நுனங்கன் பார்த்துச் சோந்துகுகுள்
சன்: சாதுவபாசம் பொதுப்பெயல்
வாம் ஏற்றுக் கொண்டு சாமன் கம்
கண்ணுக்கு உவந்தவனும் இந்த யிதி வழி
வாக வருவான் என்றல்வகா எனச்
பார்த்துக் கொண்டுநுத்தோம்? சோம்ப
அழகு கம்முதைய காரியம்!

**'மன்கொடு வரும்என
வழியி ருத்த(து)வாகம்,
என்கொடு கடர்வனத்த(து)
சாகம் வானவோ?**

**பென்கொடு வினசெயல்
பெற்ற தாட்டினிக்
கன்கொடு பிறத்தனும்
கடை'என் றுக்கினி.**

[மன கொடுவரும் சன்: சாதுவ பார்த்து
சந்துதலோக்து வருவான் என்றுஎன்கொடு
கடர் வனத்து சாகம் வானவோ: புத்தி பேரிக்
காயம் தம்ம தினிவோடு. சாயன் செய்வ
கொத்துக்குப் பேரவனதக் வானவோ (வழி
யிதி எத்திநுத்தோம்?) பென்கொடு வின
செயல்பெற்ற தாட்டினிக்: கன்கொடுவாகம் ஒரு
பென்கொடு கொண்டு அரசு செய்கிற இந்த
தாட்டினிக்: கன்கொடு பிறத்தனும் கடை:
கன்கொடு பிறத்தனும் மேடுதான்: சாயன்
கட்டுக்குப் பேரவனத தம்முதைய கன்
பார்த்துத் தா மேக்குமே.]

சாமன் காட்டுக்குப் போகுகுள் என்
நித சேய்நி கிட்டக் குன்றிக்குத்தே
பெண்டுசென்றுக்குத் தெரித்து விட்டது.
துவரத்தினும் சேயவற்றுச் சோர்த்து
கிடக்கிறார்கள். சமையல் ஏது அங்கே!

**அட்டினும் இழத்தன
புகை: அகிலப்புகை
தெட்டினும் இழத்தன:
நிறைந்த பாக்,கினி**

**அட்டினும் இழத்தன:
மகனி: கை,மகனித்
தொட்டினும் இழத்தன
மகனும் சோரமே.**

[அட்டினும் இழத்தன புகை: சமையல்
அவறவித்துத்த புகை எழுகின்ற: அகில
புகை தெட்டினும் இழத்தன: குளித்தவுடன்
கத்தனுக்குப் புகை விடுவார்களே பென்கன்.
உப்பினகை விடுத்து இப்போது அந்த
அகிலப் புகை வருகின்ற: நிறைந்த பாக் கினி
கட்டினும் இழத்தன: கினிக் கட்டின கின்
னங்கனில் பாக் வார்த்து வந்தது கிட்டார்களே:
மகனி: கை மகனித் தொட்டினும் இழத்தன:
தெருவிடப் பேரவனதக்குத் கிட்டக்குத் ஒரு
அழகான கட்டி தோன்றும்: அந்நேது குழத்
கொன்கன் அழகான தொட்டின, கன்வ
கனித்த கனையக் கொண்டு பென்கன் கட்டி
கொண்டிருக்க: இப்போது அந்த அழகிய
கட்டினகைக் காணுகின்ற. மகனும் சோரமே:
குழத்த அனதிதலோக்து இருக்க.]

அயோத்தி நுனங்கன் எப்போதும்
ஒரே உத்தரகமேடு இடிப்பார்க்கன். கடை
கன்என்ன, பாரட்டோடாடுவாழ்வாசுக்கும்
கயம் என்ன, தேவர்களுக்காக சதா
விழா எடுக்கும் ஆரவாரத்தான் என்ன!
இப்போது அவகன் எங்கே போய்
கிட்டன!

**குழ(அ)எனும் ஒலியின,
குழையின் வாழ்தரம்(பு)**

**எழுகனும் ஒலியின,
இனமப்பிக் கன்னினி**

**விழ(அ)எனும் ஒலியின,
மேனும் ஒத்தின,—**

**அழுகனும் ஒலியன(து)
அரசு விதியே.**

[குழகு எனும் ஒலியின: தட்டாத்துக்கு உரிவ
வந்தாத்திக் குழையின்க: குழையின் வாழ்
தரம்பு: ஒருந் ஒத்த வாழ்க்கும் வாழின்
தரம்பிக்குத்து: இனமப்பிக் கன்னினி:
தேவர்களுக்காக: விழகு எனும் ஒலியின: நிகு
விழ: கொண்டாடும் ஆரவாரம் இக்க: அழ
எனும் ஒலியனது: நுனங்கனது அழகைக் குழக்
குகையுக் மேடுகுடி எப்போதும் இக்க—அரசு
விதியே.]

ஒரே அழகைவாய்ப் போய் கிட்டது
அயோத்தி. அக்குகன் மக்களுக்கு
சாமன் உலிருக்குவிராய் இருத்தான்
என்பதைக் காட்டுகிறதற்கு வந்த சேய்
புளும் ஒரே அழகை மயமாய் இருத்
திறது. சேய்புளின் ஒகை எல்லாம் அழ
குறி சபதத்தைக் கோக்கிச் சேய்நுதிறது.

1. மந்திராக்காரி! இதோ 2 அக்கு
ஒன்று வரவளிக்கிறேன் பார்!

2. இதோ ஆப்பில் பாய்!

3. மந்திராக்காரி!

4. இதோ ஒருமுத்துமாயி!

5. மந்திராக்காரி!

6. இதோ வாசலில்
தயிரும்!

7. மந்திராக்காரி!

8. இதோ
அஸோகா
பாக்குத்தான்!

9. மகாஜனங்கலே! முதல்முது வித்தைகளை
உங்களால் செய்யமுடியாது ஆனால் அஸோகா
பாக்குத்தான் வரவளக்கும் வித்தைகளை எந்த
நியமமும் உங்களால் செய்யமுடியும். என்னால்
மகாஜனங்கலே! அஸோகா பாக்குத்தான்
எவ்வுதும் கிடைக்கும்!

செய்யுள் எந்த பெயரிடையே

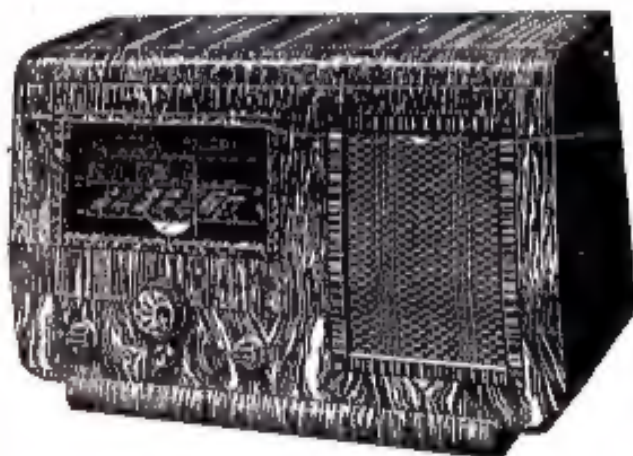
முதன்மையானது மகத்தானது

மேடல் பள் 822, 1942 மேடல்

எட்டு வால்வ் ஸூப்பிரிட் பாட்டரி வைபரேடர் டேயிள் மாடல்

உய்யுங்கள் வீட்டிலும் ஊரெங்கும் சீக்க மெனவன் சபரின இவ்விய வயசு குழுவும் பாதுகாப்பிற்கும், இந்த நூலோ கத்திலும் ஸாவக அறிவாயக்களையும் ஆதர்ப்பயக்களையும் இப்படியே பாரட்டி கவனப்படுத்தி மகா ஸீக்க மெட்டு அனுப்பிக்கொள்ளு. இது நேயமயரான உங்கள் மகா ஸீக்க குழுமேயாவும் பாரட் டிப்பீயின்குத்து மொத்தத்துக் கொள்ளுகிறது. ஆனால் மெனவன் சபரினவீன்குத்து எங்குக்கும் கடந்த ஏழுக்கு நேரினெனியுமில்லை. ஸீக்கமேயவன் அத்தயுமக்க யென்கொள்ளுகிறது. இப்போதும் உனவின் நடக்கும் பதமய பிரதமகன்ட் களையும் நேயமயராக மேட்டு ஆதர்ப்பிக்கிறது.

[Facebook](#)
[Twitter](#)
[LinkedIn](#)
[Instagram](#)

[illegible][illegible]

பாட்டி
தங்கமமா
அக்டோபர், 545

சென்னை சாளுநாளுக்கு (சமஸ்தானங்கள் உட்பட) சீதாபதி கம்பம்
ஸூபர் ரேடியோ கம்பெனி லிமிடெட், மேனன்ட்ரோடு, மதராஸ்

மார்க்கோனிபோன்

தினகரன் டி.என்.சி.பி.புத்தூட்டன்

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,
மேளன்ட் ரோடு :: மதராஸ்